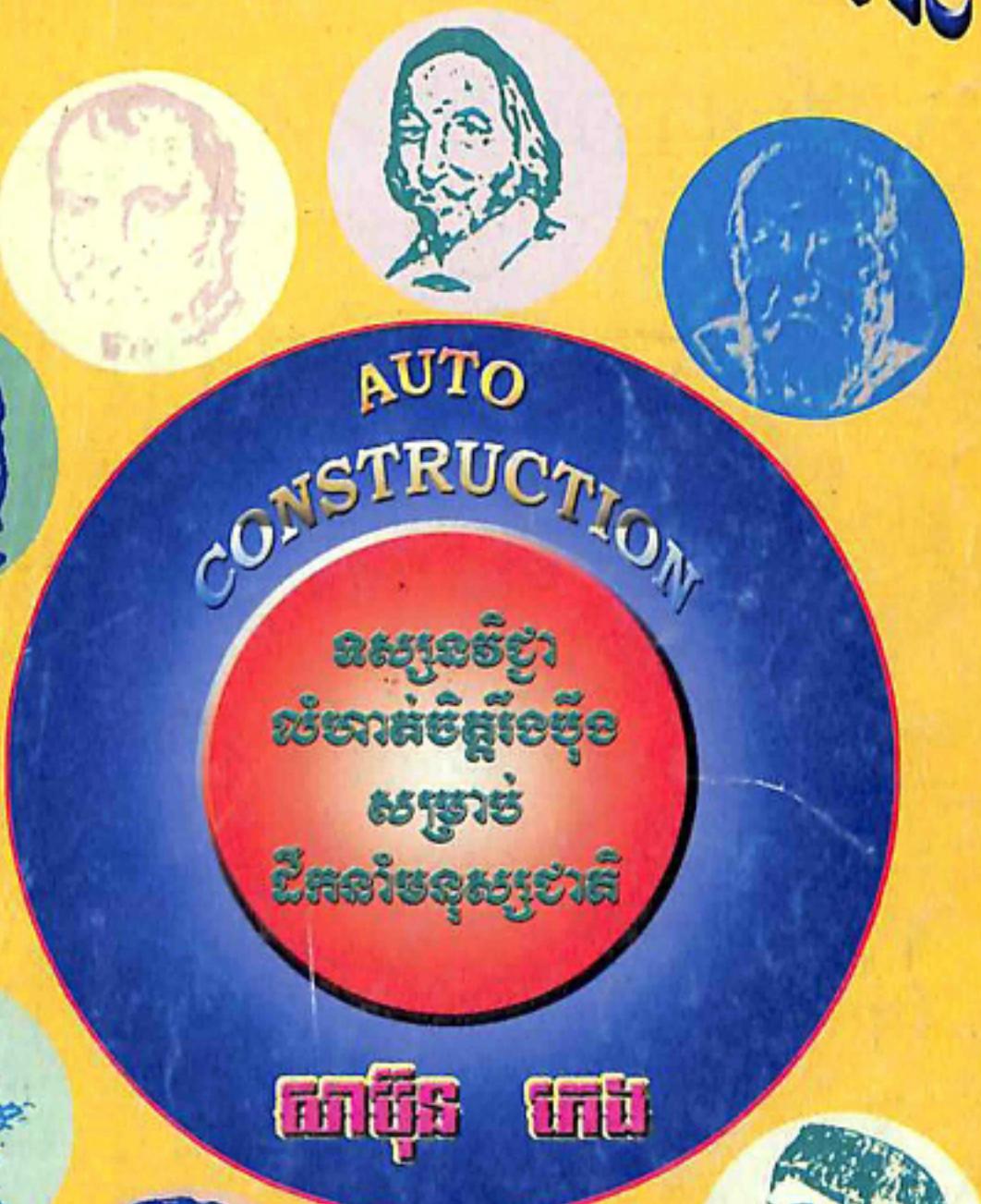

សាស្ត្របច្ចេកទេស

ភ្នែរ

ស្ថាបុត្រិយវិទ្យាការណ៍

ଶ୍ରୀବିଜ୍ଞାନ

កើតឡើងពីកិច្ចសហការគ្នា នឹង
ទូទៅសាសនបណ្តុះក្នុង និង កម្ពុជានៃយេរោងធម្មតាធិប៊ូវ
ក្នុងគោលបំណងយ៉ាងមុតហែដើម្បីខែក្រោ ការពារ គុងពាក់បង់កម្រោះ
ប្រមាំងពួរព្យាយស្ថាន់នកសារទាំងនេះ:
សហប័ណ្ណារណៈរបៀប្រាស់ដោយមិនគិតករូម។

សូមថ្លែងអំណរគុណាន់
អង្គភាពហួបី ក្រសួង និង សាធារណន៍បឹកទូលាយ
គ្មានឡើយ និង មូលដ្ឋានឡើយសម្រាប់ការសិក្សា
ដើម្បីបង្កើតបច្ចេកទេស និង ការបង្កើតបច្ចេកទេស

Buddhist Institute of Ministry of Cult and Religion and eLibrary of Cambodia have made a cooperative effort to digitalize books and manuscripts in order to preserve our Cambodian literary heritage. This will promote and provide easy, instant access, free of charge to the public and future generations to come.

A sincere thank you to our generous supporters: Risho Kosei-Kai, Open Institute, Karuna Cambodia and Cambodian Education Excellence Foundation, who made this endeavor possible.

www.budinst.gov.kh   www.elibraryofcambodia.org

លោក ព. ការិត

សោរអនុវត្តន៍

SELF - CONSTRUCTION

រូប្រឹមរៀបរៀង

ដោយ

សារ

ចូល

*

០២៩៩/០៣

ព. ស. ២៥១៨

គ. ស. ១៥៧៣

រក្សាសិទ្ធិ

រាជអ្នករូបន្ទែម ពេជ្រ ពេជ្រ

លោកអ្នកអាជីវកម្ម !

យើងខ្ញុំបានដំរាប់ហើយនៅក្នុងការបោះពុម្ពសៀវភៅ

<<មនោមយិច្ឆិ៍>> លើកទីពីរ ថា យើងខ្ញុំនឹងនាំមកដួនជាបន្ទុ នូវសៀវភៅ
មួយឡើតឡើង <<សង្គមខ្លួន>> ទុកដួងជាការទី២ របស់សៀវភៅ
មនោមយិច្ឆិ៍នៅ៖ ដូច្នេះមុននឹងយើងខ្ញុំចាប់បានមួយនឹងលោកអ្នកអាជីវកម្មជា
ទីគោរពបន្ទិចនៅ៖ យើងខ្ញុំសូមខ្លួនក្នុងបានក្រោមឈ្មោះមួយបទរបស់លោក
សុតន្យបីជា ឥឡូវ មកជាបទធ្វើមេះ :

អ្នករូបន្ទែមយិច្ឆិ៍ មិនមានអំណែល យោបល់គិតរីករាយ
លូវអំណែលយិច្ឆិ៍ មកដល់ការយុវជនក្រោយពេជ្រ ពេជ្រ ។

យើងខ្ញុំសូមដំរាប់ នឹងសូមទោសជាមុន ថ្មីពេល លោកអ្នកអាជីវកម្មជា
គោរព ថា យើងខ្ញុំតាំងមានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ ដូចមានក្នុងសៀវភៅ
មនោមយិច្ឆិ៍ បុសៀវភៅ សង្គមខ្លួន នៅហើយនៅទេ តែយើងខ្ញុំមាន
ជំនួយដែលជាការ ទៅលើគោលការណ៍ទាំងនោះ នឹងតាំងចិត្តព្យាយាម តត
នូវរាជ ប្រតិបត្តិទៅធមលទូរភាពដែលមាន ។ ដូច្នេះមិនមែនជាការអស្សារ្យណី
ថ្មីពេល លោកអ្នកអាជីវកម្មជា ទីគោរពទេ អំពីរូបយិច្ឆិ៍ជាអ្នករូបន្ទែម ពេជ្រ ពេជ្រ
នៅ៖ ការអស្សារ្យនោះ គឺស្ថិតនៅលើលោកអ្នកអាជីវកម្មជា ទីគោរព មាន
សមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ និងប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធផ្លូវបានចេញពីក្រោមបាន

បីណ្ឌាងេះ បុក់ហោចបំជុតអោយបានស្របទៅនឹងយោងមួយបទខាងលើ
ដែលយើងខ្ញុំខ្លួនឈានកន្លែកនិតិបករណ៍ មកបង្ហាញនេះ ស្រប់ ។

យើងខ្ញុំសូមធ្វើដូចនារាយមួយ តួចមួយទៀតថា និស្ស័យដនែជាតិខ្ញុំ
យើងធោយប្រើប្រាស់ ដែលនៅមានដំឡើទៅលើ <<ក្រោងសំណាន >> ព្រោះ
ពាស់ទុបរមបុរាណ យើងតែងខ្សោនមកយើងនេះ ដូច្នេះយើងខ្ញុំគ្មានខ្លួនអ្នី
ទេ គ្រាន់តែសូមស្វើអោយលោកអ្នកអាណាពាតិការណ បកស្រាយពាក្យ
<<ក្រោងសំណាន>>នេះអោយបានច្បាស់លាស់ទៅ និងយើងបានថា ពាស់
ទុបរមបុរាណយើងលោកខ្សោនត្រូវណាស់ តែអ្នកស្ថាប់ និងធ្វើតាមនោះ
ប្រនីយទៅខ្លួនប្រើប្រាស់ថាតា <<ក្រហ្គិលិនិត ឬ បុណ្យពីអតិថាតិទៅ
វិញ >> ។

ពាក្យថា <<ក្រោងសំណាន >>នេះ តាមនិរតិសាស្ត្រ Etymology និង
វេយ្យករណ៍សាស្ត្រនោះ ពុំមែនបាននីយថា ក្រហ្គិលិនិត ឬ បុណ្យពីអតិថាតិ
ជាតិនោះទេ ។ ពាក្យថា ក្រោង អាចមកពីពាក្យថា រវាំងភាយជារេង
ហើយខ្ញុំយើងមានការនិយាយពាក្យត្រូវតាមក្រុងនីមួយៗ និងអក្សរ (វ)
អាចធ្លាស់ (ព) បានដួងនោះពាក្យថា រវាំង - រវេង ភាយថែជា ក្រោង ប្រ
ថាប្រយ័ត្នទុកជាមុន ពាក្យក្រោងនេះយកទៅភាប់និងពាក្យថា សំណានដែល
ជាក្រិតនាម (Nom dérivé) មកពីកិរិយាសំពួនថា សង ប្រថា ធ្វើអោយកើត
- បង្កបដ្ឋីត ទៅកីបាននីយថា <<ការធ្វើការប្រយ័ត្នទុកជាមុន >> បុថា
<<ធ្វើទុកជាយប្រុងប្រយ័ត្ន >> បុថា <<សង់ធោយរវាំង>> នល់និយាយ

និង <<សំណងព្រៃង>> លុខត្រឡប់ពាក្យមុខទៅជាប្រាយកំណត់នៅទៅ
<<ព្រៃងសំណង>> ដែលនាំអោយមានការភាពថ្មីនេះ ។

ការនៃកំពង់ពាក្យនេះ គឺសំរបទេនឹងយោងខាងលើ ដែលលោកចិត្ត
កវិ សុតន្លបីជា យើងបានតែងទុកមក ។

ចំពោះការបកស្រាយពាក្យព្រៃងសំណងនេះ គឺមតិយើងខ្ញុំថ្មាល់
យើងខ្ញុំសូមធ្វើទុកអោយអ្នកអក្សរសាស្ត្រសារជារដ្ឋាឨសិតទៅទៀត
មុះ ។

ចំពោះយើងខ្ញុំធ្វើការបកស្រាយនេះ កើតិដើម្បីទាញការប្រុងប្រយ័ត្នកំ
អោយថ្មីថា សៀវភៅនេះ ជាក្យុនអោយធ្វើបុណ្យទានទុកជាតាតិមុខ
ចំពោះលោកអ្នកអនាគាតិកោរព និងបកប្រណ្ឌោះសៀវភៅ ទៅតាម
គោលបំនងរបស់យើងខ្ញុំណ៍ៗ តែទោះបីយើងណា ហើយលោកអ្នកអនាគាតិ
កោរព មិនធ្លាបាននឹងអានសៀវភៅនេះទេនោះ ហើយរឿងក្នុងសៀវភៅ
នេះ និងបកស្រាយដូចនឹងវិតតែច្បាស់លាស់ទៀត ។

យើងខ្ញុំសង្ឃឹមថា លោកអ្នកអនាគាតិកោរព ប្រាកដជានិងបានក្រែប
ឱជារសជើមយេត្ត ដោយគាប់ចិត្តជាពុំមាន ។

ចំពោះជំនួយស្ថិត ចំពោះយើងខ្ញុំវិញនោះ យើងខ្ញុំសូមតែត្រឹមទូល
ការណែនាំខ្លះ ពីលោកអ្នកអនាគាតិកោរពវិញ និងបានទូលការរួចរាល់ ពី
ក្រុរដ្ឋីជា សីប សំរាប់ពាក្យពីដន្តភាគខ្លះបុំណ៍ៗ ជាការត្រួតព្រាណ ។

យើងខ្ញុំសូមបញ្ចប់វាទានេះ ដោយពាក្យស្វោកថា <<វិច្ឆារិសស
របស់មនុស្ស វិច្ឆាបីនយសស្ថិតិការណ៍>> ។

សូមទទួលនូវអភិវឌ្ឍន៍នាការដីស្តុះពីយើងខ្ញុំ

ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៨ មិថុនា ២០១៣

សារិន កែង

បុណ្យប្រព័ន្ធខេត្ត

មានមនុស្សចំពុកខ្លះ បុរាណដោយប្រើន ក្នុងពិភពលោកយើងនេះ មាន
សេចក្តីលប្បអូសជាប្រកតិ និងចូលចិត្តគិតជាលសម្បត្តិក្នុងពលិលាប្រាថ្មាច់
បានកន្លែងបក់កន្លែងបាយ ដើម្បីកើតកាយយកភ្នែកប្រព័ន្ធបរមសុខ បុ
បានស្អិតិវិមានអីសព្វប្រកបប្រការ តាមសេចក្តីត្រូវការពេមនុស្សទាំងនេះ ពី
ឯធនាល់តែសោះថា ក្នុងខ្លួនមនុស្សយើងគ្រប់ប្រប់នាមធម្ពុជាតិបានសាង
កន្លែងបក់កន្លែងបាយមួយទុកណោយស្របតាមប្រព័ន្ធដំឡើងអស់។ តែកាល
បើខ្លួនឯង បណ្តុះបណ្តាលអាយរត្សិវិសេសនេះជាប់កប់នៅក្នុងផែនដើម្បី ពុំនាំ
យកមកបាកបក់ដុសលាងសំអិតសំអាងអាយល្អទីនឹង និងប្រើអាយបានជាប្រ
យោជន៍ពិតាបែង កើនតែជារត្សិកប់នៅជានិច្ចជាកាល ចំណោកមនុស្ស
ដែលចេះយកមកធ្វើអាយមានវិធមសារ ជាប្រយោជន៍ចំពោះខ្លួនបានបែង
និងប្រើរត្សិវិសេសនោះកើតកាយយកអីកើតបានប្រាថ្មាច់កន្លែងបក់កន្លែង
បាយដែលពេលមកនេះ កីតី <<ខ្សោករុណ>> របស់យើងនេះឯង ។

យើងបានយើងប្រើប្រាស់ប្រើប្រាស់ ធ្វើប្រយោជន៍ធ្វើដំណើរបាន
របៀបយកីឡូម៉ែត្រក្នុងមួយថ្ងៃ អាកាសយានដូយអាយធ្វើដំណើរបានរបៀប
កីឡូម៉ែត្រក្នុងមួយថ្ងៃ វិទ្យុទុនលេខ ធ្វើអាយបញ្ហានដំណើនឹងកាត់ពិភពលោក
បានក្នុងរយៈលាត់ ៣ - ៤ម៉ោង ទូរស័ព្ទធ្វើអាយសន្តិភាពបានរវាង

មនុស្សដែលនៅត្រូយពីដល់ទៅមួយទីបម្រាក់បាន ប្រជាប់ពោះពុម្ពាច្បាយនូវ
សៀវភៅ សារពតិមានកុងមួយចំពោះ របៀបចាំងរាល់ក្រោល ធ្វើអោយដីយ
ប្រឡុខេះពីសម្រេចមុន។ ដែលយើងគ្រែអង្គយសរស់រារាប់រាប់ខេត្តកំពតបាន
មួយក្រោល។ កុងសតវត្ថុនេះទៀត យានអវកាស នាំមនុស្សទៅចុះជាន់លើ
ពិភពលោក ដែលមនុស្សខ្លួននៅមិនទាន់ចាំងដើរទៀតដង។ ល។ និង
។ល។ យើងកៅតសរសើរគ្រឹងប្រតិដ្ឋ (Devices) ចាំងនេះថាគារបស់ប្រើក
ចំណែក អស្សាយប្រជុំបាននឹងព្រះព័ន្ធព្រះព្រហ្មប្រទានមកអោយយើង តែ
ការពិតនៅនោះរបស់ចាំងនេះជាដល់ ដែលផុលផុសចោរពីខ្លួនក្រោលមនុស្ស
ពិត។ សូមឱ្យតែរបស់ចាំងនេះធ្វើប្រយោជន៍បានយ៉ាងប្រសើរលើសលប់
ហើយកើនឡើតមិនធ្លើតិចប្រើខ្លួនក្រោលមនុស្សគ្រប់គ្រងថែរក្សាប្រយ័ត្នរាជ្យ
អោយប្រព្រឹត្តនៅបានដោយលូទៀត សមត្ថភាពនៃខ្លួនក្រោលរបស់មនុស្សមាន
ប្រើប្រាស់លើសលប់រហូតបើនឹងគណនា នរណាអាចនឹងប្រាប់បានថាគាល់ទៅមុខ
ទៀតមនុស្សនឹងសង្ឃឹមបានខ្លះទៀត ដែលជាប្រយោជន៍ដល់មនុស្សជាតិ
ដូចគ្នា។ ឯចំណែកខាងផ្លូវអាណក្រកវិញ កីមានប្រើប្រាស់ក្រោមដែង។ ខ្លាសហារ
នៅមានមនុស្សខ្លាចតិចជាង មនុស្សដែលមានចិត្តរាល់សាមាន្យ ពិភពលោក
របស់យើង និងជាទិអោយសុខ បុរាណទុកជាទិមនោរមួយ បុរាណក្រោមក្រោម
ទៅមនុស្សនោះ ដោយប្រើប្រាស់ពីមនុស្សដងគ្នាអំណោយអោយដូចខ្លោះ
ពិភពលោកនេះដូនកាលកីជាសុខ ដូនកាលកីនៅជាទុក និងដូនកាលកីមិន
សុខមិនទុក ដោយប្រការដូចខ្លោះនេះ ធ្វើអោយចាប់ចំណុចសំខាន់បានថា :

មនុស្សមានព្រៃករបស់នៅលើពិភពលោកនេះ :

ប្រភេទទី១ សងសែចកិត្យ សុខសន្តិភាពអោយដល់ខ្លួននិងពិភពលោក ។

ប្រភេទទី២ បំជូចបំផ្តាញសែចកិត្យ សុខសន្តិភាពរបស់ខ្លួន និង
ពិភពលោក ។

ប្រភេទទី៣ គឺអ្នកដែលមិនបានបំជូចបំផ្តាញតែក៏តែបានសងសែចកិត្យ
សុខសន្តិភាពដល់ខ្លួន និងពិភពលោកដែរ ។

មនុស្សប្រភេទទី១ វមេងបានទទួលដល្លូយ៉ាងណាមួយជាគ្រឹះតប
ស្ថាន ហើយបានសែចកិត្យដើម្បីលើសលប់ ក៏នឹងបានឡើងការតែងបាន:
ដីខ្ពស់បំផុតរហូតដលបាននាមថា <<វិរ:បុរស Hero>> ឬ <<មហា
បុរស Great - men >>ដែលជារត្តុបំណងដែលស្រែរភោះនេះ ។

នាមថា **វិរ:បុរស** - **មហាបុរស** នោះជារត្តុបាត់ ដែលមនុស្សយើង
ការប្រើប្រាស់បាន យើងនិយមសរសើរដន ដែលមានកែវិញ្ញាប័ណ្ណៈក្នុង
ពង្រារតា ដែលបានធ្វើសែចកិត្យប្រព័ទុកដោយប្រើប្រាស់ យើងវិករាយប្រស់
ស្រាយ កាលបានយើងបានធ្វើប្រព័ទុកដោយប្រើប្រាស់ ដើម្បីជាកិត្តិយសដល់ដនណា
ម្នាក់ ដែលបានធ្វើប្រយោជន៍ដល់ប្រជាធិបតេយ្យ យើងអនុវត្តន៍ងបានយើងបាន
ស្ថាល់មុខដន ដែលបានធ្វើការណាមួយរហូតដល់មានកិត្តិនាមលើល្អាច្រើន
លោកអ្នកដែលផ្តល់បានទៅស្ថាននៅបរទេស កាលបានយើងមនុស្ស

រណដ្ឋាន ដែលជាកិច្ចការទាំងឡាយស្ថាបនាថ្មីនៃតាមវិធីនានា មានរូបអ្នក
ភ្លាហាន ក្នុងកិច្ចការស្រាវជ្រាវ អ្នកប្រព័ន្ធគ្មានសាស្ត្រ និងអ្នកនិពន្ធដោដើម
ដែលសុខតែង វិរេបុរស ឬ មហាបុរស យើងរមេងមានការគាប់ចិត្តប្រព័ន្ធ
អោយបានទូលាកិត្តិយសដូចខាងក្រោមនេះដែរ ។ ក្នុងប្រទេសបាតំង់ សេចក្តីប្រព័ន្ធ
ដីជីវិស៊ែត កីតិអោយបានសាកសពរបស់គ្រប់បានបញ្ចុះក្នុង **អាមេរិក**
ប្រាន ប៊ែងពេអុង (Pan Théo.) ដែលជាទិបញ្ញាពេនដោយ <<អមអជន
Immortal>> បានសេចក្តីថា បើទូកជាភាងកាយបាត់បង់ទៅហើយ កីតិក្រឹម
ឈ្មោះនៅមានជាន់នៅក្នុងពង្រារតារជានិរន្តរ៖ ដូចមេទៅការនៃផ្លូវដែលនិង
សាងឆ្នូនឯងខ្ពស់ឡើង ។ តែថា ក្នុងលោកនោះមានមនុស្សជាប្រើនរយលាន
ឯងចំនួនអ្នកដែលពង្រារតារព្រមប្រាទុកថាគា វិរេបុរស ឬ មហាបុរស នោះ
យើងអាចរាយការណ៍ ទាំងនេះប្រាន់ការសាងឆ្នូនអោយបានជាតា វិរេបុរស ឬ
មហាបុរស នោះជាការលំបាកក្រោលឯងហើយ ។

ឱ្យ អីហ្មុំ ! ជាប្រើប្រាស់ដូចមួយមនុស្សសាងឆ្នូនអោយបានជាតា វិរេបុរស ឬ
មហាបុរស ?

មានជនភាគច្រើន កាន់ច្រឡុំថា ចំណោះវិធ្លាតែម្រៀងបុំណោះ ជា
គ្រឿងដូយឲ្យមនុស្សខ្ពស់ឡើងបាន និងអោយសំរេចដលគ្រប់យ៉ាងដែល
ព្រួរការ ។ អ្នកមានគំនិតរបៀបនេះ របៀបនេះមិនសាងអីដែឡែក ក្រោពីការ
ឯកយកចំណោះវិធ្លាតែម្រៀង។ ចូលទៅធ្លីកក្នុងខ្លួនក្នុង
មានគ្រឿង ឧបករណ៍សំរាប់នាំទៅការនៃលាកយស និងបោន់ដីខ្ពស់

ហើយ ។ តែបើត្រឡប់ជាចុងសម្បោះទៅវិញ ពេលគី កាលបានយើងឡើច្ចែក
ភកិម្មយស្ថាលគ្នា មានចំណោះវិធាតននៃទាបជាងខ្លួនត្រឡប់ជាមានបាន៖ ខ្ញុំ
អូស់ជាង បានបៀវត្សរំប្រើនជាង មានមនុស្សនិយមរបស់អានប្រើនជាងខ្លួន
ដូច្នេះកុំពើមេយោងដោងដឹកនាំឯកសារលំនេងយល់ទាល់តែសោះថា មនុស្សយើង
តើ និងត្រូវប្រកិបតុធយកដំណឹងណា ? ទីបានសងខ្លួនមេយោងទីនេះសេចក្តី
ចំនើនបាន ។ លើសទៅទៀត បើសិនជាមួន ជាអ្នកប្រព័ន្ធដីមត្រូវតាម
សិលជមិទៀតដឹងនោះ កីវាទនិងដើម្បីមេយោងផ្តល់ការគិត នៅក្នុងរបស់
មនុស្សខ្លួន អាចយល់យើងឡាត់ក្នុងនា សុវារដមិ សិលជមិអូរីៗនោះ
សុខតែជាគ្រឹះករកុតបាកបញ្ហាពាណិជ្ជកម្ម ពាក្យប្រែប្រែងបោះឆ្នោត
មេយោមនុស្សប្រព័ន្ធសុចិតទៀងត្រង់នោះ សុខតែជាបរិវឌ៍ន៍របស់
មនុស្សខ្លួន សំរាប់យោសនាមេយោជនុល្យដូចខ្លួនស្ថាប់ចិត្ត ហើយបំបីទៅក្នុកបាន
យ៉ាងងាយស្រួលបុំណោះត្រឡប់ទៅជាបីរាសនិត្វាតាំងថា <<Homo Hom-
ini Lous មនុស្សជានៅចំណោះ ចំណោះប្រុសរបស់ ប្រុសរបស់ ប្រុសរបស់>>
<<ទី សុចិតអើយ អ្នកត្រាតែងបានក្រោពេលបុំណូរ >> ។

ការពិត ចំណោះវិធាត និងសុចិត ជាបស់ដែលមនុស្សចំណាច់ត្រូវតែ
មានជាមាច់ខាត ។ តែថា ត្រូវតែពីរប្រការបុំណោះទេ នៅមិនទាន់ត្រូវប់ត្រាន់
ល្អមសងខ្លួនមេយោងទីនេះសេចក្តីបាន៖ ខ្ញុំសំខាន់ថ្មីយទេ ។ ព្រោះថា ចំណោះ
វិធាតនោះ យើងត្រូវចេះប្រើកុងផ្ទុរដែលសកិសម ។ វិនិសុចិតនោះទៀត

ក៏ត្រូវប្រើអោយត្រីមត្រូវតាមកាល៖ទេស៖ដូចគ្នា ។ ពិតណាស់ មនុស្សយើង
មិនគូរប្រព្រឹត្តុចូរិត សុខចិត្តសាប់ល្អជាងធ្វើអំពើដែលតាំប្រចាំថ្ងៃ ។ តែការប្រព្រឹត្តុ
សុចិរិតនោះនឹងត្រូវប្រយ័ត្នប្រើយ៉ង់អោយណាស់ ប្រព្រឹត្តុអោយនាយកដ៏យ៉ា
យ៉ាយ តាំក្រឡើងមិនបានបានក្នុងសាធារណរដ្ឋខ្មែរនេះ ក៏នឹងប្រឡប់ជាមោយ
ទេសត្រូវជាងអោយគុណ ឧបមាត់ ក្នុងសាធារណរដ្ឋខ្មែរនេះ មហាសេដ្ឋិត
ជំម្លាក់បិន្ទុកទ្រព្យរាប់លានក្នុងមួយថ្ងៃ អោយដល់មនុស្សគ្រប់ទៅគេលទេ
សំ យ៉ាងនេះ។ និងធ្វើអោយមនុស្សហេរតែអស់ពិនគរ លេបង់វិជ្ជាជីវៈ
ដែលធ្លាប់ធ្វើ ភាយខ្ពស់ទៅជាអ្នកសំបានអស់ ។ កាលណាសំបានមក ក៏ប្រជុំ
គ្នាលេងលេញដំឡើង តែតិចបង់ខាតបុណ្ណាក៏តាំស្អាយ ព្រោះទៅសំបាន
ទៀត ។ ការវិវាទទាស់ទេងបែកបាក់សាមគិត និងការបាកកប្រាស់ជាអំពើទុច្ចូរិត
ដំឡើង ក៏កើតមានឡើងជាបំផាប់មនុស្សទាំងនៅក្នុងទេសទៀត ។ និងដើរប្រាស់
យើងដើរប្រាស់ សេចក្តីលប្បធម៌សជាមួលហេតុនៃអកុសលទ្ធផ្លូវិតដែលទៀត
ទៀតជាប្រើប្រាស់ប្រការ ដូចនេះ ទីបយើងបានថា សេចក្តីលួខេះ។ ក្នុងលោក
នេះ ប្រសិនបើធ្វើទៀតហើយ បែរជាបានអោយទេសទៀត ។ មិនមែនថា
អោយតែសុចូរិតហើយ ធ្វើទៀតៗតែអោយគុណដែលនោះទេ ។ ព្រោះ
ហេតុនេះនឹង ក្នុងព្រហ្មវិហារធិទីប្រតូរមានខេត្ត (Equanimity) ជាប្រការទី៤ ។ យើងទីបយើងបានថាការដំណើរជិវិតអោយវេបរយក្នុង
លោកនេះ នោះមិនមែនជាការងាយឡើយ ។

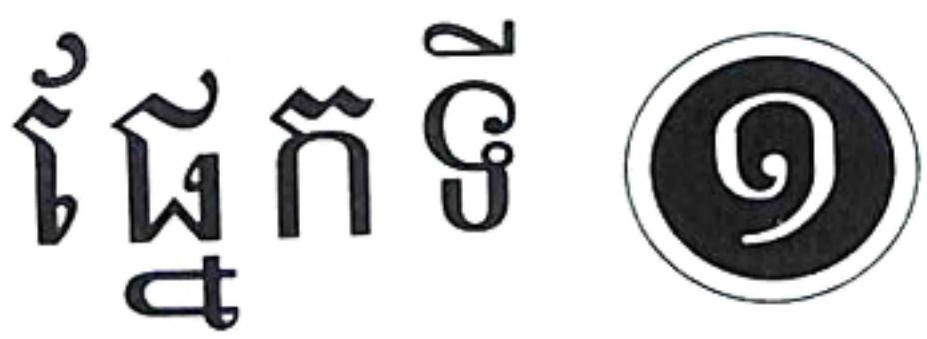
កាលណាយើងសិក្សប្រតិរបស់ជន ដែលអាចសងខ្លួនពីជាន់ទាប
បំផុតឡើងទៅការនៃជាន់ខ្ពស់បំផុត ហើយយកចិយារត្តូរបស់ជនទាំងនេះ
មកព្រោះការប្រតិបត្តិថ្មីត្រូវបានលើកលក្ខណ៍ហើយនឹងយើងឡាតាមនូស្សយើងនឹង
សងខ្លួនអាចយកចិយារត្រូវបានលើកលក្ខណ៍ហើយនឹងយើងឡាតាមនូស្សយើងនឹង
ប្រការ។ គួរអាចយកចិយារត្រូវបានលើកលក្ខណ៍ហើយនឹងសុចិរិត ត្រីមតែ ២ភ្នំ ៤០
បុណ្យ៖ អ្នកដែលមានតែចំណោះវិធាន និងសុចិរិត ប្រសិនបើគ្មានប្រការ
ដោយទៅតែនៅក្នុងប្រព័ន្ធដែលបានបង្កើតឡើង រហូតដែលមានប្រការទៅតែ និងសងខ្លួន
អាចយកចិយារត្រូវបានលើកលក្ខណ៍ហើយនឹងលំបាកព្រោះតារាង ។

ការសិក្សប្រតិរបស់មនុស្សដែលលើល្អាញមកហើយ ក្នុងប្រតិ
សញ្ញកី ប្រុងការគួរតាមលក្ខណ៍យ៉ាងល្អាច្នៃប្រព័ន្ធដែលមានប្រព័ន្ធទាំង
ឯកជាតិ ក្នុងបច្ចុប្បន្នសម្រាប់កី រម៉ែងជាប្រយោជន៍របស់ខ្លួនយើងជាប្រ
អនេកប្បញ្ញការ។ តែត្រូវចំអាចយកចិយារត្រូវបានលើកលក្ខណ៍ហើយនឹងជាប្រ
មនុស្ស យើងត្រូវសំទិញមិនមែនតែខាងលើបានហើយ ។ មនុស្សគ្រប់រូបក្នុង
លោកនេះ តែងមានអាណក្រក់ និងលើលាយឡើង ក្នុងខ្លួនជានិច្ច ។ បើយើង
ស្វែងរកមនុស្សដែលលើកប់យ៉ាង មិនព្រមទាំងមិនធ្លាប់ធ្វើអីទុសសោះ
កែវិការក្នុងប្រព័ន្ធផីតាត គឺត្រូវសំទិញមិនមែនតែខាងលើបានហើយ ។ ដូចដែលយើង
រកប្រយោជន៍ពីតាត គឺត្រូវសំទិញមិនមែនតែខាងលើបានហើយ ។ ដូចនេះបើយើងសិក្ស
បាននិកាសចូលទៅជិតលោកអ្នកមានបណ្តុះកិច្ចសំខាន់ខាងក្រោមពី
គ្រោះក្នុងចិត្តថាលោកមាន <<លី>> ដូចមេចខ្លះ មិនមែនសំទិញមិនមែនតែ

លោកមាន <<អាណាក្រក់ទាស់ខុស>> ដីឡូនដូចដឹងនេះ និង
បានជាប្រយោជន៍ដល់យើងជាថ្រីន ព្រោះយើងអាចនាំយកគុណាសម្បតី
របស់លោកមកជាទាហរណ៍សំរាប់ខ្លួនយើង ។ ហើយយើងសំឡើងមិនតែង
ទាស់ខាងខុសតែម៉ែងហើយ យើងមិនសំគាល់យើងឡើងនរបស់យើងប្រសើរ
បំផុត ហើយពុំអាចមានវិកាសកៅប្រ សេចក្តីអាណាក្រក់របស់ខ្លួនយើងបាន
ឡើយ ។ ព្រោះពុំបានដឹងថា ខ្លួនឯងអាណាក្រក់យើងណាមួយ និងពុំព្យាយាមសាង
សេចក្តីល្អទឹងទេតាមដឹង ព្រោះជើរឲ្យបានល្អប្រចាំប្រាក់ហើយ ។ សូមធ្វើការ
សង្គតថា ធនធាននិន្ទាយឃីនិងអ្នកដែលជាប្រក្រតិ មិនដំកំដំកែងសរសើរ
អ្នកណាថាល្អសោះឡើយនោះ ធនប្រកែទោះជាអ្នកមានគុណាសម្បតីក្នុង
ខ្លួនតិចបំផុត ។ ពាក្យរបស់លោក ជាន់ វាំសុីន (John Ruskin) អ្នកនិពន្ធជាតិ
អង់គ្លេសថា <<កប្បិតសំឡើងលក្ខណៈដែលល្អ និងមាំទាំ ដែលមាននៅក្នុង
បុគ្គលប្រចាំប្រាក់ ដែលចូលមកជិតអ្នក ចូរលើកដំកែងសរសើរ ក្រោម
វិកាយជាមួយ ហើយប្រសិនបើអ្នកអាចធ្វើបាន ចូរព្យាយាមយកពំរាប់តាម -
កាលបីយ៉ាងនេះ លក្ខណៈមិនល្អបស់អ្នក និងរប់របួនចេញចេរពីអ្នក
ដូចស្មើរបីស្ថាប់ឆ្លាក់ទៅ កាលមល់ពេលរោល >> ។

នេះឯងគីរតុបំណាង និងធនធានគិតអ្នក និងរប់របួនចេញចេរពីអ្នក
<<សាងខ្លួន
ឱង >> ។

* * * * *

ភាសិទ្ធន ភាសិទ្ធ

Galileo Galilée

1564   1642

<<Magister - Dixit ពាក្យបុរាណាថ្មី >>

នេះជាគ្រឹះអាកាសជម្រះការសង្ឃឹម និង
ជំនួយគ្រប់យ៉ាង ទៅជាសមហេតុដលកី ពី
សមហេតុដលកីតែកាលណាត្រប្រាប់ដោយ
ពេលពាក្យយុទ្ធនាមីនេះ ត្រូវស្វាប់ - ធ្វើ
- គោរពតាមជាមាច់ខាត និងបំពារដោយ
គ្រាន់តែនៅតែសង្ឃឹម កើតុបានដោរ វិធីសិក្សា
បស់ជនជាតិអីរុបក្តុងសម្រាយ៥០០ឆ្នាំក្នុងផ្តុតមកហើយនៅ ចូលក្តុងនំយ
ខាងលើនេះឯង ។

កាលិេល កៅតនៅថ្ងៃទី ១ ឯកម្គោះ ១៥៦៤ ខែតុកជាគ្រឹះក្នុងនៅក្នុង
ពីស (PISE) ប្រទេស អីតានី ។

កាលិេល កាលនៅជាកុមារជាមនុស្សកំយុទ្ធប្រចិន មានស្អែករណាល់
ថ្មីកបន្ទារជាជើម ធម៌ពេញរីយបិបុរណ៍ឡើង កើត្តាយនៅជាមនុស្ស ថ្មី
ប្រយោជន៍ដីជំដល់មនុស្សលោក គឺគ្រាន់តែយើង ឈរដឹងយោលយោក ជា

ហេតុ កីអចនកវិធីកំណត់នូវ ច្បាស់ប្រជាស សូរធនបាល ហើយកុងការទេរស់នៅក្នុងរៀងរែនីស (Vénise) អចនកយើងនូវកំណែងស្រួលទាញរបស់ដែនដី នាំអោយអចធ្វើគ្រឿងវាស់បាន បន្ទាប់មកទៀត អចធ្វើគ្រឿងចកបុមិកបាន ធ្វើគ្រឿងវាស់កំដៅ និងគ្រឹងគ្រឹង (ឧណ្ឌមាត្រ) ក្រាយមកទៀត ធ្វើបានសំរេចនូវ កែវចូរទស្សន៍ (Telescope) ដែលភ្លាយទៅជាទុករណីខាងពាណិជ្ជកម្ម រហូតដល់បច្ចុប្បន្ននេះ មិនតែបីណ៍ណែនាំដែនដី វិលកីឡើតធ្វើងយ៉ាងជាក់ប្រាកដពីត្រីមនោះមកដោរ ជាបេតុអចអោយគេសង នាថ្មីការ ប្រើបានរហូតដល់សម្រេចនូវនេះ។

មិនមែន កាលិល អចធ្វើនូវកិច្ចការដើមហាថ្វីទាំងនេះបានដោយភ្លាមខបសគ្ននោះទេ គាត់ធ្វើការពិសោធន៍ បំពានបំពារលើ (Magoster Dixit ពាក្យបុរាណាព្យាល់) ដែលមានកំហុសស្អិតឯងការប្រសាំងចំពោះជាម្នាស់(God)ដោរ គាត់កីត្រូវខ្លាត់យុត្តិមាតុកូមិ ទៅស់នៅ វេនីស ទីបីគាត់ដុតពីគ្រោះថ្នាក់បានមួយគ្រោ ហើយអចធ្វើអោយសំរេចនូវកិច្ចការដូចមានពីខាងលើស្រាប់។ ប្រព័ន្ធនៅ វេនីស នេះ គាត់មានសេវាការពេញបិបុណ្ណិលីពាក្យបុរាណាព្យាល់ ដែលកាលគាត់រស់នៅ ពីស ជាមាតុកូមិ របស់គាត់ តែងតែបានទូទៅ និងជាដំបងប្រហារគាត់ តែគាត់កីន្លែតែតុ ផុកពីការស្រឡាញ់មាតុកូមិ នាំអោយគាត់ត្រូវប់មក ពីស វិញ មាតុកូមិពី ស្រឡាញ់គាត់ ធ្វើអោយគាត់ត្រូវសាលគាត់ពេសពិសេសរបស់អ្នកបុស (តាមលទ្ធផ្សាស្ត្រ) ដែលប្រវត្តិសាស្ត្រហោង <<ការពិវិស័យ >>

កោសហិរញ្ញវត្ថុ គាត់ក៏ធ្វើជាយល់ព្រមតាមវា សុខចិត្តលេបង់
គំនិតថា ដែនដីវិល នោះបានប្រព័ន្ធដឹងទិញព្រះជាម្លាស់ នេះជាប់
លើកទី១ នៅឆ្នាំ ១៦៩៦ ដែលត្រូវ សាល នោះកោសទីនេះ តែការយល់ព្រម
នោះគ្រាន់តែដើម្បីរស់នោះធ្វើការតាមទៀតបុំណោះ ប្រព័ន្ធបីពុំយល់ព្រម
ថាកៅប្រទេ សាល Inquisition នេះ អាចនិងគាត់ទោសប្រហារជីវិតក៏បាន។
អិងការពិនិត្យហើយលាក់ទុកបុំពាយ ក្រាយមកតម្រាពសាស្ត្រមួយបានត្រូវ
ផ្តល់ពេល ក៏ទាក់ទងពីរីរីនឹងដែនដីវិលទៀត នោះបីកំពុងលីក៏ដោយ ត្រូវ
តែចូលទោកន់ សាល នានតុំបាននាក្រុងរោម នៅថ្ងៃទី ២២ មិថុនា ១៦៣៣
កាលឯណៈ អាយុ ៦៥ ឆ្នាំ សាលដីនុំជីវិត នៅថ្ងៃទី ២២ មិថុនា ១៦៣៣
បាយលក្ខណ៍អក្សរប្រកាសថា លេបង់ការយល់ថាដែនដីវិលនោះមួងទៀត
ក្នុងព្រះបរមនាមដីសក្តីសិទ្ធិនេះ **ប្រាជេហ្មសិរិយក្រិស្ស** តែការនោះតែប្រពិត់
លើសរហូតដល់ថាគីរលើកយ៉ាងនេះ គាត់តុំអាចនោះអ្នកជាបានឡើយ
ត្រូវសាលអ្នកបុំសគាត់ទោស ដាក់គុកដោយតំណាងកំណត់។ មួយវំពេច
បុំណោះ ត្រូវជាប់គុកក៏ពិត តែគ្រាន់តែគេសងចោរពីនិងនុំជីវិត គាត់ក៏
ខ្សែប្រាប់គេងអ្នកជាប់ **<<ការពិនិត្យដីវិល>>** ។

នោះក្នុងគុក នៅឆ្នាំ គាត់នោះតែមានឱកាសផ្តល់ពេលបានឡើង គាត់ត្រូវបាន
ពិនិត្យបស់គាត់ជានិច្ច ទិបំជុំតគាត់ក៏ខ្សែកទាំងសង្គាល់ ទិបំបានចោរទៅ
នៃនោះត្រូវបានតែ ៥ ឆ្នាំ ទៀតបុំណោះ អាយុ ៧៥ ឆ្នាំ ក៏ទូទិន្នន័យរណភាព
នោះថ្ងៃទី ៨ មិថុនា ១៦៤៤ ។

វិហ្មីលីយុ

Riche Lieu
1585 1649

វិហ្មីលីយុ ជាអ្នកបូសគ្រឿស កិច្ចការដែល
តាត់ធ្វើចាំងអស់ សំរេចដោយការគិត ត្រួន
ជាងការប្រើអារុធប។
កិតនៅថ្ងៃទី ៩ កញ្ញា ១៥៨៥ ជាតារាង
សែស ខ័ពុក ជា នាយកបាល មាតា ជាបុត្រិ
មេរី ។ កាលនៅជាកុមារ ជាមនុស្សសំបុក
ភេទ ហេវូបតេនិងស្ថាប់ពីកូចឡេហើយ ធម៌
ជំឡើងជំបុងចូលរៀនវិធានបាល ក្រោយមកបានឡើបុសតាមគោលបំណង
របស់ម្នាយ រហូតដល់បានបាន៖ជា អេរ៉ុក (éveque) ប្រចាំនៅក្រុងលើយសុង
(Luçon) ។

អ្នករៀនប្រវត្តិសាស្ត្រ តែងបានដឹងហើយថា នៅអីរុបនោះកិច្ចការ
ដែនដី និងសាសនា តែងមានការទាក់ទងគ្នាបំផុត ដូនកាលខាងសាសនាច្រក
មានអំណាចលើសពីអាណាពាច្រក់មាន ដូចយ៉ាង pape ពីឯ៍មានអំណាច
បង្ហាប់អោយប្រទេសម្បយ ឡើដើរដ្ឋាមិនប្រទេសម្បយឡើតក់មាន បុគារ់

ដួនជាប្រធែសណាមួយត្រូវបាន កាត់ពេលហើយ ត្រូវប្រធែសដោយ
រោមគ្មានយក់មាន ហេតុនេះ ទីបក្សុងប្រធែសបារាំង ត្រូវមានអ្នកតាំណាង
របស់អ្នកបុសចូលក្នុង រដ្ឋសភា ដួង វិហ្មីលីមី ជាអ្នកវាងនៃជាងគេ ក្នុង
បណ្តាញអ្នកបុសទាំងអស់ ទីបត្រូវបានតែងតាំងជាកំណាននៃសាសនាថ្មីក្នុង
រដ្ឋសភា បានចូលក្នុងរដ្ឋសភាបើយ គាត់ក៏បានសំដើងការវាងនៃរបស់គាត់
ធ្វើឡើយប្រជាធិបតេយ្យប្រចាំឆ្នាំកៅនឡើងជាលំដាប់រហូតទាល់តែ ព្រះមហាការិន្តិ
សុព្រះរាជបាលទីមួយបានចូលក្នុងប្រចាំឆ្នាំកៅនឡើងជាលំដាប់ទាល់តែក្នុង
ហេតុឡើយ វិហ្មីលីមី មានការប្រាស់យុទ្ធភាពនឹងវិរដនជាថ្មី និង
ទទួលបានការប្រាសប្រាសាប្រចាំមហាផន្លឺឡើងជាលំដាប់ទាល់តែក្នុង
អាយុ ៣១ ឆ្នាំបានទទួលតំណែងជារដ្ឋមន្ត្រីមហាផ្ទៃ ។ លុខស៊ូច ហានវិសី ៥
(Henri IV)ចូលទិន្នន័យក្នុងប្រចាំឆ្នាំ ១៣ (Loui XIII)ទទួលរាជសម្រាតក្នុង
ព្រះជន្តាយុ និងព្រះស្សារ ព្រះមហាការិន្តិ ប្រចាំកាលកាប់ការផែនដី ក៏ដើរឡើតែ
វិហ្មីលីមី ទីបប្រគល់តំណែងជាសាយករដ្ឋមន្ត្រី ក្នុងអាយុ ៣៨ឆ្នាំ គាត់រត់
នៅក្នុងមុខតំណែង ១៩ឆ្នាំ ក៏អស់អាយុ ក្នុងកាលអាយុ ៥៧ឆ្នាំ ។

កិច្ចការជាប្រយោជន៍ដល់ប្រធែសបារាំង វិហ្មីលីមី បានស្វាបនា ក៏
នាក់បារាំងសែស ដែលអាចប្រើបង្កើមបាន និង កងរាជនាថ្មីអង់គ្លេស នា
សម្រេចនោះ បានរួមចូលរួមចូលប៉ុន្មាន និងកែប្រែប្រែការណ៍ ក្នុងសម្រេចនោះ
ឈ្មោះ (Code Michau)បានរកដែនដីអាណាពនិតមរោយដល់ប្រធែសបារាំង
៥កន្លែង រួមទាំងប្រធែស កាលបរិច្ឆេទ ដួង (ដែលក្រោយមកន្ថាក់ថាគារបស់

ចក្ខភណ្ឌអង់គ្លេស) នានស្ថាបនាផិធ្យាស្ថានសវែកប្រោះ (Srbonne) ដែលជា
ស្ថានសិក្សាធីសំខាន់មួយដល់សម្រេចនៅក្នុងសាស្ត្រអង់គ្លេស ហូលូលីយដាតី
(L'Académie Française) ដែលជាសភាប្រជុំអង់គ្លេស ៤០ នាក់ សុខតែជាអង់គ្លេស
ធ្លាប់មានឈ្មោះលើមកហើយ ជាទីនិយមការពាណិជ្ជកម្មសភាពនេះបាន ហើយ
ផ្តុកវិធ្យាសាមួយ ទីបាត់ប្រជុំសង្គមជាសមាជិកក្នុងសភាពនេះបាន ហើយ
ក្នុងបណ្តាញខ្លួចនៃសមាជិកទាំងនេះ សុខតែត្រូវបញ្ចីនា **អាជ្ញាហណ្ឌាន**
អមពជន ទាំងអស់ សភាពនេះជាសភាសំខាន់បំផុត របស់ប្រទេសបារាំងរហូត
ដល់សម្រេចនេះ ។

បានផ្តុកនឹងប្រទិបត្តិ វិហ្មីលីយី ជាអង់គ្លេសការពាណិជ្ជកម្ម
មធ្យៀតបំផុត ដនណាទោះមានប៉ាន់ជាអ្នកកំដោយ ទោសដល់ជាក់គុក ត្រូវតែ
ជាក់គុក ទោសដល់ប្រហារត្រូវតែប្រហារ តែតមានយល់មុខដនណាមួកកំ
ឡើយ ។ ក្នុងសម្រេចនៃយោបាយកំមានការជាថែល នៅក្នុងខែត្រី ។ ដន
ណាដំបានសំពុំបានជាធម៌សម្រីព្រះរាជី ដែលដល់ពេលក្រោយមក
ដំបានសន្និដ្ឋានកិច្ចការរបស់គាត់ កំត្រូវយកដែលស្ថិតនៅប្រទេស
ប្រុះប្រុះ (Bruxelles) ដែរ ហេតុនេះ ការបៀវតបៀវនិយាណីស ពីររោងជាន់
ប្រើប្រាស់ក្នុងសម្រេចនោះ បើទុកជា **វិហ្មីលីយី** ធ្វើប្រយោជន៍បានពិតាយ៉ាយ៉ាង
ណា កំគាត់ពុំអាចធ្វើសុតបានឡើយ រហូតដល់ពេលមួយ គាត់ជាក់ពាក្យ
សុំណាល់ដីមុខតាំណែង តែស្ថិត **លីស៊ីទី១៣** ឈ្មោះយល់ថានិងរករវជន
ណាមេយុទ្ធប្រកាសដីឡើងឡើតពុំបាន ទ្រង់កំពុំយកព្រះទ័រទុកជាក់ចំពោះ

ពាក្យពិតម្ខុលរបស់អ្នកណាតាំងអស់ ហើយចេមទាំងពំទ្រង់អោយ វិហ្មីលីមី
ឬ៖ ពីតាំណែងដង ទ្រង់ព្រះរាជទានការធានាកំទ្រគប់បែបយ៉ាងចំពោះ

វិហ្មីលីមី រហូតដល់ទីបំផុត ក្នុងការប្រកួតរាងសត្វរបស់ វិហ្មីលីមី
ព្រះរាជពាណិជ្ជថ្ងៃនេះ គីឡូរីក្សាស្បីពិតតតប្រប្លល សូមីតែព្រះរាជ
រលក់: ឈ្មោះ សែងមាស់ (Cing - Mars) ដែលព្រះអង្គទ្រង់ប្រាសប្រាណ
សិនិងព្រះរាជបុត្រហើយនោះ កីព្រះអង្គយល់ព្រមអោយ វិហ្មីលីមី កាត់
ទោសប្រហារដីវិតដែរ ដែលជារឿងភ្លូកភ្លឹកភ្លាក់ដើរ បំផុតនៅពេលនោះ
និងក្នុងពង្រារតារាតារំង ។

អ្នកណង្វារតារាតារំងសែស បានកត់ត្រាទុកថា (១) វិហ្មីលីមី ហាក់
មួចជាគ្រាល់តែកើតឡើងហើយ កីចេះស្រួលព្រមប្រជែសជាតិ និងមហាក្សត្រ
តែមួយ (២) វិហ្មីលីមី បានទម្ខូលគ្រប់គ្រងប្រជែស ក្នុងកាលបែលប្រជែស
មុនធបច្ចន់ខ្សោយបែកបក្សុក ធម៌មរណការ លេបដែលប្រជែសនេះ
កីកាលមានកំឡាំងម៉ាទាំ ជាដីការត្រូវបានប្រជែសដិតខាងក្រោមប្រជែស
ពារំងបានមួលមិត្តភាគីដូចម្ខាយ>> ។

* * * * *

លោកប៊ូម៉ែនបុណ្យអូល ហុណាទាន់ត់

Napoleon - Bonaparte

1769 - 1821

លោកប៊ូម៉ែនបុណ្យអូល កេវតង់ឡើចិន ១៥ សីហា
១ពាល់ កុងត្រកូលដនជាតិ អីតាលី ដំបីក្រ
មានកូនប្រើន (សូមចាំអោយច្បាស់ថា
លោកប៊ូម៉ែនបុណ្យ មិនមែនឈាមបាកំឡែ) ។ ការ
បានជា អធិរាជ ប្រទេសបាកំឡែ នេះ អស្សាយ
ណាស់ដោយបានទទួលការអនុគ្រោះពី
ចេប្បាយរដ្ឋដែលខ្ពស់កេវតាមាយុ ១១ឆ្នាំ បាន

ចូលរៀនកុងសាលាយោជាតិ ធម៌អាយុ១៧ឆ្នាំ បានបោននូវសក្ខិជាតិ អនុសេតិត្រី
នៅរាងនេះឯងដែល លោកប៊ូម៉ែនបុណ្យ បានដំណើរជិវិតយ៉ាងលំបាកតោកយ៉ាក
បំផុត ។ អាយុ ២៥ឆ្នាំ បានជា អនុសេតិត្រី ធ្វើការបានលើវិញ្ញាយោះជាគំបូងនៅ
ក្រុង ទូទឹង (Toulon) តែកីតតបានទទួលដែលតបស្ថិនអោយបានសក្ខិសម
ដែរ ។ តាត់ហេវបតេដិនចេញចេញទទួលមុខងារជប្រទេស ទូរគី (Turquie) ទៅ
ហើយ ។ តែចេដសុរីតាត់ត្រូវបានប្រើសមោយជាអ្នកបង្ហាញប្រជាធិបតេយ្យ ដែល
ប្រជំងឺនិងរដ្ឋការចិត្ត ហើយតាត់កីធ្វើទៅបានសំរេចយ៉ាងប្រសើរ ជាបេតុ

អោយគាត់បានទឹន្នូលបោនេះក្រាល់បើឡើង ។ គាត់រៀបការនិងស្តីម៉ោយម្នាក់
ឈ្មោះ **ហូស៊ែហីន៍**(Josephine) ដែលជាអ្នកមានការស្ថិតុណ្ឌល និងវិរដនជា
ត្រីន ជាបោកុមោយ ឯកចុំឡើងអី បានបោនេះខ្លួនខ្លួនដោលបំបាប់ ។
ក្រាយពីរៀបការហើយ គាត់ទៅធ្វើសង្គមប្រទេស **អូតាលី** ធ្វើការបានដីយ
ជំនះជានិច្ចមក អាយុ ២៨ ឆ្នាំបានជាទូតុមសេវី និងទៅធ្វើសង្គមនៅ
ប្រទេស **អេហីណុ** បានដីយជំនះដីជំ ជាបោកុមោយបានទឹន្នូលការគោរព
របៀបនានាពីប្រជាធិបតេយ្យប្រទេស បារាំង ។

ក្នុងរយៈកាលធ្វើសង្គមនៅប្រទេស **អេហីណុ** នៃ ឯកចុំឡើងអី
បានជិងច្ឆាស់ថា វង្វាកិបាលមានអំណាចទន្ល់ឡើយហើយទីបាត់ត្រឡប់
មកការត្រូវ ចំនួន ដោយសារដីយជំនះរបស់ខ្លួន ទីប្រជាធិបតេយ្យនៅ
អាណាព្វិន រហូតដល់បានជាប្រមុខវង្វាកិបាលតិច (ភាសាបារាំងនៅសម្រាប់
ហេង់ថា **កុងសុល** Consul) សង្របយោដន៍សំខាន់ៗអោយដល់ជាតិបារាំង
នៃសជាត្រីន ។ អាយុ ៣៦ ឆ្នាំ កីប្រកសតាំងខ្លួនជា **អធិរាជ** នៃប្រទេស
បារាំង ។ ពង្រារតារ ឯកចុំឡើងអី បន្ទាតិនេះទៅពេញពេរទៅដោយការ
បង្កើរឈាម តែពុំមែនជាគោលបំណងក្នុងទីនេះ ទីប្រជាធិបតេយ្យជំនះ
របស់គាត់ឡើយ ។ ឯកចុំឡើងអី បានខាងរបៀបឱ្យ ដីខ្លួនបំផុតរបស់
មនុស្សដែលមានភាពវិងបុធនអត់ធ្ល់ ។ កាលបីបានធ្វើគំរោងការណ៍អីមួយ
ហើយ តែងតែយកដីវិតទៅបុរាណិម្បីសំរេចអោយបាននូវគំរោងការណ៍
នោះ ។ ការដែលគាត់អាចសងខ្លួនឡើងទៅដល់បោនេះខ្លួនបំផុត ដែល

មនុស្សអាចនិងឡើងទៅបានយ៉ាងនោះក៏ព្រមទាំងក្នុងការដែលវិងបិះជាប្រធាន ។ **ណាបូំឡ្យអុង** បានទទួលការសរសើរថា ជាមេត្តពីមានថ្មីដៃបំផុត ក្នុងលោក ។ តែក៏បានទទួលពាក្យវិះគន់ថាគ្នុកប្រាថ្នា ត្រូវជាម្មាស់លើ **អីរុប** លើកគ្នាចោមវាយ **ណាបូំឡ្យអុង** ។ **ណាបូំឡ្យអុង** បានកំឡុងជាប្រធាន រឿងបានរួមចិត្ត ហើយ ក៏ដឹងថាបានដែលត្រូវបានដែលបានដែល ក៏បានដឹងថា រដ្ឋសភាបានក្រស តាំងរដ្ឋភាគីបាលថ្មីចេញចេញហើយ ទីប្រទួលបានការងារ **ហុងតេនបូ** (Fontainbleau) ចម្ងាយពីបានរួមចិត្ត និងក្រស ១០គ.ម **ឡីស៊ី ១៨** (Loui XVIII) ដែលជារដ្ឋក្រសច្បាស់របស់ប្រធែសបារាំង ឡីស៊ី ១៨ ឡើងជាម្មាស់ដែនដី ។

ណាបូំឡ្យអុង លាងករាជសម្បត្តិហើយ ក៏សត្វរបស់ព្រះអង្គនៅតែ ពុំទុកចិត្ត ទីប្រទួលបានការងាររដ្ឋភាគីបាល បារាំងសែស យក **ណាបូំឡ្យអុង** ទៅបំបរបង់កោះឡ្វែត និងជាប្រាថ្នានិងជាបងិវិតព្រះអង្គឯង តែមាន គេយកតំបន់ការងារ ក៏ត្រូវនាំទៅបានកោះ **អេលប៊ែ** (Elbe) នៅថ្ងៃ ១២ មេសា ១៨១៣ ។

សូមិនកំយកទៅបានកោះហើយ **ណាបូំឡ្យអុង** ក៏ពុំអស់ពីសន្និដ្ឋ នោះពុំដល់មួយឆ្នាំដែល ក៏លបច្ចុះទូកគេចោរវាងនាការចំពោះ អង់គ្លេស ដែល យាមល្អក មកការងារគោរពបានឡ្វែត ។ **ឡីស៊ី ១៨** ឡើងប្រាប ក៏បាន កងទំនួរបានចំពោះ ក៏កាលកងទំនួរបានចំពោះ និងកងទំនួរបានចំពោះ ។ តែកាលកងទំនួរបានចំពោះ **ណាបូំឡ្យអុង** ហើយពុំចាប់

ទេត្រឡប់ជាចុះចូលនិង ណាបីឡើអុង ទាំងអស់ទៅវិញ ។ ណាបីឡើអុង
ខិះបានកំឡុងទៅលើកចូលមកការត្រួង ពាណិជ្ជ ។ ព្រះបាទ លីស់ជី ១៨ ក៏
ស្ថិច្ចាច់កែសង្គមនៅការត្រួងប្រធែស ហិរញ្ញវិរាយព្រះទ្រង់ជ្រាបថា និងនៅតែ
ទល់ជាមួយ ណាបីឡើអុង ពុំបានឡើយ ។ ការដែល ណាបីឡើអុង ត្រឡប់
មកគ្រាល់ ត្រប់ប្រធែសកូងអីរុប ចាត់ទុកថាគាត់ ការប្រកាសសង្ក្រាម ខិះបាន
កំគ្មោះរាយ ណាបីឡើអុង ។ ចំណោក ណាបីឡើអុង ក៏តសិរីដោយយល់
ថា ជាទិបំផុតនៅជីវិត ។ ទិបំផុត ក៏ត្រូវទៅបញ្ជាផ្ទាមត្រាប់កណ្តាលសង្ក្រាម និង
ត្រូវបញ្ជានៅការត្រួងកោះ សាដីអេឡិន (St. Hélène) នៅទីនេះបាន៦ឆ្នាំ ក៏
អស់ព្រះជនកូងជនាយុ ៥២ឆ្នាំ ។

សេចក្តីបញ្ហាប់ ណាបីឡើអុង នៅឯមនិង ហ្មូសហិន ពុំមានបុគ្គ ក៏
ទ្រង់លេងលោះពីហ្មូសហិន ហើយទ្រង់សមរបនិងម្នាស់ក្សិតិជាតិ អូរិស
ទៅវិញ ។

ណាបីឡើអុង ទ្រង់ការត្រួងព្រះអង្គថាគាត់ស្ថិច្ចចក្ខុតិ ក៏ត្រូវណាស់ព្រះ
អំនាថរាជបាលមិនបានសំព្រះអង្គ ឱ្យយកដឹងត្រូវបានលើទីឬ អីរុប ទាំងមួយ
ហើយព្រះអង្គទ្រង់ទីនាំងសេះសជានិច្ច ត្រីមត្រូវតាមក្បានប្រាបុណ្ឌនិយម
ទៀត ។

សូមវិទ្រង់មានអំណាចវាសនាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏មានរឿងក្តុរអោយ
ថ្មីក ដែលរំលងពុំពោលមិនបាន គឺទ្រង់អភិវឌ្ឍន៍ក្នុងត្រូវបាន បងបុនពុំនៅ
ក្រោមឱវាទ មហ៌សិរីក្រោតត្រួង ឱ្យយកទៅវិញ ណាបីឡើអុង ត្រូវខ្សោច

ក្រសួងសន្លេខោះទៅវិញ ។ ប្រចាំ អំណាចរបស់ ណាមីលីអុង ខាងកិច្ច
ការធែនដី និងខាងត្រូវ ឧសគ្គមេយនិងនឹង មានរឿងតំណាល់ថា មហោ
ឡូនប្រោសចិត្តឲ្យមែក ព្រះអង្គតំឡូនប្រោស ដែលពុំអាចឡូនប្រោសពេលដូចជា
បានឡើយ ។ ពេលមួយខោះស្អែកាត់ ឡូនសហរដ្ឋប្រះទីយថានិងជុំតុក
ហើយឡូនបាមដាច់ខាត ពុំអោយអ្នកណានាំស្អែកឲ្យមួយចូលរាំងទៀត ។ តែ
បានបុំន្ទានដង ស្រាប់តែមហោសី បានស្អែកឲ្យមួយមកទៀតជាការលើសនិង
ព្រះរាជនិយម តែកើមិនប្រាកដថាលូនប្រោសព្រះនីការយ៉ាងណាមើលីយ ។
អាថូរលេវិស (Arthur Lévis) បាននិយាយទូកទុកកុងសៀវភៅរក្សាបស់គាត់ថា

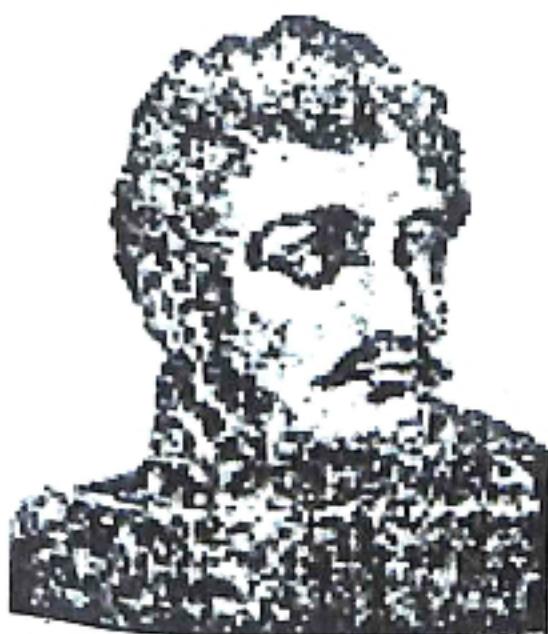
<<ព្រះមហាថ្ឋានក្នុង ព្រះអង្គមានព្រះពេជ្រាមាត្រាបង្ហាញអីវិបាលស់
មួយទីប តែកូងរាជរាំងព្រះអង្គខោះ សូមីតែឡូនប្រោសដែលតែមួយចេញកី
ឡូនប្រោស >> ។

* * * * *

ଶ୍ରୀକୃତ ବ୍ୟବହାର

SIMON BOLIVAR

1783 - 1830

 សម្រេចកាលជាង ២០០៥ ត្រូវក្នុងថែ
ហើយ អំពី ពុករណ្ឌយ (Corruption) បាន
កែតាមទំនើងក្នុងរដ្ឋ សភាជន ជាតិ អស្សាថ្វីល
ការវិបជាន់ដញ្ចក់ឈាមរាស្ត្រធ្វើផ្លូវបានបើខ្លួន
រាស្ត្រហូតដល់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងសក្ខិ
ជនអ្នករាជការរបស់ព្រះអង្គក់ដែរ ។ អំពីពុក
ណ្ឌយនេះឯងជាគង្ហោរដូង សូមនូវនូវបង្កាលអំណាច មហាថ្មីភ្នំពេញ និង
ប្រធ់ស អស្សាថ្វី អាយុរលំរាយហេរិកនឹងអស់ថោពិភពលោក
នេះ ។

អាយុពាណិជ្ជកម្ម ឱ្យពុកស្វាប់ពេលទៅ មាតាយកទៅមោយសិក្សាតាមឃើយ
ពេក្រមមួយរូប ឬឯេត្តិការណ៍ នៅខ្លួន មាតាក់ស្វាប់ពេលទៅឡើត ទុកបន្ទូល
កេវីមតិកជាប្រើប្រាស់ សិមីង ។ សិមីង ពុំសូរយកចិត្តទុកដាក់នឹង
ទ្រព្យសម្បតីទាំងនេះទេ និស្សីយជាអ្នកចូលចិត្តការធ្លាងកំហិយ (Adanture)
សេពគប់តែនឹងកុមារដែលប្រជាល់ប្រតប់ប្រើប្រាស់ ក្រោយមកបានដូចនឹង^៤
ទស្សននិទ្ទេ អារ៉ីឡុក នាមុកតនេចរម្ពាក់ឈ្មោះ រោនិកស (Roricas) ត្រូវនេះ
បានប្រជាប្រើស្ថិតិមួយដល់ សិមីង ។

<<រាជការយជារកសភាឌីសិទ្ធិ ដួងចិត្តយជារកលីឡើង >> ។ សិមីង បាន
យកចិត្តទុកដាក់ឈាន់ ចំពោះប្រើស្ថិតិ ហើយត្រូវនេះដើម្បីកនាំហើយហាត់
មោយសិមីង ផ្តល់ផ្តល់តែរាជការយជាយវិធីផ្សេងៗ មានហាត់ចំបាប់ កាប់ជារ
គុនដំបង និងដេកលើទីមិនស្ថាត ដើរដូចនាយកដោយដើងទេ ។ ក្រោយមក
កីបេកបាត់មុខគ្មានជាយូវ ស្រប់តែបានដូចគ្នាដើម្បីឡើតនៅ បានឯស ។ ត្រូវ
នេះបាននាំដើរកាត់ក្នុង អាលព្រី(Alps) ទៅកាន់ប្រទេស **អីតាមី** (Milan)
ក្រុង **វេនិស** (Vénise) **ក្រុង** **ណាប៉ី** (Naples) **រោម** **ចូល**
កាល់ **ស្វួចចាំបាប** (Pape) <<ខ្ញុំប្រះករុណាគរាល់ស្វួច នៅខ្ញុំប្រះករុណា ពី
ដើមបានដើរបស់អ្នកណាតាំងអស់ >> សិមីង ពេលចំពោះចាំបាប ។ នៅក្រុង
រោម នេះឯង សិមីង បានសំរែចចិត្តដើរការរំដោះ នដ្ឋុ នៅ អាមេរិកណាង
ក្នុង ពីនិមាមណានិតម **អេស្វាគ្រ** ។

អាយុ ១៦ឆ្នាំ បានបោន់ជា អនុសេដិយត្រី ក្នុងកងអាសស្ស័គ្របស់
រដ្ឋការ អេស្វាប្ប ថ្ងៃទី ១៩ មករា ១២៤៨ បានធ្វើដំណើរពី អាមេរិកខាង
ក្បាង មកការប្រចែល អេស្វាប្ប នៅទីនេះបាន ២-៣ ខែចូលឈ្មោះ ក៏ព្រមរាល
ការបាប់នីរទេសទៅបាន ដោយបទចាយូមកំនើតក្បត់និងខ្លួន ដើម្បីធ្វើ
យារស្ថុច ។ អាយុ ១៩ឆ្នាំ ដូចជានេសនីរទេស ហើយក៏ចូលទៅការប្រ
ចែល អេស្វាប្ប វិញ រៀបការនិងស្ថិតិភាព អេស្វាប្បលម្អាក់ ហើយក៏
ត្រួយប៉ះទៅវិញ សីមុំង មិនសុខសោះ ទឹកលជ្ជាតិការណ៍តាមកត្តាស់រៀន កវិយ
ទឹកលម្អាតាមរណាពេទ្យ ។ សីមុំង ក៏សំរែចចិត្តមករៀនឡាប់ប្រចែល
អេស្វាប្ប មួងទៀត ដោយត្រូវបានពិចារណា ជាមួកដឹកនាំនិស្សិតជាតិ
អាមេរិកខាងក្បាង ដោយបង្កើតអង្គការសេវាការជាតិ ក៏ព្រមនីរទេសទៅ
បាន មួងទៀត(ឱកាសនេះឯងដែលបានដួចនិងក្រោម) លុះបានសំរែចចិត្តធ្វើការ
រំដោះជាតិហើយ ក៏ធ្វើដំណើរចេញពីក្បាង រោម ទៅកាន់មាតុកូមិវិញ ។
ក្នុងអាយុ ២៣ឆ្នាំ បានចូលរួមក្នុងមន្ទីរ ដែលមានកំពើត្រូវបានស្រប់ស្រោះ
និង រៀនសិយេអេឡិក នោះ ។ តែការចុះដោយប្រកាសឯករាជ្យជាដំបូង ត្រូវរលំ
បាយទៅវិញ ដោយបរាជ័យខាងកងទី៣ មិនត្រឹមតែបុំណោះ កែវិមតិក
បែស់ខ្លួនកងរដ្ឋនោះ ក៏ព្រមរាលការវិបអូសយកអស់ទៀត ដោយហេតុរមក្នុង
ការក្បត់នោះ ។ ទីបំផុតត្រូវរាលការបាប់ខ្លួនយកទៅយុំយំនៅបានទៀត ។ តែ

ឯកសារណ៍ ជា ហូវីហុ (Juic) កែត្រាសៅថ្ងៃទៅ ២១ ធ្នូ ១៨០៤ ក្នុងសម្រាប់
នោះអង់គ្លេស សូប់ខ្លួចជាតិ ហូវីហុយ៉ាងត្រកល់ (សូមីសម្រាប់យសពុថ្ងៃនេះ
ក៏ដោស្មប់មិនតិចឡើយ) ទីបញ្ហានមហាវិទ្យាល័យណាមួយទឹកូលអោយចូល
សិក្សាខ្សែះ ។ តែជាភ្រោះល្អ បិតាបស់ ឯកសារណ៍ ជាអ្នកតែងសៀវភៅក៏
សៀវភៅមួយក្នុងដែលបិតាបស់គាត់តែងទឹងបានទឹកូលការនិយមបំផុត
យោង <<រៀងដែលក្នុងក្នុងអក្សរសាស្ត្រ Curiosities of Literature>>
ឯកសារណ៍ បានអាស្សែយការសិក្សាពិបិតាបស់ខ្លួន និងនិយមទីស្តាត់ ជា
កន្លែងអាណាសៀវភៅ និងរៀនសូត្របស់គាត់ ទីបាត់ចូលទៅខាងអក្សរ
សាស្ត្រ ដល់ចំណើនវិយទឹង បានដើមតែងសៀវភៅលក់ តែកំពា តែមាន
មនុស្សទិញទឹង សូមីអោយទៅកីឡាននរណាថាចង់បានដើរ ។ ឯកសារណ៍
ពុំលេបង់ព្យាយាមចម្លេសតែងទៀត ក្រាយមកបានតែងរៀង វិរៀនក្រួយៗ
(Vivian Gray) ក្នុងអាយុ ២២ឆ្នាំ ទីបានមនុស្សដើមស្ថាល់គាត់ខ្លះ ជាការ
សំរេច ជាកំទី១ ។

ពិសោធន៍ជ ជាមាត្រាលើយ៉ាងល្អរបស់មនុស្សដែលមានសេចក្តី
ព្យាយាម មិនត្រូវ និងអកចិត្តកាលធ្វើអ្នកតាំបានសំរេច ។ កាលពេះដែលសេរក់
ប្រើប្រាស់ទីផ្សារ ទាល់ពេះមានមនុស្សនិយម និងទទួលស្ថាប់ការវាងនៃរបស់ខ្លួន
ហើយ ក៏នៅយកការនិយមនោះ មកប្រើជាបក្រណ៍សំរាប់សាងអោយខ្លួន
បានទទួលប្រើសច្ចាលក្នុងរដ្ឋសភា ជាតំណាងរាជ្យក្នុងមណ្ឌលរបស់ខ្លួន ។ តែ
ការព្យាយាមនោះ ធ្វើអោយបានសំរេចយ៉ាងលំបាកត្រូវបាន ជាងការពេះ

សៀវភៅអោយមនុស្សនិយមជាប្រើនរយកុណា តែដនជាតិសេវកសតែង
ប្រកាលថា ការមិនសំរេចជាកំដល់ឈើរទី១ ដែលនិងនាំថែកនៃការសំរេច
ព្រោះហេតុនោះកាលមួយនៅ ពុំបានសំរេចក្នុងការប្រើស កីឡាយាមដូចដែះ
ទាល់តែអាយុ៣៥នៅ ទិបបានប្រើសចូលក្នុង សភាសម្ពាធដាការសំរេច
លើកទី២ ។

កាល ដីស្រាវអលិះ ក្រោកឡើងនិយាយក្នុងសភាសមព្រឹត្ត ជាដំបូងគ្នាន
និរណាចង់ស្ថាប់សោះ សមាជិកទាំងអស់ក្នុងសភានោះ សុខតែនាំគ្នាថីល
ជាយចំអកឡើងឡើយ ។ ដូច្នោះ កាលតាត់និយាយចប់មុននិងអង្គួយចុះតាត់
តែងបន្ថែមចុងក្រោយថា << ឥឡូវមនុស្សរបស់ខ្លួនខ្លួន និងអង្គួយ
និងក្រុរតាំងចិត្តស្ថាប់ពាក្យដែលយើងខ្ញុំនិយាយ >> ។ ក្រោយពីនោះមក
ដីស្រាវអលិះ កីតាំងគណៈបក្សុរបស់ខ្លួនខ្លួនឡើងអាយុយណ្ឌោះថា << យុវ
អង់គ្លេស Young England >> ដែលមានសមាជិកសុខតែអ្នកចេះដីង និងមាន
ប៉ាន់ល្អទាំងអស់ ។ អាយុ ៩៩ ឆ្នាំ កីតានជា រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងហិរញ្ញវត្ថុ ជាការ
សំរេចរាល់ទិញ ។

ពេល ដីស្រាវជនី និងបានឱ្យញ្ចក់ បូលេបង់ព្រាយមាម តែត្រីមណោះកីឡា
ដែរ បានព្រាយមាមប្រចាំថ្ងៃប្រចាំសប្តាហុងកុងតណារបស់ខ្លួនអោយមានការចេះ
ដឹងបន្ថែមប្រចើនឡើង។ ហើយខ្លួនឯងកីមាន៖ ធ្វើការយ៉ាងត្រូវលើដែល រហូតដល់
អាយុ ៦៨ឆ្នាំ កីបានជា នាយករដ្ឋមន្ត្រី ដែលជាការសំរេច ជាអ៊ីន និងជា
ជាអ៊ីនសំបុត្រ។

ធនដែល ដីស្រាវេណី បានធ្វើអោយប្រទេស អង់គេស នោះគឺធ្វើ
អោយប្រទេស អង់គេសបានមានភាពហើន ក្នុងព្រៃកជិក សូយដិស់ ពាក់
កណ្តាល ដែលជាគ្រោះខ្លួន សំខាន់សំរាប់វាតអំណាចរបស់ អង់គេស
មកការត្រួតពិនិត្យ នាសី បានធ្វើអោយព្រះរាជរដ្ឋចិន អង់គេស
អំណាចពេញបិច្ចុណី ។ ដីស្រាវេណី បានចូលរួមប្រជុំដោយច្បាប់នាក្រុង
ថែរឆ្នាំ ពីបញ្ជាសក្រាមរាជរដ្ឋចិន ស្អីនិង ឆ្នាំ និងជាអ្នកដែលធ្វើអោយ
ប្រទេស អង់គេស មិនត្រូវប្រកាសសក្រាមនិងប្រទេស ព្រៃស (Prusse) ដែល
អាចជាគ្រោះច្បាប់ដល់ប្រទេស អង់គេស និងជារោគ្រោះអោយប្រទេសដទៃ
នាំគ្នាថោមវាយប្រទេស អង់គេស ។ រោគ្រោះនេះ ដីស្រាវេណី ទីបាន៖
អាជីវការ នានា ឬនានា ឯុទ្ធភាព និងជាអ្នកដែលធ្វើអោយសន្តិវិធី មិន
មែនដោយការកាប់សម្ងាប់បង្គរុយាមតែមរៀងឡើយ ហើយការដែលអាចធ្វើ
បានយើងនេះ គឺដោយខ្លួនភ្លាលដែលនានាដាចមនុស្សជម្រើន ។
ដីស្រាវេណី បានទទួលបាននូវជាល័រដី ល័រដី បីអនស់ហីលីដ៍ (Lord Beaconsfield)
និងទទួលមរណភាពកាលអាយុ ពេលឆ្នាំ ។ សព្វរបស់គាត់បានបញ្ចុះកង់វិហារ
វេស្តិមន្ទូរមេ (Westminster) ដែលជាចិបញ្ញេះសព្វវិរោស និង មហាក្សត្រ
នៃប្រទេស អង់គេស ។ មហាក្សត្រីយានី វិគ្វិតី (Queen Victoria) នៃ
ប្រទេសអង់គេស ស្ថិចយាងថែជាក់ក្នុងច្បាប់ ដោយច្បាប់ព្រះអង់គេស និងប្រជុំ
ពីរីកអក្សរទុកដឹង៖

អនុស្សារីយ័ជ្ជសម្រាប់ និងប្រកបដោយភាគីយស
សំរាប់

បេនស្សាមិន ខ្លួនគឺ អូហូ ឬនឹងសំបើលី
អនុស្សារីយ័ណែនាំសាងចៀងដោយព្រះរាជី
ជាមិត្តផែលស្ថាល់គុណា និងសម្រាប់រាជ
(ព្រះបាសុលេខា)

វិគត្តុរ៉ែ

នាងក្រោយបង្ហាស់មានពាក្យស្វាកថា :

<< ម្នាស់ដែនដីប្រឈមព្រោះសាងផែលពាក្យពិត >>

* * * * *

បីសមាឬក់

BISMARCK

1815 - 1898

បីសមាឬក់ មានលក្ខណៈជាអ្នកដ្ឋើម្នូល
ពីត ។ ចិត្តរការអ្នកហើយ ត្រូវតែយកអោយ
បាន ពំព្យាមលេខង់ឡើយ នេះងងជាលក្ខណៈ
ពិភាក្សា បស់ បីសមាឬក់ និងជាទាបរណ៍ ដី
សំខាន់សំគាត់ទៅការនៃការដឹង ក្នុងពង្រារតារ ។
និស្ស័យដែលដ្ឋើម្នូលពីតនេះ មាននៅក្នុងខ្លួន
បីសមាឬក់ តាំងពីនៅជាកុមារ មានរឿងដំណាល
ពីកាលនៅជាកុមារជាភ្លើងបង្ហាញឡើង <<និស្ស័យដែកខែប៊ែង>> របស់គាត់
ដូចតទៅនេះ :

នៅក្នុងសាលារៀន អាយុប្រហែល ១១ - ១២ឆ្នាំ មាន
ពិធីបុណ្យមួយនៅក្នុមិរបស់ខ្លួន ហើយ បីសមាឬក់ កើនិងត្រូវទៅវាកំណែងជា
មួយនិងកុមារដែលទៅតែង ។ តែខ្លះសេវាកដើរការិញតំបន់សោះ ទិបទេ
អោយជាងកាត់សេវាកដើរកាត់អោយដឹងបុងជាងប្រកែង ព្រោះមានគេបញ្ចា
អោយកាត់មុនប្រើប្រាស់មកហើយ ហើយត្រូវប្រញាប់ដ្ឋើអោយ ហើយស្រច្បាស់

នៅថ្ងៃបុណ្យដល់ទីបំផុតបីសមារក៏អន្តោលខ្ញាំងពេក ជាងក៏ព្រមទទួល មុន
និងដល់ថ្ងៃបុណ្យបីសមារក៏ទៅស្ថានកស្សកដើង ជាងប្រាប់ចាមិនទាន់បាន
បាប់ធ្វើនៅឡើយ ។ នរណាបញ្ជាមុនត្រូវធ្វើអោយមុន ចំណោកបីសមារក៏
មកក្រោយគេ ជាងតតសង្កើមថា និងធ្វើអោយបានហើយស្របទាន់ថ្ងៃ
បុណ្យឡើយ ។ បីសមារក៏យវត្ថុដែលស្រែមមួយស្របក៏ ក៏និយាយនិងជាង
ថា :

“**ទុកជាយំងណាក៏ដោយ ឧប្បជ្ជនៃក្រុងក្នុងថ្ងៃបុណ្យ**
អោយទាល់តែបាន” > និយាយហើយក៏ដើរចេញទៅ ជាភេតុអោយម្នាស់
ហានំព្រឹមបញ្ជោះ ព្រោះទុកជាពួចមេចក៏ស្សកដើងនោះតុលាក៏ហើយ ។
មួយស្របក៏ក្រោយមក បីសមារក៏ក៏ព្រម្ពុប់មកវិញ ដាកនៅដំឡើងមក
ឯង ចូលទៅស្ថានជាងភាពស្សកដើងថា :

អ្នកយើងនៅក្នុងពីរនេះបុចេ ?

យើង ! តើអ្នកនិងធ្វើមួចមេច ?

“**អ្នកចូរប្រាប់ថា ហើយឱ្យមិនបានស្សកដើងពាក៏ក្នុងថ្ងៃបុណ្យនេះទេ**
ដែលជាបំពុំជាប់នៅក្នុងហេកសព្វកអ្នក” > និយាយរួចហើយ ក៏ដើរដាកនៅចេញ
ទៅអង្គួយនៅមាត់ថ្ងៃលីមុខហានំនោះឯង ។

អង្គួយទាល់តែយុចហានំបិទទ្ទារ ជាងភាពស្សកដើងគិតថានិងសំរាក
ក៏បានពួសមេងដោត្រូសពីមុខបាន និងបានពួសមេង បីសមារក៏ដែលទុកជា
ហានំបិទទ្ទារហើយ ក៏នៅតែអង្គួយនៅទីនោះឯង ស្រកមកថា

<<ប្រយ័ត្ន ! ក្រវាមេយស្សកដើរបស់បីសមារក៏ ពាយុច្រសច មិត្ត
អង្គភាព ជីវិករបស់អ្នកដើរលត់ >> ។

ជាងកាត់ស្សកដើរក៏សំរេចចិត្តហោកវិយាមកដ្ឋាយធ្វើ នៅយប់ថ្ងៃ
នៅ៖ ដោយតតានដេក ធ្វើអស់មួយយប់ត្រីកឡើងស្សកដើរក៏ហើយ
ស្រសច ។ បើកទូរឡើងក៏យើង បីសមារក៏ និងផ្លូវនៅអង្គុយពីមុខហាននៅ
ឡើយ អស់មួយយប់ដោយតតាមានសំដែងមោយយើងចាបាកងុយ បុ ចុក
រោយបន្ទិចបន្ទិចឡើយហើយក៏ពានស្សកដើរកាត់ពានតែបុណ្យដូចត្រូវ ។
នៅ៖ និងគឺ និស្សីយដែលវិងធមុច ដែកចែប របស់លោក នាយករដ្ឋមន្ត្រី
ជាអ្នកតាំង មហាណាព្យក អណ្ឌីម៉ាញ្ញ ។ បើសិនពុំពានជាត នាយករដ្ឋមន្ត្រី
ទេនៅ៖ អាចនិងទៅជាចោរដីសារបំផុត ក៏ពាន ។

បីសមារក៏ កើតឡើងថ្ងៃទី១ មេសា ១៨១៥ ក្នុងត្រូវបានបង្កើរ
និងជាទាបាន ពានទូទៅការសិក្សាយ៉ាងប្រសើរ ចាប់រៀនច្បាប់ជាមុន
ហើយរៀនវិធ្នាទាបានជាភ្រោយ ដើម្បីតាំងរង្វេត្រូវបាន សំរេចវិធ្នាតីរ
ប្រការនេះហើយ ក៏ចូលធ្វើការដោយរាជរដ្ឋបាល ដោយអាស្រែយលក្តុណា៖
ម៉ាកីរីងបីង និងរាជនៃរបស់ខ្លួន ក៏ពានចូលជាសមាជិកក្នុង រដ្ឋសារ ។ កាល
អាយុពាន២ឆ្នាំ ពានជាប្រធានកណ្ឌប្រុយបានស្តាំ ។ អាយុពាន៣ឆ្នាំ ពានទូទៅ
តំនែងជាប្រជាធិការស្ថានចិត្តប្រុស(Prusse)ប្រចាំដុំ ហ្មីរហ្ម(Frankforts)
ពីរខែក្រោយមក ក៏ពានជាប្រអគ្គរាជចិត្ត តមកថ្ងៃទី ១០ឆ្នាំ ពានជាប្រ
អគ្គរាជចិត្ត ប្រចាំនៅក្រុង ពានីស តែនៅពេលយ៉ាង គណៈបក្សនយោបាយ

នៅក្នុងប្រទេស កំពាប់ដើមប្រភូតប្រដែងនិងស្ថិចដែនដី ។ ព្រះរាជាប្រទេស
ព្រៃស ទ្រង់យល់យើង្ហាទាមនៅតែ ឬសមារក៍ ម្នាក់បុណ្យ៖ អាចនិងដួយ
ព្រះអង្គភាព ទីបកោះហោ ឬសមារក៍ អោយត្រឡប់មក បើវរឡាតាំង ។
ឬសមារក៍ កំពាលជា នាយករដ្ឋមន្ត្រី និងរដ្ឋមន្ត្រីកិច្ចការបរទេសដោយ ក្នុងអាយុ
៩៨ឆ្នាំ ។ អច្ចិនិយនិស្សីយរបស់ ឬសមារក៍ ម្វោងទៀតនោះ គិតិនច្ចាលមិត្តធ្វើ
អូងាយ។ ច្ចាលមិត្តនឹងរកដួរដែលលំបាតក។ ដោយយល់យើង្ហាទាបស់អ្នីដែល
សំរេចដោយលំបាតក តែងនាំដលលូមកអោយប្រសិរីជានរបស់ដែលសំរេច
ដោយងាយ។ ក្រោពីនោះគាត់ជាមនុស្សដែលមិនចោះ នន្ទត់ញាប់ញ្ញោះ
ចំពោះព្រឹត្តិការណ៍ណាមួយឡើយ ។ កាលឡើងជា នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១ កំនាន
រាជក្រឹងរដ្ឋសភាក៍មិនច្ចាលខាងខ្លួន ការសែតជាប្រើនកំពេមគ្នាដោយ តែកំពេម
ឡើងឬសមារក៍ ញាប់ញ្ញោះឡើយ ទ្រនិចរបស់ឬសមារក៍ ចង្ចាលទៅទិស
តែមួយ គឺលើកស្សីយ អំណាចព្រះមហាក្សត្រ និងនូវបន្ទុមអាណាព្យក្រ
អាណីម៉ាញ្ញ ទាំងអស់ដែលកំពុងបែកខ្លួរគ្នាអោយូមគ្នាផែមួយ តែការធ្វើ
ឯកចេះដោះ ត្រូវដួរការលំបាតកពីរដ្ឋរគឺ

១. បណ្តុកអាណាព្យក្រអាណីម៉ាញ្ញទាំងអស់ ក្រោពីព្រៃសចេញ នៅមាន
អ្នកិត្តិសម្បូយឡើត ដែលបានទទួលការគោរពរបៀបអានពីជនជាតិអាណីម៉ែងដី
ទូទៅ ហើយមានអាណាព្យក្រខ្លះចង់រួម និងអ្នកិត្តិស ជានូមនិង ព្រៃស ។
២. គឺប្រទេសបារាំង នៅតែព្រោយាមរាប់ មិនអោយប្រទេស
អាណីម៉ាញ្ញមច្ចាលគ្នាបាន ព្រោះនិងទៅជាប្រាជ៉ាក់ដល់ប្រទេសបារាំងទៅ

អនាគត ដោយហេតុនេះឯងដែលការណ៍របស់បីសមារក៏ពិចារណាទាំង ៣ គីឡូវិក :

១. ការរារកំណោយមនោគមវិញ្ញា អូត្រិសិរិយចូលទៅក្នុង
  - អាណាចក្រអាលីម៉ាញ្ញរាជ្យអស់ ។
  - ការរារកំណោយប្រទេសពាកំង ជាមិត្តស្ថិត្តសាលនិងប្រទេសអ៊ិចៈ
ក្រោះបីសមារក៏យល់ចាប់ពាំង ពាកំង តែម្ខយពុំអាចជាប្រជាពលក់រល់ខ្លួន
ពានទូរឱយ ។
  - បង្កើនកម្មាធិកប្រទេសក្រុស អាយមាំទីនិងទាល់តែបានជាទីការ
ក្រោង និងតិយមរបស់អាណាចក្រអាលីម៉ាញ្ញរាជ្យអស់ ។

គ្រប់ការណ៍ទាំង ៣ នេះឯងដែល បីសមារក៏អនុវត្តអស់មួយសម្រាយ
ដែលតាត់កាន់អំណាច ។

ការសំរេចជាដំបូងរបស់ បីសមារក៏គិដណីមយក សេសីវិក (Slesvig)
និងហូលស៊ែន (Holstein) មកពី ធម៌រីម៉ារក (Danemark) បាន ជាបេតុ
អាយសត្រូវបានក្រោនក្នុងភ្នំពេញ ហើយសត្រូវបានក្នុងគី រដ្ឋសភា កំ
ភ្នំពេញទៅជាទីក្រុង អំណាចរបស់ បីសមារក៏ក្នុងក្រុស កំម៉ាត់តម្លៃយោង ។
កាលបរិច្ឆេទការបង្កើនកងទៅក្នុង ក្រុស អាយមានកំលាំងគ្រប់គ្រាន់ហើយ
កំប្រកាសយក ក្រុងក្រុង នូមចូលបានមួយឡើត ។ សង្គមដែល រសិរិ បាន
ដឹងដំនះលើពាកំងនៅត្រូវ ១ ៨ ១ ជាការសំរេច ជាគំខុំរបស់
បីសមារក៏រូបរួមអាណាចក្រ អាលីម៉ាញ្ញ ទាំងអស់ចូលជាប្រទេសតែមួយ
ពាន ។ នេះពេលយ៉ាងសង្ខេបបំផុតពីនឹវប្រវត្តិរបស់ បីសមារក៏ ។

ហើយ បីសមារក៏ បានអនិច្ឆ័កម្មនៅត្រូវ ១ ៨ ៩ ៩ ក្នុងអាយុ ៩ ៣ ឆ្នាំ ។

ស៊ុន យ៍ត់ សែន

SUN YAT SEN

1866 - 1925

សូន យ៍ត់ សែន ជាអ្នករំដោះ ប្រទេស

មិន ពីនិមួយៗ ដែល ម៉ែងសូ (Mandchoue)

ដែលតតមានដនលាម្ចាក់ភ្លូកនឹក យើងទាំង

<<អាថនិងធ្វើឡើកឱ្យសោរ >> <<ទុកចិន
អាយុរោលកំចុះ >> តែកាលណាពិន្ទុក់

<<ខ្សីនិភាគលោកនិងមានកំយេ >> នេះ ឯងដែល
អាមានិតមនិយម គេត្រូវប្រព្រឹត្តអនុវត្តឡើដនជាតិនិងមហាប្រទេស

មិន ។

សូន យ៍ត់ សែន កើតឡើនិតខេតុ កង់កុង (Canton) ក្នុងគ. ស.

១៨៦៦ ក្នុងត្រកូលអ្នកប្រើ ។ កាលនៅជាកុមារតូចនៅឡើយ ត្រូវមាន

បន្ទុកការងារច្បាន់ជាប្រើ និងក្រុមក្រុងក្នុងមួយសាច់ប៉ែន នៃថ្ងៃ

ឱ្យការងារច្បាន់ជាប្រើ និងក្រុមក្រុងក្នុងមួយសាច់ប៉ែន ។

បិតារបស់គាត់ជាមុនស្បែខ្ពស់រក្សាលសម្រាយ ហើយការងារបានដោលយើង ពី
ដែលស្ថាល់ សហរដ្ឋអាមេរិក កំដោយ ។ គាត់កីតែងតែស្រាវស្រែឡើង ដើម្បី

បញ្ហានកូនគាត់ទៅប្រកបវិធីថ្មីដើរ៖ ន.វ.អា ជានិច្ច ។ គាត់បានបញ្ហានបង្កើតរបស់ សុខនេះទៅនោះ ហូណូលូ ម្នាក់រួចទៅហើយ ។ ឯកមារ សុខ វិញ តែងតែបានស្ថាប់ការពិណិត្យអំពី ស.វ.អា ដោយខ្លួនឯកមារបង្កើតរបស់ខ្លួនម្នាក់ ដែលជាអ្នកមានពតិមានប៉ូកា ពី ស.វ.អា នាំមកបញ្ចប់ចិត្តកូមារ សុខ ជារើយ។ ក្រោយមក កូមារ សុខ កាលណាបានដូច និងអ្នកដែល ទិន្នន័យមកពី ស.វ.អា កីតែងតែសកស្របពិធីតប្រជាប់ថ្មីរបស់ជនជាតិ អាមេរិកកាំង ។ កូមារ សុខ បានស្ថាប់ហើយ កីជារឿងប៉ូកអស្សាយនៅក្នុងចិត្ត ក្រោមផែងចាំ :

<<ដែលមានបុមុនុស្សកុងលោកនេះ មិនបួនសក់>> !

<<ដែលមានបុមុនុស្សកុងលោកនេះ មិននោះក្រោមអំណាចព្រះទេរ ឱ្យរសជាម្លាស់ ក្រួចចិន >> !

<<ដែលមានបុមុនុស្សកុងលោកនេះ អាចប្រើបានបឹងអ្នកគ្រប់គ្រង កំពុលរបស់គេម្នាក់ មិនបានថ្មីនូវបានបឹងអ្នកគ្រប់គ្រង >> រឿងសំណាត់ ដែលប៉ូកអស្សាយណាស់ទៅទៀតនោះ គឺ <<គេមិនប្រហារមុនុស្សជាអ៊ូយ ដោយភេមាមកំហុសពិត្យព្រាករពាណិជ្ជីយ >> ។ កូមារ សុខ ត្រូវបែកបាន ទឹកបានអប់រំ ដូច ពិហ្មាទាំងបុំន្ទានខាងលើនេះ មកជាយុវរយវមកហើយ សូមិនិត្តិនិត្ត កីតែគ្មានសិទ្ធិនិងការពារ រកយុត្តិធម៌បានដែរ ព្រោះស្រប ហើយតែព្រះទេរឱ្យរសជាម្លាស់ ក្រួចចិន ទាំងអស់ ។

ចង់ដឹង ចង់យើង ចង់រស់នៅក្នុងណោរ ដែលបានពួកគិតណិត
អោយស្តីបំផោះ វិតតែមានទម្រង់ទៅលើការតាំងចិត្ត របស់បិតាតាត់ស្រប់
មកហើយនោះ ។ អាយុ ១៥ឆ្នាំ សុខ កីឡានទៅនៅ ហូណូលូ ជាមួយនឹង
បងប្រឈម ដែលមានបាន៖បង្កើរក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃ ដួយលក់ដូរដង ចូលទៅ
ក្រោនទៅក្នុងសាលាជាន ចំណាចទេលាតែតានឆ្នាំ សុខ កីឡានទូលាមធ្យោម
សិក្សាប័ត្រខាងកាសាអង់គ្លេស គណិតសាស្ត្រ និងប្រភពិសាស្ត្រ ។ ត្រីមតែជា
ដែនដីអាណាពិតមបុឃុំណោះដែនដី ហូណូលូប្រព័បាណនឹងបានសូគិរបស់
សុខទៅហើយ ។ ចុះទំរាប់ សហរដ្ឋអាមេរិក មែនវានោះ តើនឹងជាយ៉ាង
ណានៅ ? ពីសេសទៅទៀត វិច្ឆាប្រភពិសាស្ត្រដើរអោយ សុខស្អាល់ច្បាស់
នូវអតិតាលដីចិត្តបន្ថែមបន្ថែមបន្ថែម ហញ្ញកំអោយវិតតែច្បាស់ថា
ព្រះមហាផ្ទៃសជាម្មាស់ក្រងចិននោះ ពុំមែនជាតាតិចិនទៅទៀត គឺជាតាតិ
ម៉ោងសិធន៍ ។ ពន្លឹម្បីនេះឯង ជាប្រភពដែនជាតិនិយម ឬៗទីឱ្យក្នុងចិត្តរបស់ សុខ ។
បងរបស់សុខហាមប្រាមជានិច្ច ប្រព័ន្ធគាត់យល់ថា ការយល់សូគិរបស់ សុខ
នោះ <<ទោមិន្យមទេ >> សុខ កីឡានទៅរឿនរាយទៀត ។ ទិបំផុតបងរបស់
សុខ គិតយើងទៅ និងទុកអោយនៅជាមួយ កីជាការតែប្រយោជន៍ កំបញ្ញន
សុខត្រួមបំអោយទៅនៅជាមួយបិតាតា សូមិន្ទិតាកីពុំអាចទប់នូវកម្លាំងទិក
ហូរដែនតំនិតជាតិនិយមរបស់ សុខ ដែរ ។ បើត្រួតនិយមជាតិខ្លាំងពេក រហូត
ដល់ទៅប្រសាំងនឹងរូបអ្នកតា ជាជិកសការរបស់អ្នកភូមិដងទៀតនោះ
សេចក្តីលើខាងការបង្កើតលិខិតនិយមពុំអាចដួយ សុខ ដែលអាយុមិនទាន់

ធនល់ ២០ ឆ្នាំដែលក្នុងពេលនោះបានឡើយ អ្នកភូមិក៏ទាមទារដល់ខ្លួន សីន
អេយដេញសុនចេញពីភូមិ ដោយហេតុគាត់ទៅការចំបែក ក៏ដឹង រូបអ្នកតា នៅ
ក្នុងខ្ពស់របស់គេ ។ សីន ក៏បាននិរទេសខ្លួនចោនៅ ហុងកុង ។ ហុងកុង ជាបី
ដែនដីអាណាពិតមរបស់ អង់គេស នៅទីនោះ សីន ក៏ចូលរៀនចោន តីវិញ្ញុ
នាយក (Queen's College) ហើយក៏ប្រឡាសបានសំរាប់ នូវបរិញ្ញាប័ត្រខាង
ពេញ ជំនាញ នៃវិញ្ញាល័យនោះ កុងរយៈសិក្សានេះ គាត់ក៏មានសេវិភាព
គ្រប់គ្រាន់ធ្វាយនៅគិតជាតិនិយមរបស់គាត់ រហូតដល់បានវិកចំនើនឡើង។
ស្រីតែគ្រប់គ្រងចំណាំចាប់អស់ មានការទាក់ទងត្រូវឱ្យចេញទៅមក ហើយគ្រប់
សាលាចាប់អស់ ក៏សុទ្ធដែលទូលសាល់ សីន តែមួយបុរណណ៍ ជាសាយក ។
នៅឆ្នាំ ១៩៩៥ សីន អាយុ ២៩ ឆ្នាំ ការចណាចលក៏កើតឡើងបានដូច
បំណង តែជាការបងិរត្តន៍ប្រញាប់ប្រញាល់ពេក ក៏បានទទួលនូវបរាជ័យចេ
រិញ្ញ តែពុំលត់ទេ ។ រដ្ឋាភិបាល ម៉ែងសី ក៏ប្រកាសគ្រប់ទីកន្លែង គ្រប់ស្ថានទូទៅ
របស់ខ្លួនអេយចាប់ខ្លួន សីន យ៉ាក់សេដ ទោះជារស់កីស្សាប់កីអេយតែបាន
រាយការថ្មីរង្វាត់មួយនៃនាទីនេះដើម្បីប្រាក់អង់គេស តែក៏ត្រួតនរណាអាជសម្រេច
បាន ។

សីន យ៉ាក់សេដ ក៏ឡើងបែកចិត្តទៅការនៃមហាប្រទេសចំណាំ កុងលោក
ស្រីតែកាប់អស់ ដើម្បីថ្លែងការណ៍ យកមតិសាកល រូបមនុជាស់ស្រាវតិ
ជាតិចិន សំខាន់បំផុតរបស់គាត់ គឺនៅត្រង់យុត្តា <<ស្អែម៉ែងសី ត្រាងសី>>
គ្រប់គ្រងជនជាតិចិនទេ មានតែជនជាតិចិនបុរណណ៍ មិនមានសិទ្ធិគ្រប់

**ក្រុងខ្លួនខ្ពស់ >> រូបមន្ទនេះជ្រើនត្រាបទូទៅ សូមិរបាតលិកក្នុងវាំង កីយក
ទៅសូត្រលេងដោរ ដំបូងទំនងជាការឡើកទីឱយ តែយុរាជទៅក្នុងរាយជាដំណើ
មេនទេនតែមួង ។**

គាត់បានត្រូវស្ថានទូទៅប្រចេស **អង់គ្លេស** ពាយខ្លួនបានមួង តែ
វង្វាកិបាល **អង់គ្លេស** តវា ដោយទំនាស់និងថ្មាប់អនុរាជាតិ ។ លុះវិចិន្ទ
ហើយ គាត់កីច្ចូលទៅតាំងមន្ទីរបាត់ការបនិរត្តន៍នៅប្រចេស ជប៉ឺន **គ្រោកគ្រាត់**
និងស្ថាន **ទូទៅប្រចេសជប៉ឺននោះឯង** គាត់ធ្វើយកចប់មេញរាយ
បនិរត្តន៍ ចូលទៅក្នុង **ប្រចេសមិន** ។

នៅថ្ងៃ ១៩១១ អាយុ ៤៥ឆ្នាំ គាត់កីបានសំរេចនូវការបនិរត្តន៍
បង្កួរឈាមជាប្រាកដប្រជាទីឱយ ។ លុះអាយុ ៥២ឆ្នាំ ១៩១៨ គាត់កីបានត្រូវ
គ្រឿងបើរាយការធម្មតា ពេលនៅក្នុងប្រចេសមិន ។ នៅថ្ងៃទី ១
មករា ១៩២១ អាយុ ៥៥ឆ្នាំ កីបានទូទៅលក់ណែង **ប្រពាណាពិបតេផ្សេ
សាធារណរដ្ឋមិន** សិងមិនដល់មួយឆ្នាំដែង ដោយការប្រធែងប្រណាំនូវកោដី
ពីរដនដនទេទៀត គាត់កីលាប់លេងពីកំណែង ដោយគាត់តតប្រាថ្មីជាការ
ធ្វាល់ខ្លួនសោះ សុខមិត្តដើរបានក្រោះ ទូទៅយកអំណាចបានដូរចិត្ត (Spiri-
tual power) ជាអ្នកយោសនាពិកនាំ បានអភិវឌ្ឍនាការនិយមទៅវិញ ។
ប៉ាន់:គាត់កីក្នុយទៅជាតុស់បំផុត ធ្វើប្រចេសមិន **អុដី** (Confucious) អ្នក
ប្រចេសពីបុរាណកាលដែលជាប៉ាន់:មិនចោះក្រោកហាយ រលក់រលាយសោះ
ទីឱយ ។

អាយុ ៥៥ ឆ្នាំ គ.ស ១៩២៥ ។ អវសាលននៃជីវិតបិតាតាតិនិមយមចិនក៏
ចូលមកដល់ ។ នៅលើទង់នៃសេចក្តីគោរព - ស្អាគីភកិដ្ឋ័សប្រាប់ជាតិ
ទិបំផុត ដែលកប់នៅក្នុងបេះដុង នៃដនជាតិចិនរាប់រយណានាក់ជានិច្ច
រៀងមក ។

* * * * *

លីក្បែងឡានីន

NIKOLAI LENINE

1870 - 1924

ហេនរ៉ី ថូមាស (Henrethomas) និង

ដាលី ថូមាស (Danaly thomas) អ្នកនិពន្ធ

អាមេរិកកំដានសរស់សៀវភៅ Famous men

(ផ្តើមមនុស្ស) ថា <<មានមនុស្សគិចណាស់ក្នុង

ប្រតិសាស្ត្រ បានទទួលការស្រឡាញៗពីជនទាំង

ឡាយដូច លេខីន >> ។ ត្រូវលេខីន បានទទួល

ការស្រឡាញៗគោរពពីជនទាំងឡាយយ៉ាងប្រាល

ប្រែ ប្រោះបានចំណាយសតិប្រាប្អូទាំងអស់ ដើម្បីបំនើចំពោះជនជាតិរបស់
គាត់ ។ គាត់មានសមត្ថភាពក្នុងការបង្ហាញការគិតដែលយល់លំបាកបំផុត
ដោយពាក្យដាយយល់បំផុត និយាយថែបានតាមគិត និងនិយាយគ្រប់យ៉ាង
ដោយសេចក្តីស្មោះត្រង់ប្រាសចាកការលាក់តំនួច ។ បើគាត់ធ្វើអីខ្ពស់ គាត់
និងជាមនុស្សមុនបំផុត ដែលសំដែងកំហុសរបស់គាត់ចេញមកខ្លួនឯង ។
អស់មួយជីវិតរបស់គាត់លេខីន មានគោលបំណងតែម្រៀង គឺថាត់របៀប

សង្គមថ្មី មិនមោយមានការជីវិត មិនមោយមានការធ្វើប្រចាំឆ្នាំ មិនមោយមានការគ្នានការងារ ដើម្បី មិនមោយមានការប្រើកាលល្អីចង្ប់ទីន ក្នុងការរអ្នរវាងប្រទេស និងមិនមោយមានស្រាម ដោយគោលបំណងដូច ពេលមកនេះ លេខ៩ បានលេបង់សេចក្តីសុខ សេចក្តីប្រាញ៉ាង្វាល់ខ្លួន និង មហិច្ចតា(Ambition) ត្រប់យ៉ាង ។

លេខ៩ កេិតក្រោយ សុខ យ៉ាងសេល មិតាដាតិនិយមចិនចំនួន នៅ តី ក្នុងគ.ស ១៨៧០ គ្រុសរដ្ឋនកណ្តាល ខេត្ត ជាមិការប្រចាំខែត្រូវ មាយជាបុត្រិទេរ ។

លេខ៩ កេិតឡើង ក្នុងក្រុងប្រជុំអ្នកចេះដឹង គីក្រុង សាំរីក (Simbirsk) ក្នុងសម្រាយកាប់សម្រាប់ជីវិត ល្អប្រចាំខែត្រូវ និងតែម្មយ័យ បុណ្យការក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ រឿង ។

គាត់មានកំនិតបានឯក ដូចជាបុរិយាណីជនរបស់គាត់ ដែលមានប្រាញ៉ា មោយគាត់មានមុខតំណែងក្នុងកិច្ចការរាជការ ។ គាត់មាយ ១៦ឆ្នាំ សិក្សានៅប្រាញ៉ា កំមង្រៀមសិក្សាការទី២ សល់តែម្មយន្តបុណ្យការ និងចូលក្នុងមហាវិទ្យាល័យ កែកេិតរៀងក្នុងមោយគាត់ស្តុត គីពុកនិស្សិតម្មយក្រុមត្រូវបាប់ ដោយបទប្រាញ៉ា ធ្វើយាងចំពោះប្រែប្រួលក្រោត ហើយត្រូវកាត់ពោសប្រហារជីវិត ។ បងប្រុសរបស់គាត់ម្នាក់ កីច្ចលក្នុងចំណោមអ្នកពោសខ្លួន និងក្រិដ្ឋនោះដែរ ។ ម្មយន្តប្រាញ៉ា កំព្រោយមកគាត់ កីច្ចលរៀនក្នុងមហាវិទ្យាល័យ ដោយបានខ្លួនជាបុរិយាណីជន ដែលពោសខ្លួន និងដឹងទីនិងពីរាជការរដល់មហាវិទ្យាល័យ បញ្ចប់ដឹងទីនិងពីរាជការរដល់មហាវិទ្យាល័យ ។

អោយពិនិត្យតាមដានមធ្យៀត ។ ហើយក្នុងមហាវិទ្យាល័យក៏ពុំពេញចិត្ត និង
ទទួលអោយចូលរៀនបណ្តាយថែទេត ។ លេខីន រៀនពុំពានបុំន្ទានខែដង
ក៏ត្រូវលប់ណែនាំពាលអោយណឺរៀន ដោយបទពានផ្សាយតិចបាល
អាណក់ដល់មិត្តនិស្សិតដូចគ្នា ។

លេខីន បានរៀននឹងក្រុងតាមដៃនៅថ្ងៃសំមួយយ៉ែ: ក៏ព្រឡាងចូលរៀន
ច្បាប់នៅសាលាច្បាប់ក្រោង **ប៊ែត់រសបូរីរក** (Péters bourg) សញ្ញវិថ្នូរហ៊ា (Lenin-
grad) រៀនបានប្រឡាងជាប់ជានិតិបណ្ឌិត ។ អាយុ ២៤ឆ្នាំ ចេញដើរជាមេដារី
ធ្វើបាន ៣ឆ្នាំ ក៏ត្រូវចាប់នីរទេសទៅ **សីប់រី** (Sibérifie) ដោយបទបង្កើអសនិត
សុខផ្តើក្នុង ។

ក្នុងរយៈកាលត្រូវនឹងទេសដោះអង ជាតិកាសមោយគាត់រៀបចំ
ផែនការណា និងត្រួសពីរតុដើម្បីសំខាន់។ ដោយបានដំឡូយពីស្ថិតិមាតិកំណែៗ
ស្រុបស្អាយា (Skrup Skaya) ដែលជាចិត្តសមាជាទាយ ហើយត្រូវនឹងទេស
ដុចក្បា (ក្រោយមកគីជាកវិយារបស់គាត់) ។ លុះអាយុ៣០ឆ្នាំ (១៩០០)
គាត់បានត្រូវរួចទេស ហើយធ្វើដំណើរទៅកាន់ប្រទេស **អាលីម៉ាញ្ញ** ឬបំ
បង្កើតសារពតិមានមួយណ៍ៗ៖ **អីសក្រា** (Ikra សែងអគ្គិ) អគ្គបទពេញទៅ
ដោយការធានសំណោយធ្វើបិនីរតុ ។ រដ្ឋាភិបាល **អាលីម៉ែង** តុំពេញចិត្តកើដោរ
ពេញពីប្រទេស ។ តមកគាត់កើត្រាយទៅជាអ្នកពន្លេទៅ ទៅត្រូវបំប្រកល្បក
តើកើត្រាយទៅជាអ្នកពន្លេទៅ ។

សង្គម ដីនៃ - រូបី (១៩០៤) កៅតទីនឹង គាត់កីឡានចុះដោយការ
បង្កើតត្បិន្តជាលើកទី១ ។ តែអង្គការបង្កើតត្បិន្ត ត្រូវបាទដោយ គាត់កីឡាអ្នក
ពនៃចរកទៅទៀត ។

សង្គមលោក ១៩១៤ អង្គការបង្កើតត្បិន្ត កីឡានចុះដោយក្នុងនីក
សន្យា៖ ហន្ថាប់ពីនោះមក នាកដីវិទ្យបស់គាត់ កីច្ចុលដល់ការសាងមេយ
សំរេច នូវគោលបំណងសន្តិភាពរបស់គាត់ ដូចមានពោលជាសង្គ់បិទាន
មុខសាប់ ។ គូប្រធែងទន្លឹមស្ថាត្រាដែលមានការយល់ផ្តុយ របស់គាត់កីឡាន
ទុនការបរាជ័យយ៉ាងសន្យីម៉ា ។ ការសំរេចនូវគោលបំណងសន្តិភាពរបស់
គាត់ កីមាននស្សិក្សីរួចរាល់សង្គមនរបស់គាត់មេយក្តាយថែជាមានិទែត តាម
ទស្សន៍របស់លោក វិលីម៉ែ ឌុរ៉ី (Walter Duranty) និង មូសិស (Moise) តាម
ទស្សន៍របស់លោក ប៊ីរណាវីរ ប៉ារេស (Bernard Peres) ។ លោក លោក បានសាង
ខ្លួន ថែជាអ្នកដែលសាងរាយរបស់គាត់មេយក្តាយថែជាមានិទែត តាមបច្ចុប្បន្ននេះ ។

ថ្ងៃទី ៣ វិច្ឆិកា ១៩១៧ លោក បានសាងខ្លួនថ្មីនិងដល់ថ្នាក់ខ្លួន សំបុត្រ
គីជាប្រមុន្តរអ្នករៀបចំ ។

អាយុ ៥៨ឆ្នាំ ថ្ងៃទី ២១ មករា ១៩២៤ លោក បានលាងកលោកនេះ
ថែ បន្ទាល់ទុកនូវសំណាន ដីមហិមា ដល់ជនជាតិ សូរោរ ។

* * * * *

មុន្តី mussolini

MUSSOLINI

1883 - 1945

មុន្តី ជាអ្នកបង្កើតលទ្ធផល របាយការណ៍

(Fascism) ដែលយើងមិនគូរបានបង្កើងមកជាតិ
យ៉ាងសំរាប់អ្នកសង្គមទេ យើងមកជាតិ
បំណងចែកចាយក្នុងព្រៃន ត្រូវការតែ <<ក្រុមសោរ
>> ដែលនាំខ្លួនគាត់ទេ ការណ៍កំពូលប៉ុណ្ណោះ
ដើម្បីអាយុវត្ថុជាបក្សរណ៍ដែលអ្នកអាងសំរាប់
សង្គម មិនមែនអាយុវត្ថុជាបក្សរណ៍ មុន្តី ទៀត

ហើយឯងលទ្ធផល របស់គាត់មកអនុវត្តទៀត សូមអាយុវត្ថុចិត្ត
ល្អបស់គាត់ មកប្រើបានហើយ ដូចមានបញ្ហាកំនែកក្នុងបុរិយាណត្រសាប់ ។

មុន្តី កំពូលប៉ុណ្ណោះ ១៨៨៣ ក្នុងត្រូវបានក្រុមហ៊ុន ដំឡើង
ឱ្យបានបង្កើនិងសាលា បានទទួលរាយការណ៍ពីត្រូវ រៀនពួកកំណាល់ ។
ត្រូវឱ្យបានបង្កើនិងសាលា និងបង់ថ្មីសិក្សាទៅទៀត ទិន្នន័យ
ពាក្យសុំអង្គរកចំពោះសាលាឌីការសុំអាយុវត្ថុ មុន្តី បានសិក្សាដោយមិន
បានបង់ថ្មីសាលា ។ ត្រូវបានដឹងថា មុន្តី កំពូលប៉ុណ្ណោះ កំពូលប៉ុណ្ណោះ

មករកសិចិត្តធមជីវិតជាមួយខ្លួនទុកម្ខាយ ។ កាលអាយុបាន ២០ឆ្នាំ អស់ផ្ទរក
សិចិត្តធមជីវិតក្នុងប្រទេស **អូតាលី** កើនិវទេសខ្លួនឯងទៅកាន់ប្រទេស **សីស**
និងរកសំគាល់ដើរ ដោយតែត្រូវបានចាប់ពីការដូចមេដូចឡើយ ។ ទីបំផុតរកការ
ធ្វើក្នុងទំនាក់ទំនង ហើយកំត្រូវបានក្នុងទៅជាមនុស្សសំទានគ្រាន់តែបាន
កំណាត់នាំបន្ថីចបន្ថី ដើម្បីបន្ថីជីវិតទៅទៀតបុណ្យ ។ ដែលនៅតាមច្បាប់
តាមសំយាប់ច្បាប់ បុរាណកំព្រមស្តាន តាមតែដូចមេដូចឡាយតែបានរស់នៅសិន ទី
បំផុតកើនិវទេសចូលទៅធ្វើការនៅក្នុងសារពតិមានខាងពួកសង្គមនិយម (Socialist)
ពីដីដែលបានរៀបចំឡើងទៅសំខាន់ខ្ពស់ កើតសាប់តែត្រូវបានកើតបានសីស បាប់ខ្លួន
បញ្ជានទៅប្រទេស **អូតាលី** ។

អ្នកសរស់របៀប មួយនឹង ពាណិជ្ជកម្ម គឺដែលនាំ
មួយនឹង ទៅការជាព័ត៌មាននោះ គឺភាពជាអ្នកម៉ាទំងត្រូវបានចាប់ផ្តើម
ចំពោះការលំបាកតោកយ៉ាកក្នុងជីវិត និងប្រើពេលវេលាគ្រប់នាទីដែលមាន
សំរាប់សិក្សាមប់ខ្លួនឯង ។ ប្រចាំគីឡូការណ៍បានចូលទៅសិក្សា ក្នុងមហាក្សត្រ
និងប្រជាធិបតេយ្យ ដូចជាភិបាល និងប្រជាធិបតេយ្យ ។ សេចក្តីព្រាយមានចំណេះដឹងជាបោក
អេយ មួយនឹង មានការចេះដឹង និងតែងអតិថិជ្ជកម្មបានប្រចាំឆ្នាំ ។
កាលបរិច្ឆេទ អីតាមីវិញ កីរកសិចិត្តធមជីវិតខាងជើរកាស់ត ក្នុង
តំណែងតំងពិត្យបច្ចំផុត រហូតដល់ជំបំផុត និងបានជាមាស់សារណតិមានមួយ
ដោយខ្លួនឯង ហើយកីរកសិចិត្តធមជីវិតខាងជើរបានជាបោក
សមាជិកក្នុង រដ្ឋសភា ។

សក្រាមលោកលើកទី១ កន្លងទៅ ការគ្រប់គ្រងប្រទេស **អីតាលី**
ចិបុកចិបលីវិករវ៉ែកលេង ព្រោះវដ្ឋាកិតាលមិនអាចបង្ហាបត្រក
បូលហ៊ូវិគ (Bolchévic) និង **កុម្ភយនិស្ស** ដែលជួយលទ្ធផី និងធ្វើការ
លំបាកអោយដល់ប្រទេស **អីតាលី** ក្នុងរោលនោះយ៉ាងត្រូវលេង ។ គ.ស.
១៩២២ នាយុទានន័ំ **មួសូលិនី** យើង្វាត់តណារដួម្ពន្ធតាស់អស់សមត្ថភាព
ហើយ ទីប្រចាំមបក្សពុករបស់ខ្លួន ដើម្បីរំលែកតណារដួម្ពន្ធតាស់ចេញ
និងចូលការការកិច្ចការរដ្ឋ ដោយខ្លួនឯង ។ តណារដួម្ពន្ធតាស់បានរៀបចំនេះ
ចូលក្រាបដឹងទូលប្រព័ន្ធឌីជីវិត និង **វិគីម៉ា អេម៉ានុយអេល**(Victor Emmanuel) សំ
អោយទ្រង់ទ្វាយព្រះហត្ថលេខា ជាប្រព័ន្ធមានឱ្យការថា : **មួសូលិនីក្បែច**
ព្រោះបើបានប្រព័ន្ធមានឱ្យការនេះហើយ ក៏និងប្រើកម្លាំងទំនាក់ប៉ែន
មួសូលិនី និងបក្សពុក ។ តែព្រះបាន **វិគីម៉ា អេម៉ានុយអេល** ទ្រង់ព្រះតម្លៃ
នៃព្រះសណ្ឋិចំពាក្សែលច្បាយនោះ និងពុំទ្រង់ទ្វាយព្រះហត្ថលេខាលើ
សេចក្តីប្រកាសនោះ ។ តណារដួម្ពន្ធតាស់ក៏ត្រូវលាទេ ។ **មួសូលិនី** និង
ពុករបស់ខ្លួនក៏ចូលដំឡើសឡើង កិច្ចការរដ្ឋបស់ប្រទេស **អីតាលី** ក៏ប្រសើរ
ឡើងមួយរំពោះ លទ្ធផី **បូលហ៊ូវិគ** និង **កុម្ភយនិស្ស** ក៏ត្រូវបានបង្ហាបរទេ
អស់ ។ ការគ្រប់គ្រងក៏ពាត់របៀបរៀបរាយយ៉ាងប្រសើរ គ្រប់ក្រសួងរាជការ
នានា ក៏ធ្វើការយ៉ាងរៀបរាយ និងប្រើប្រាស់ផ្តល់ស្រួលដើរបាន ។ **មួសូលិនី**
ឡើងការការ មានដំណាល់ចាមុន **មួសូលិនី** ឡើងការអំណាចនោះបើសិន
បានអ្នកណាម្នាក់ ត្រូវការនិយាយទូទៅ ទៅការអ្នកដែលគោរពនឹងទៅដល់

ពាន ក្នុងរោលទេស នាថី ដើរឡើតមួងល្អជាងប្រព័ន្ធប្រកាសឱ្យតិច និងភ្លាប់
លេខអោយខុស។ ហើយដូចតាមរោលរោសតិទូរស័ព្ទនោះបានពួសមេឡើងនាង
ប្រធាក់ការ (Operatrice) នោះថ្វីជាមេដ្ឋានអំណាចនោះ អំពើខ្លួនទាំងនោះ កី
រណាយបាត់ឡើក្រាម មានអ្នកគំនួរបារាំងម្នាក់ នៅសម្រាយនោះបានគូរជាយុប
ប្រជុប្រជុប ជាបន្ទុប់ពីរ បន្ទុប់មួយនឹងយាយពីភាពភ្នាក់ងាររាជការផ្សេងៗ ថ្មី
ការខ្លះដេកលក់ ឬចង់ស្រី ពីកាលមុន មួយនឹងក្នុងការផ្សេងៗ បន្ទុប់
មួយទៀតនឹងយាយពីភាពភ្នាក់នៅលើដែល មួយនឹងក្នុងការផ្សេងៗ ភ្នាក់
ងាររាជការត្រប់រូបប្រើប្រាស់ប្រជុប្រជុប ក្នុងកិច្ចការយ៉ាងស្ថាបាប់ ។

មួយនឹង ចូលដល់អវសាននៃជីវិត ដោយត្រូវដោតនាងដោយ
កងទៀតសមនុមិត្រ ក្នុង **សក្រាមណែកលើកទី២** ដោយបន្ទុល់ទុកនូវការ
អារម្មណ៍ដីសំខាន់ៗជាប្រើប្រាស់អ្នកសិក្សាប្រតិសាស្ត្រ រហូតដល់សម្រេ
នេះ ។

* * * * *

អូ កូ ហូ

OKOBO

1830 - 1878

អូ កូ ហូ កែវតិចថ្ងៃទី ២៦ កញ្ញា ១៨៣០ ។ បើពេលពីការសិក្សា
ហើយ ត្រានអូជាល័ក្តុប៉ានទេ ព្រោះ **ប្រទេសជប់ឯន្ត** ក្នុងសម្រាប់រាជការ
១០០ឆ្នាំក្រោម តែតានចាត់ការសិក្សាពាមរបៀប **អីរុប** ទាល់តែសោះ ទាំង
ប្រទេសជប់ឯន្ត កំត្រូវដនជាតិស្សកសដីជាទាន់រហូតដល់ទៅមានច្បាប់ ហាម
មិនអាយុដនជាតិជប់ឯន្ត ធ្វើការទាក់ទងនិងដនជាតិស្សកសទៀតដង ។ ការ
សិក្សាបស់អូបូក ទីប្រកាសតែចាត់ការសិក្សាដោដ្ឋាន៖ ស្ថាប់ពេមនុស្សជំនឿយាយ
អាយស្ថាប់ ពីកិច្ចការដែនដី ហើយកាលដល់ថ្មីនេះ ខ្លួនឯងកំមានមិត្ត
សំឡាល់ពីបិនាក់ ដែលតែងពេមកដូចគ្នាសិងតែរាល់ថ្ងៃ សន្តាត់ដែកអាយ
យោល់គ្នាផ្សេងទៀតនូវក្រាលរបស់ អូ កូ ហូ បានទទួលការអប់រំដោយវិធីនេះ
ឱង ទីបុរាណ វិរបុរាណ និង មហាបុរាណ ដែលបានប្រើប្រាស់ជាប្រព័ន្ធដែល
សុខតែបានចូលមហាវិទ្យាលីយបានទទួលការសិក្សាយ៉ាងប្រសើរមកហើយ ។
បើទុកជាងុងទោះ សេចក្តីណែនាំរបស់ អូ កូ ហូ កំមិនចាថ្ងៃពីទាំងនោះ
ទីនីយ ។

ដោយអំណាច ការបានស្ថាប់បានចូលប្រើប្រាស់ អូ កូ ហូ ទីបានលីក្តុប៉ាន
ប្រើប្រាស់ជាតិស្សកសដីមេយោរដ្ឋាកិតាលយើង្វារអាណក្រក់ទន្ល់
ខ្សោយរបស់ជនខ្លះៗ ក្នុងគណករដ្ឋាកិតាល ។ តមកអាយុ ២៣ឆ្នាំ បានឱ្យកាស

ចូលគាត់ព្រះអង្គម្ពាស់ ហាវិអាគតី ដែលការនៃណាចនោះ ប្រទេសជប៊ុន ក្នុង
រោលនោះ ហើយកើស្បែកពិសោធន៍របស់ខ្លួន ដែលបានធ្វើមកជាយុវហើយ
ដោយហេតុនេះនេះ អូ ភូ ឬ ទីបានទទួលតីណោងវាងការ ខាងក្រសួង
ហិរញ្ញវត្ថុ និងជាទីប្រពេសប្រាការបស់ព្រះអង្គម្ពាស់ ហាវិអាគតី យ៉ាងត្រូវ
នេះ។ តែមានរឿងថា អូ ភូ ជាអ្នកមាននិស្សយិនបិុំដែកឡើក្នុងពេល
ខ្លះ ពាយតែព្រះអង្គម្ពាស់ ហាវិអាគតី មានព្រះវាងខិការពេលពី អូ ភូ ថា
ជនប្រជែងនៅរាជបាលដោយលំបាក និងមានប្រយោជន៍បំផុត ពេលនៅក្នុង
ម្នាក់បុំណោរៗ ដែលចេះយកមុន្តុស្សនេះទុកក្នុងកណ្តាល់ដោបាន។
អាយុ៣០ឆ្នាំ អូ ភូ បានជាអធិការកិច្ចការយ៉ាងប្រាក់ អាយុ ៤២ឆ្នាំ បាន
ជាក្នុងឈ្មោះការកិច្ចការយ៉ាងប្រាក់ និងមានប្រយោជន៍បំផុត ពេលបានជាប្រទេស
អង់គ្លេស ពាក់ដែល នាមីម៉ាញ និង ឯស្សី ហើយកើស្បែកពីការនេះនេះ
សិក្សាយកវិធានីទៅត្រួតបានជាប្រចិន។ លុះត្រឡប់មក ប្រទេសជប៊ុន វិញ
បានជារដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃក្នុងអាយុ ៤៨ឆ្នាំ។

អូ ភូ ជាពីរជនជប៊ុន ដំបូងបំផុត ដែលជាអ្នកយល់ថា : ការដែល
និងប្រជែងប្រណាំងនិងដនជាតិ ស្សីរកស បាននោះ ពំពាច់ត្រូវរៀន តាមវិធី
សិក្សារបស់ដនជាតិ ស្សីរកស យកមកជាសំបុរាណកិច្ចការដែនដីរបស់ខ្លួន និង
មិនគិតិយត្តសយកតែការច្បំងជាប្រើប្រាស់បំផុត តាមកំណើនរបស់ពួក សាម្បរ៉ា
(Samurai) ឡើយ។ ហេតុនេះនេះ រដ្ឋបាលនយោបាយរបស់អូ ភូ ទីប
ងាកឡើកដូចដែលនិងបើកការទាក់ទង ជាមួយដនជាតិ ស្សីរកស មេយ

បានប្រចើនឡើងដើម្បីការកែប្រែសន្តិសញ្ញានឹងប្រទេស ។ ស្ថាបនាជាម្ចាស់
រដ្ឋភ្នំពេជ្រុមនគរបាលតាមបែបទាំងនេបដូចតែងចិត្តរបស់អ្នកម្នាក់ តាំងសាលា
ឡ្វានាងកសិកម្ពុ និងពាណិជ្ជកម្ម កិច្ចការឡើងរបស់អ្នកម្នាក់ នេះញូវការ
ប្រយោជន៍ដីជំមហិមាផល ប្រទេសជប៊ីន តែក៏មេងមិនជាទីពេញចិត្តរបស់
ជនជាតិ ជប៊ីន ដែលមិនត្រូវការយកតម្លៃបានជាទីស្រួល ។ ដូច្នេះ
ខិះមានតណ៌បក្សុពុកដែលធ្វើការតាំងប្រភេទជំទាស់នយោបាយរបស់អ្នកម្នាក់
។ តែ អ្នកម្នាក់ បានទទួលការគំប្រើពីព្រះមហាក្សត្រ ទីបានចិត្តយកឈ្មោះ
ពុកបក្សុ ដែលជំទាស់ចាត់ការស្ថាបនា ប្រទេសជប៊ីន អោយចូលបែបទាំងនេប
រហូតមក ។ តែ ឯណ្ឌំប្រាយពីបានជា នាយករដ្ឋមន្ត្រី អាយុ ៤៨ឆ្នាំ គ.ស.
១៩៧៨ ក៏ត្រូវដែនពុំស្ថាល់មុខល្អចសម្បាប់កណ្តាលផ្លូវផ្លូវ យ៉ាងគុរអោយ
អាយាបាយអធិរដ្ឋក្រប់ប្រើប្រាស់ ។ មរណភាពរបស់អ្នកម្នាក់ នាំមកនូវសេចក្តីពីកំ
ស្ថុតុងលំព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ប្រទេសជប៊ីន យ៉ាងលើសលប់ ។ ព្រះអ្នកម្នាក់ជាមួក^៣
ចាត់ថែងពិធីបានឡើង អ្នកម្នាក់ ធ្លាល់ព្រះអង្គភាព ។ រហូតមកទូល់និងថ្ងៃ
មរណា: អ្នកម្នាក់ មានច្បាប់សម្រាតិសល់ឡើងតែត្រីម ២០០យេនបុណ្យ ។ អ្នកម្នាក់
ធ្លាប់បានទទួលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដែល តែ ការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធដែលបានបង្កើតឡើង នៅក្នុងប្រទេសជប៊ីន ។

ពាណិជ្ជកម្ម អូរ បុរីលម្អិត: ភាពខ្លះពេលគ្រប់សារនៅក្រោម
អំណាចនៃសេចក្តីកញ្ចប់ ឱសពិធីនឹងដោយខ្សោត ។

នៅដី

គុណសម្រោត្តិ ៤០ ប្រភាព

THE FORTY QUALITIES

ក្នុងផ្ទើរទី១

យើងបានរៀនប្រភាពធម៌ មហាថ្មី ១ នូវបង់បាយបានដឹងហើយថា
ជីវិតលោកទាំងនោះថ្វែថ្វោយ៉ាងណាមួន ។ អំពីរបស់លោក ជាប្រយោជន៍
ធម៌ពិភពលោក ពួកគណៈ និងខ្លួនលោកយ៉ាងណាមួន ។ យើងនិយាយ
សរសើរលោកទាំងនោះ និងប្រាថ្មីចង់សង្ខមួនរបស់យើងអោយបានទូល
កិត្តិតាម កិត្តិគុណ យ៉ាងហើយខ្លួន ។

ហេតុនេះ យើងចាំបាច់ត្រូវរៀនតម្រូវការ ។ តើលោកទាំងនោះ
មាន <<ល្អ>> យ៉ាងណា បដិចារបស់លោកដូចមេចខ្លួន ។ ដើម្បីនិងនាំយកមក
ប្រតិបត្តិតាម តាមដែលយើងបានលទ្ធភាពអាចធ្វើតែបាន ។

មេនពិត អ្នកដែលបានសំរែចដល់ប៉ាន់ដីខ្លួនឱ្យស់នោះ មានខ្លួនក៏ត្រូវ
អាស្រែយនិងគ្រឿង ឡូកមួនឲ្យ Surroundings or environment ជាគ្រឿងដូយផ្តល់
ឱ្យនិងការអប់រំដែលមានមកពិត្យចង់ ។ អ្នកតែងពង្រារតារ វិរបុរស ឬ
មហាថ្មី ត្រូវបាន តែងពេលសរសើរមាត្រានៃលោកទាំងនោះ ដូចយ៉ាង
មាត្រាបស់ លាបីឡ្យអូន ជាប្រើបានដាច់ខាត មិនតក់ស្ថិតចុះចាប់
ចំពោះអនុវត្តន៍យើរ ។ ពេលដែល លាបីឡ្យអូន នៅក្នុងផ្ទើ មានកែតិវិបត្តិ

ចាល់ចាល់នៅក្នុងស្រុក។ អ្នកស្រុកត្រូវនាំត្រូវកេសខ្លួនឡើងដោយព្រមទាំង
រាយជុំតុំកែងការ ។ មាតាមរាយបាយអុំ ពារបងប្រុសណាបាយអុំ ដែលទីប
មានអាយុបានមួយខ្ពស់ដី៖ នៅនឹងពួកអ្នកស្រុកទាំងនេះដោយ ។ ក្នុង
ពេលដែលកំពុងឡើតាមផ្ទុរនោះ ត្រូវលើយទិកនូងអូរមួយកន្លែង ទទួលសេះ
ដែលមាតាមរាយអុំ ដី៖ ត្រូវទិកហូរទាញឡាតក់ត្រង់អនុងត្រៀម។ មនុស្សទាំងអស់ត្រូវដែលឡើបាមួយ ហូសគំនិតនិងជួយបាន កំនាំត្រូវស្រុក
រាយមួយណាបាយអុំ នៃដែលសេះនោះពេល ហើយពារតែក្នុននោះហេល
ឡើកត្រាំងយកតែខ្លួនរួចឡើ ។ តែមាតា ណាបាយអុំ នឹកជល់គុណរបស់
សេះគួរឱវិត ដែលបានទទួលការលំពាកត្រាំត្រង់មកបាមួយត្រូវ មិនព្រមតែង
ពេលសុខមិត្តព្យាយាមនាំសេះហេលឡើទាល់តែដល់ត្រាំងរួចពីការស្វាប់ទាំង
អស់ត្រូវ ។ នូមទាំង ណាបាយអុំ នៅក្នុងពេលនោះដោយ ហេតុដែះងង ដល់ជីវិត
ណាបាយអុំ រុងរៀងហើយនោះ ណាបាយអុំ តុល់បង់ពេលមាតាថ្មីយ
សូមីត្រូវបំបរបង់ឡើនោះហើយកីឡាដោយកមាតាលើបាមួយដោយ ហើយ
គេបានរៀនច្បាប់ដែល ណាបាយអុំ នូវនមិត្តក្នុងសម្រាយនោះ ។ នឹង
យើងព្យាយាមថា លក្ខណៈដែលសំខាន់បំផុតកីតិការស្រឡាញត្រូវសារ ។ មាតា
របសិរីហូវិលីយី ជាបុគ្គិមេជានី តែងយកចិត្តទុកដាក់ខាងច្បាប់ទម្ងាប់ កីអប់រំ
បុគ្គរាយវាងនៅខាងច្បាប់ទម្ងាប់នោះឡើ ។ មាតារបស់ អីស្រាវអី នឹង
មុស្សលីនី ទាំងអស់នេះកីសុទ្ធផែប្រាកដថាគារស្រឡាញត្រូវសារ ។ ពេលពេញឡើ
ដោយការព្យាយាម មិនដាក់ធ្ងៃះហើយនិស្សីយដីប្រសិរីនោះ។ កីជាមតិក

ចែកចាយដល់លោកទាំងនេះ ។

ប្រការមួយទៅតែ សេចក្តីក្រឹក្រ នោះដោយពិតជាបស់ដែលគ្នាន
នរណាថាទីបានទាល់តែសោះ ។ យើងចំណាយកម្ពុជាកាយកម្ពុជាដីត្រូវការ
ងារអស់មួយជីវិត ។ ក៏ដើម្បីកំពាត់សេចក្តីក្រឹក្រ នោះអោយធុតរលតែទៅ ។
តែក៏សេចក្តីក្រឹក្រ នោះនឹងជាបោហុមនុស្សបាន <<ល្អ>> មកជា
ប្រើន ។ បណ្តុប្រែតិដែលយើងបានរៀនមកហើយក្នុងខាងដើមទាំង ១០
នាក់នោះ អ្នកដែលសូមយកដោគជា និងការក្រឹក្រ លេខ១ គឺ មុស្សលីនី ។
ក្រុងកំណាត់ទាល់តែសុទានគេចំងោតពេះ ។ ណាបីៗឡើង ជាមីត្រ ត្រូវ
ស្វៀករាក់ខោអរកញ្ញាស់រហូត រហូតដល់បានទូលារមិនបានយើងសិច
ចំអកឡើងឡើយនៅសាលារៀន ដល់ពេលចេញពីសាលារៀនហើយ ត្រូវ
ឈឺមុខទល់នឹងសេចក្តីក្រឹក្រដែលចំក្រុលដែលទៅតែ ព្រោះត្រូវបញ្ចូនប្រាក់ទៅ
ចិត្តធមាតា និងបងបន្ទូរមធ្យោជាប្រើននាក់ទៀត ។ សៀវភៅលោក អាម្ចារ
លោន ពេលថា <<កាលណា ណាបីៗឡើង ម៉ោលឯងម្នៃ ជនទាំងឡាយវិក
រាយព្រៃកលិននឹងអាណិតា । ហើសិនជាសេចក្តីក្រឹក្រមិនចូលមែនសិតនៅក្នុង
ម្នៃនោះដួរទៅ នោះសេចក្តីក្រឹក្រ នោះ និងឡើងជាប្រើនគុណ>> ចិត្ត
ណាបីៗឡើង អនិច្ឆ័កម្ពុ កាល ណាបីៗឡើង ទីបាយទុំ នៅត្រូវ
អោយចំកណ្តាលនៅអនាថភាព ។ សំបុត្រដែលណាបីៗឡើង សរស់ទៅ
អោយម្នាយ កាលដែលបានដំណឹងថា ចិត្តខ្ពស់ទូលាយនិច្ឆ័កម្ពុ នោះមាន
សេចក្តីថា :

<<សូមអោយរលត់ជុំទាក់ សេចក្តីសោកសែទៅ លោកអ្នយជាទី
ប្រឡាយរបស់ក្នុង ក្នុងនិងធ្វើ ស្ថាប់ខ្លួនបស់អ្នកអ្នយ ហើយនិងព្យាយាម
ទាមព័ត៌មានចិត្តិមអ្នកអ្នយ ដីផ្លូវលោកខ្លួនខ្លួនទៅហើយ ក្នុង
សូមបញ្ជាប់សំបុត្រត្រឹមបុំណោះ សេចក្តីទុកដំបូលខែខ្លួនទៅហើយ ក្នុង
សរស់ >> ៤

សូមលោកអ្នកអាណាពាទីគោរព អានផ្តន សំបុត្រ ២ - ៣ បន្ទាត់នេះមួយ
ទៀត ហើយគឺតាមលំពាក្យទាំងនេះ ដែលជាភាក្យរបស់យុវជនអាយុ ១៦ឆ្នាំ
ការដែលយុវជនអាយុបុំណោះ មានការគឺតាមបានដល់ថ្មាក់នេះ កីឡាដៃសេចក្តី
ទាមក្រ បង្ហាប់អោយគឺតាមជិច្ឆ័យ ១ ២០ឆ្នាំក្រោមមក ត្រួចនេះនឹងជា មហាផ្សក្តី មានអំណាចបញ្ញាលើអីរីប ជិតអស់ទាំងទីប ឬ ណាបូំឡ្យអុំ ឬនឹង
ឯង កាលបានសំរែចជា **អនិវត្ត** ហើយ មានព្រះបន្ទូលចា :

<<សេចក្តីទាមក្រ ធ្វើអោយទុកដំហែសជាងអាយុ >>

ដោយ ណាបូំឡ្យអុំ គាត់ធ្លាប់ពេលសេចក្តីទាមក្រឡាតាំងក្រឹមកហើយ
នោះ កាលបានជាចំឡើង ជាមនុស្សលើតលោកចំពោះកិច្ចការសុំសារពី
ទាំងក្នុងកងទ័ព ទាំងក្នុងកិច្ចការត្រប់ត្រងដែនដី ។ ប្រទេសហេរតែនិងរលំ
ទៅហើយពេលនោះ ណាបូំឡ្យអុំ ដោះបំណុលអោយដល់ **ប្រទេសពាកំង**
ធ្វើប្រទេសពាកំង អោយទៅជាមានវិញ្ញាបាន សូបនា **មួល - ស្អាគ -**
កំណែផ្លូវ អស់ប្រាក់រប់រយលានប្រាក់ទាំងមានសល់ទុកនៅក្នុងឃ្លាំងទៀត ។
ស្រីរក្រោះ **អាជ្ញរលេវី** ពេលចា <<ណាបូំឡ្យអុំ លាបដៃប្រទេសពាកំង

ទៅក្នុងបាន៖ ជាប្រធែសមានបំផុតក្នុងសម្រាយនោះ >>

ជីវិតដីជូរចត់របស់ ណាមួយៗឡើង ធ្វើអេយ ណាមួយៗឡើង ធ្វើការបាន
សព្វយ៉ាងហើង ដូចមានប្រាកដនៅក្នុងពាក្យរប់សភាតំខ្លួននេងចាំ

<<សំរាប់ការងារក្នុងកងទ័ពនោះ ន្ទានអីដែលខ្ញុំធ្វើពីពាណិជ្ជការ
នរណាថ្មី

វំសែរ ខ្ញុំធ្វើខ្លួនឯង ,

បើគ្មាននរណាថ្មីទាំងកំពើឯងដំ ខ្ញុំចេះធ្វើខ្លួនឯង,

បើគ្មាននរណាបេះពាក់ពុម្ពកំពើឯង ខ្ញុំកើតិថ្នូរជាអ្នកពាក់ពុម្ពខ្លួនឯង>> ។

វិហ្សីលីយី ជាអ្នកទី៣ ដែលត្រូវចូលទៅបូសក្នុងវត្ថុនោះ កីឡាបោះ
សេចក្តីទាល់ក្របង្ហាប់ ។

ឪស្រាវជ្រើន ជាអ្នកទី៤ និង ការិយេ ជាអ្នកទី៥ ។ ហើយ ៥នាក់
ទៅតនោះ បើទុកជាចិនថា ក្រុងកីឡាបេះសលប់ដែរ ។

សុីមុំង បុលីវារ មានកីពិតតែក្រោយមកត្រូវរាជការវិបុរុសអស់ ។

លេខីន ជាមនុស្សត្រូវបរបង់រកទិន្នន័យពីពុំប្រាកដ ។

សុីន យ៉ាក់សេន កីត្រនឹងទេសខ្លួននេងពេលទិន្នន័យ ។ ល ។

ដូចពេលមកនោះ យើងទិះបានគិតម្បាច់ចាំ : តាមប្រព័ន្ធឌី មនុស្ស
យើងត្រូវការរស់នៅជោយមិនបានចំណែកឡើង ពាល់ពេលមករាជពេលមក
បង្ហាប់ទិះប្រព័ន្ធ ។ ដន្លឹកក្រីក្រមានការចំណាច់ត្រូវរកសុីចិត្តឱ្យជីវិតត្រូវ
ព្យាយាម ហើយសេចក្តីព្យាយាមនោះឯងជាដែលដីជំដល់ខ្លួនក្នុងកាលជាតាង

ក្រោយ ។ ចំណោកអ្នកដែលកែតមកមានសម្បុណ្ឌិសហ្មាយ មានអណ្តឹងមាស
ប្រាក់នៅជីវិញ្ញុទេះត្រានការថាចំពូរធ្វើអីឡើយ អង្គួយដោកស្តីនៅព្រៃដើរ
រហូតដល់ស្ថាប់តែមួងកំពាន ។ ហេតុនេះឯងអ្នកដែលកែតមកមានសម្បុណ្ឌិ
ហើយ នៅព្រាយាមប្រកបសេចក្តីល្អតម្លៃទៀតនោះ ទិន្នន័យតិចណាស់ ។

ប្រការមួយទៀត ការសិក្សាតាងដែកអក្សរសាស្ត្រ ជាបេតុអោយ
មនុស្សមានខ្ពស់រក្សាលស្រែវស្រែ ជាងការសិក្សាចំឡើងមានយោបល់ត្រីមត្រី
មានការគិតស្រឡេះស្រឡេ ជាងអ្នកដែលមិនយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះក្បានតម្លៃ
។ កាលបីយើងបានអានប្រភពីនេមនុស្សសំខាន់ទាំងក្នុងស្រែវកោន់ និង
ដោទៀតនោះ និងអាចយើញបានថា លោកទាំងនោះប្រើប្រាស់បំផុតដែលសុខ
តែយកចិត្តទុកដាក់ខាងអក្សរសាស្ត្រ ។ **ណាបីឡាយអុំ ីស្រាវីណី** ជាបិទ
សុខតែដំនាថ្ងាតាងអក្សរសាស្ត្រ ។ **ណាបីឡាយអុំ សិក្សាផិត្តាភាសាកំពិត**
តែក្រោយមកកីយកចិត្តទុកដាក់ខាងអក្សរសាស្ត្រមិនតិចដែរ ។ យើងនិង
ហើយថា គាត់ពីម៉ែនជាមាយបារាំងទេ តែដូចម៉ែកីគាត់អាចប្រើ ការ
បារាំងបានត្រីមត្រី មិនគឺមកពីការយកចិត្តទុកដាក់ខាងអក្សរសាស្ត្រប៉ុណ្ណោះ ?
មុស្សីនិង រៀនក្នុងសាលាតិចបំផុត តែការព្រាយាមអប់រំដ្ឋាល់ខ្ពស់របស់គាត់
ធ្វើខ្ពស់របស់គាត់ អោយនៅជាអ្នកការសេត្តបានយើងប្រសើរ ។

ទិបំផុតនៅមាន ការចម្លោកមួយទៀតដែលបណ្តាលជីវិតរបស់មនុស្ស
និងហេតុការណាំក្នុងលោកអោយប្រព្រឹត្តិកដោយព្រៃង។ រៀននោះ គឺការ ថែមន្ត្រ
កាលបីយើងសិក្សាប្រភពីនេម វិរបុរស បុរិយាទ មហាបុរស ត្រប់វុបង់

លីតលួន់ហើយនិងយើងបានថា ការចែងក្រសួង មានចំណោកចូលរួមក្នុងជីវិត
លោកទាំងនោះប្រើនគ្រប់លើ ។ ជាប់ចែងក្រសួងដើម្បីអោយលោកទាំងនោះនៅកំ
យកឱ្យកាស សង្គមខ្លួនឡើងការនៃថ្ងៃកំខ្ពស់បំផុតបាន ។

លោកអ្នកអនុការនជាតិគោរព អាចនិងតាំងបញ្ហាស្អាតា នេះដឹងបុរាណុយ
សម្បតីសំរាប់សង្គមខ្លួន ? យើងខ្ញុំនឹងយក្សាមថា មិនមែនរឿងមាតា សេចក្តី
ទាល់ក្រ ការសិក្សា និងការចែងក្រសួងទាំង ៤ប្រភាកេវ ៩៧ ១៩៨៦ ក្នុងក្រសួង
តែជាថ្រីនុងឡាយពីក្នុងបញ្ហាសម្បតីពិតានោះ មិនទាន់ពេលដល់
នៅឡើយ ។ ខ្ញុំយើងជាអ្នកការនៃព្រះពុទ្ធសាសនាគោយចំពោះបុរីដោយអម
បើបានសិក្សាគោយរៀនបុរីដោយស្ថាប់គង់បានដឹងថា ធមិរបស់ព្រះពុទ្ធមួយ
កន្លែងហោថា ឯករាជ្យប្រការ ដែលជាថ្រីនុងនាបុគ្គលទៅការនៃសេចក្តី
ចំពេនប្រធូបនិងកង់រចយនុ ។ ឯកៈទាំង ៤ នោះគឺ :

១. បានឲ្យបនោះសាស្ត្រ: នស់នៅក្នុងប្រទេសដីសម្បរា

២. សហរិស្សបសំសេរ: សេរកប់សហរិស្ស

៣. អភិសមាបណិតិ តាំងខ្លួនគោយប្រព័ន្ធ

៤. បញ្ជីកនុប្រាកា ការជាអ្នកគ្រឿនូប់កិតាលម្មិន ។

ទាំង ៤ប្រភាកេវ ១-២ និង ៤ គ្រាន់តែជាថ្រីនុងឡាយពីក្នុងបញ្ហាសម្បតី
ខាងក្រោម ។ ប្រការដែលសំខាន់បំផុតនោះ គឺប្រភាកេវទី ៣ តាំងខ្លួនគោយប្រព័ន្ធ
ជូន្ទោះគុណាសម្បតីដីសំខាន់ដែលនិង សង្គមវិរោះបុរស ឬ មហាបុរស នោះ
គឺគីនៅក្នុងខ្លួនរបស់ សង្គមវិរោះបុរស ឬ មហាបុរស នោះនៅ មិនមែន

ក្រើងខ្លាងព័ត៌មានក្រោនេះទេ ។

យើងខ្ញុំបានពេលមកហើយកូងចុះបញ្ជីប្រយោតាមនុស្សយើងដែលនឹង
សង្គម អោយល្អពិតាបាន ត្រូវមាន គុណសម្បត្តិ ៤០ប្រការ ។ លោកអ្នក
អានជាដីគោរព អាចនឹងយល់យើងចាប់លើសពីការពិត ។ តែលោកអ្នកអាន
ជាដីគោរពអាចនឹងយើងចាប់បានជាតាងក្រាយ ព្រោះគុណសម្បត្តិទាំង ៤០
ប្រការនេះ លោកអ្នកប្រាផ្ទៃទាំងឡាយ បានចេញការពិត អាចចេញករកយើងតិចជាង
ទៅវិញ្ញនោះ ជាការប្រសើរលើសលប់ ព្រោះជាបោះពុម្ពយនឹងប្រតិបត្តិ ។
លំដាប់មាតិការបន្ទាប់ទៅនេះ យើងខ្ញុំបានធ្វើប៉ែបសំណួនប្រជាពាសា គឺ **ខ្មែរ**
អង់គ្លេស បានកំណត់ចំណោកពាក្យ **ខ្មែរ** នោះយើងខ្ញុំប្រើបានក្បាស់ **សុខា** ស្រី
ទាំងអស់ ព្រោះពុំអាចរកពាក្យ បានឱ្យ សំស្តិត មកដាក់អោយបានល្អ ។ សូម
ទុកបន្ទូលផ្ទុរៈ កិច្ចបន្ទិចនោះ ជាមព្រឹក បានកិច្ចការដល់លោកអ្នកអានជាដី
គោរពទៅ ។ សូមលោកអ្នកអានជាដីគោរពធ្វើការចាំ និងចូលចិត្តចំពោះ
មាតិការនឹមួយា អោយបានជាក់ប្រាកដដង ទិន្នន័យជាចល់ខ្លួនបាន ។
បើពុំដឹងទៀត នឹងទៅជាការតតប្រយោជន៍ ថែមទាំងជាបោះពុម្ពអោយសារ
បរលាប <<ក្រុមសង្គមនេះ>> នេះទេតដង ។

លំដាប់តទៅនេះ ជាកុណសម្បត្តិទាំង ៤០ ដែលលោកអ្នកត្រូវ ការ
សង្គម នេះ គឺប្រតិបត្តិ បុច្ចាបណ្តុះអោយកើតមានកូងខ្លួន ទិន្នន័យបាន
ដុបប្រទេស <<សំណាន>> ដែលជាប្រាផ្ទាដានិច្ឆ័យនោះបាន ។

បណ្តុកុណាសម្បតិទាំងអស់នេះ យើងខ្ញុំចែកចោញជាពួក មាន **ពាក្យ**
 ដើម្បីជាការងាយចំ និងតម្រូវទៅតាមពេលវេលា ដែលត្រូវប្រតិបត្តិ ឬច
 ហើយទៅមានអត្ថាចិប្បាយ ធ្វើការយល់ទំនាក់ទំនងអោយបានខ្លួនឯធមាយ
 តទៅទៀតចំពោះលេខរៀងយើងខ្ញុំដាក់រៀងពីមួយដល់សែសិប ។
 ឯឡេះ សូមលោកអ្នកអាណាទីគោរព ឧស្សាហ៍ថាំអោយដាក់នូវគោល
គុណសម្បតិទាំង ៤០ ឯឡេតទៅ :

ពួកទី ១ ត្រូវប្រតិបត្តិចាប់ពីរលិកពីដំណោក រហូតដល់ធ្វើការ

ខ្លួន	អង់គ្លេស	ពាកំង
១. អនាម័យ	Good-Health	Bonne santé
២. ភាពជាអ្នកមិនក្រាក់ដើរ	Calmness	Tranquillité
៣. ភាពជាអ្នកមានចិត្ត		
វិករាយស្រស់ស្រាយ	Cheerfulness	Bonne humeur
៤. គោលបំណង	Aim	But
៥. ភាពជាអ្នកមិនអស់សង្ឃឹម	Hopefulness	Bon Espoir
៦. ការមិនក្តុងក្នុងចំពោះ		
សេចក្តីផ្តើមលំបាក	Energy	Energie
៧. ភាពជាអ្នកមានចិត្តវិងបុង	Strong-mindedness	Esprit fort

ពុកទី ២ ត្រូវប្រតិបត្តិក្នុងរោលកំពុងធ្វើការងារ

៤. ភាពជាអ្នកទេច្ចប់		
៥. ចំណោះពេលវេលា	Exactitude	Exactitude
៦. ភាពជាអ្នកមំការប្រើបង្ហាញ	Activeness	Active
៧០. ការធ្វើការស្មើចុងស្មើដើម	Steadiness	Cinduite Rangée
៧១. សមាជិក	Concentration	Concentration
៧២. ភ្លាបានមិនខ្សោយរាយក្តី		
កាលធ្វើអ្នកមិនសំរែច	Courage	Courage
៧៣. ពិធីការ	Method	Méthode = Ordre
៧៤. ភាពជាអ្នកមានរបៀប	Orderliness	Bon Ordre
៧៥. ការត្រួតពិនិត្យ (ឧបនិធិភាព)	Reflection	Reflexion
៧៦. ភាពជាអ្នកលើតលូន	Thoroughness	Tout - entier
៧៧. ការរកហេតុផល		
ត្រួតពិនិត្យ (អនុមាន)	Right Reasoning	Bon Résonnement
៧៨. សេចក្តីវិនិច្ឆ័យត្រួតពិនិត្យ	Good - Judgement	Bon Jugement
៧៩. ជំនួយក្នុងខ្លួនឯង	Self - Confidence	Auto Confiance
៨០. សេចក្តីរហឿសរបៀប	Rapidity	ou sur de soi

**ពួកទី ៣ ត្រូវប្រតិបត្តិ ក្នុងរោលាចំនែ - ដើរលេង ឬ ត្រឡប់
ពីកន្លែងធ្វើការមកវិញ**

២១. ការសង្គត	Observation	Observation
២២. សម្បជញ្ញា:	Perception	Perception
២៣. ការមិនអេងរហ័		
ចំពោះបុគ្គលុដៃខែ	Positiveness	Nature Positive
២៤. ការធ្វើឱ្យលើរូបជាទីកាប់ចិត្ត		
ដល់ជនដៃខែ	Charming Personality	Charmane personality
២៥. ការដឹងកាល:ទេស:	Tact	Tact Ou Savoifiaire
២៦. ការប្រយ័ត្នប្រើយេង	Precaution	Trécautopm
២៧. បនិភាព(ការថែរ)	Intuition	Intuition
២៨. ការពារខនងង	Self Defence	Auto -défence
២៩. ធ្វើឱ្យគេធ្វើជាក់បាន	Trustworthiness	Digne de confiance
៣០. ការនិយាយតែសេចក្តីពិត	Truthfulness	Véracité
៣១. ភាពជាអ្នកលូ	Nobility	Noblesse
៣២. ធ្វើឱ្យនៅយោសមរម្យ	Dignity	Dignité
និងកិត្តិយស		

ពួកទី ៥ ត្រូវប្រតិបត្តិ ក្នុងរោលនៅដ្ឋែ៖

៣៣. សេចក្តីផែះជឹង(វិធ្នា) Knowledge Connaissance

៣៤. សេចក្តីថាំ (សតិ) Memory Mémoire

ពួកទី ៦ ត្រូវប្រតិបត្តិ ក្នុងរោលដេកមុនលក់

៣៥. ការហើកហាត់ខ្លួនឯង Self Culture Auto Culture

៣៦. មនោគតិ (មនោភាព) Imagination Inagination

ពួកទី ៧ ត្រូវប្រតិបត្តិ ប្រកបនិងគុណាសម្បត្តិដែលតាំងអស់

៣៧. ការដួយខ្លួនឯង Self Help Efforts personnels

៣៨. ការឈ្មោះខ្លួនឯង Self control Empir sur soi-même

៣៩. ការមិនលែបដៃ

សេចក្តីព្យាយាម Perseverance Persévérence

៤០. មនោមយិទ្ធិ(មិត្តាណភាព) Will -power or Inflown Pouvoir de volonté

យើងខ្ញុំរឿង លោកអ្នកអាន បានយើង និងចំណាក់ផ្ទុរគុណាសម្បត្តិ
តាំង៤០ដែលបានចេកចេញជាពួក រឿងលំដាប់ពីលេខ ១ ដល់ ៤០ ដូច
តម្រូវការ និងការរៀបចំរបាយការណ៍ ដែលធ្វើឡើងលោកអ្នកអានយល់
នូវទំនាក់ទំនងតាមលំដាប់ដូចតម្រូវការ និងការរៀបចំរបាយការណ៍ ដែលធ្វើឡើងលោកអ្នកអានយល់

នេលាភ្លាកតិព្របីម

១. ត្រូវលើកដល់អនាម័យដំបូងបំផុត ដើម្បីបណ្តុះកំឡាំងរាយ និងជាសំខ្លួនបសំខ្លួនអោយក្រាក់ពីដោកពេញលេញ(វិធីនេះមានចែងក្នុងសេវាថោះមនោមយើទិន្នន័យ) ។
២. ត្រូវព្យាយាម ធ្វើចិត្តអោយសុប់ កំអោយក្រាក់ធ្វើលប្បអណ្តុត អណ្តុង និងអោយនឹកថា រហូតក្នុងមួយថ្ងៃនេះអាណាព្យាមានចិត្តរៀបរាយនិងជិះប្រើបង្កើចិត្តសុប់តែមានរលក ទៅបីមានហេតុការណ៍អ្នកកើតឡើងកំពតមានត្រីឡើយ ។
៣. ព្យាយាមធ្វើចិត្តអោយស្រស់ស្រាយ លេបង់មិនវិសយករើងដែល កំអោយសែប្រាប់ចិត្តធ្វើអោយមួយប្រាប់ចិត្តមកធ្វើជាមារមូណ៍ ។
៤. មានគោលបំនងដីស្របដីស្របជាចុងមួល ដែលដោតចុះយ៉ាងទោះចំថា យើងនិងធ្វើថ្ងៃនេះ ដើម្បីសំរេចដីស្របជាចុងមួល ដីវិត្តបស់យើង ។
៥. អោយមានសេចក្តីសង្ឃឹមដីពេញលេញ ចំពោះកិច្ចការដែលធ្វើ នោះ សូម្បីមានឧបសគ្គប្រភេទណាក់ដោយ មកវាកំងក់មិនអស់សង្ឃឹមនិង មិនលេបង់ពោលដែរ ។
៦. តាំងចិត្តយ៉ាងមំថា យើងមានគុណសម្រាតិ និងមូលដ្ឋាន ជាប្រឈរ ដំឡូលយុទ្ធន៍យើង យើងពេញចិត្ត ហេរអោយត្រោះអារក្រក់ ឬ ឧបសគ្គនានា រៀបចាត់ផ្ទាយមករកយើងចុះ យើងកែល់អោយវាទុះពាយ៉ាតាតតែបង់ថែរិក

តាមលំដាប់លំដាយ។ កាលបីធ្វើបានតាមទាំង ៦ ប្រភាករដូចណែនាំ
ហើយនេះ យើងនឹងមានលក្ខណៈវិងបុង មានត្រីនឹងខករណ៍សំរាប់ដំណើរ
ជីវិតបានរៀបរាយក្នុងថ្ងៃនោះដែលជាកុណាសម្បគិតិ នៅឆ្នាំ ២០១៩ ។

៤. ទេសចរកនឹងធ្វើការត្រូវតាមម៉ោងពេល
  ៥. ធ្វើខ្លួនជាអុកមាំទាំប្រើងប្រែង ។
  ៦០. ធ្វើការងារស្ថិតុងស្ថិដីមិនបាប់នេះថាលនោះ ។
  ៦១. ធ្វើរៀងអ្នកប៉ុះចិត្តកុងរៀងនោះមិនសាត់អណ្តុត ។
  ៦២. អ្នកដែលធ្វើទៅពីសំរែច កីឡាឯុវត្សាយមធ្វើទាល់តែបាន ។
  ៦៣. ធ្វើការងារតាមក្នុងខ្នាត ពីមែនធ្វើតាមតែបាន ។
  ៦៤. មានរបៀបរៀបរាយមិនរយើករយក ។
  ៦៥. ត្រូវវិភាគរណា
  ៦៦. មានភាពលើតល្អឥម្ភសមសម្រាប់
  ៦៧. វារកហេតុផលដែលត្រូវមត្រូវ
  ៦៨. ប្រើការពិនិត្យពិស្វ័យ ដែលធ្វើតាត្រូវ កាលបរិច្ឆេទយ៉ាងនេះហើយ កីឡានានារាយីកុងខ្លួនឯង ប្រាសពាកកការស្ថាក់ស្ថីរ (វិចិកិត្ត) ជាទី១ ៩ និងធ្វើការសំរែចដោយរហូតដែលពីរប្រើប្រាស់

រោលទំនេកការងារ និងរវាងដើរតាមផ្តុះមកផ្តែៗ ផ្តល់យកទិន្នន័យ

នោះជាអ្នកដឹងពិនិត្យពិគ្រោះ សង្គមគុសពួយៗ ដែលបានយើង្វារីរី

៩. លេងទៅជាទី ២១ ។ និងមានសម្បជញ្ញា: ដើម្បីនឹង មិនបណ្តាយអោយចិត្ត អណ្តោតអណ្តុះជាទី ២២ ។ នេះជាដីធីដែលប្រើពេលគិចបំផុតសំរាប់ធ្វើ ប្រយោជន៍អោយបានប្រើបំផុត បានបាប្រុកទី ៣ ។

កាលណាថ្មីការទាក់ទងនិងដនដទៃ ត្រូវព្យាយាមកុំអេងខ្សោចជាទី ២៣ ត្រូវការពេលដែលអេងខ្សោចជាប្រើបង្ហាយបង់នូវគុណសម្បតិចដោលទៅតាម អស់ ធ្វើអោយខ្សោះយើងភ្លាយទៅជាបៀវឌុកខាងដកចម្លោយ (Negative) ហើយដន ដែលយើងទាក់ទងនិងភ្លាយទៅជាបៀវឌុកខាងវក (Positive) គំរាមយើងអោយ លេបង់ដោយអំណាចនៃដួងចិត្ត ដែលខ្លាំងជាងយើង (សូមអានក្នុង ស្រែរក្រោមនៅមិនឯធមឺន ដែលពេលពីការទាក់ទងនិងអ្នកដទៃ) ។

២៤. ព្យាយាមធ្វើខ្សោះអោយជាទីពេញចិត្តគាប់ចិត្ត ចំពោះដនដែល យើងដួងបទាក់ទង ។

២៥. គិតជាមុនអោយស្រច មុននិងនិយាយចេញទៅត្រប់ទៅមាត់ និង ព្យាយាមនិងទុកជាមុនថា អ្នកដែលស្ថាប់ តើតែនិងគិតដួងមេដ ។

២៦. ប្រយ៉ោត្រប្រើយោងមិនភាពៗជីវិកសំដីរបស់មនុស្សដែលល្អជ អោយយើងភាពៗជីវិក ។

២៧. មានបនិភាព យល់ទាន់ថាអ្នកដែលនិយាយនិងយើងនោះត្រូវ ការអើយ ។

២៨. មិនចុះសម្រួលចំពោះរឿងដែលមិនគូរចុះសម្រួល ។

២៩. ធ្វើខ្សោះអោយបានជាទីជីស្ថាប់រាប់អាណាចំពោះគេ ។

๓๐. និយាយតែការពិត ។

๓๙. មិនសំដែងអាការកិរិយាជាតថាកាប និងពារ រក្សាកិត្យិយស

របស់ខ្លួនជានិច្ច ជាប្រកភីទេ។

រៀលចូលដែកមុននឹងលក់ ហេយវំលិកដល់កិច្ចការផែលបានជើមក

ເບີຍກຸ່ນມູຍເຕືອນເຕີຍັງສັງລະວົງ: ອຸປະສມາດໃຈ້ນາງ

ផែលពោលមកខាងជើងនេះ តើបានព្យាយាមធីគ្រប់គ្រាន់ប្រចាំ តើយើងនៅ

ឧែក្រុមេណាល្អេះ បើសិនជាថ្មោះ យើងបានដូចចរចារនឹងជនលាត់

ព្រៃយាមវំលិកនឹកត្រូវបានចែងពីថាប់ដើមរហូតដល់ចំណាំ ជាកុណាសម្រាតិតាំង

ជាគ្រោះសេរីកដែលយើងនិងជីវិ៍មាយលូចបាននៅក្នុងនាមពេជ្យ

បានឱ្យកម្មណោគកិច្ចិយ៉ាងហាក់មួយថ្ងៃស្ថិកហើយ ហើយយើងបានឱ្យទីនាក់

ចំណុចទី២ គិតយោងនៃរហូតដល់អកលក់ ជាទិន្នន័យ

នៅ គុណសម្បត្តិ ធម្មការទេរំត ដែលចាំបាច់ត្រូវបង្កើតប៉ះពេលវេលា

គីត្រគាមចិត្តដួយខ្លួនឯង ទីពាណិជ្ជកម្ម ។ ពិតណាស់មនុស្សយើង ពោះកង

កិច្ចការរដករបស់ខ្លួន បូកក្នុងកិច្ចការដោទាំងបែប ត្រូវអាស៊យការដូចមួយបញ្ហាបាន

អកដំបានជានិច្ច តែមនឹងលេហកអុកដំនោះតាមចម្លាតនិងដយអកពាណ

មយ លោកតែងតែពិនិត្យមិនចាំបាច់ តើអ្នកនោះពាយមធ្យានរបស់

ហើយប្រជាធិបតេយ្យ ? បើលកដើរឡើង មានការប្រើប្រាស់ប្រចាំថ្ងៃ លកទីបង្កើន ជាបន្ទូមទៅទៀត ។ យើងខ្ញុំអាចពេលយ៉ាងពេញគ្រប់បានមាត់ថា មនុស្ស ណាគ្មានការគិតផ្តុយចំពោះខ្លួនឯងទេ ថា តើតើអ្នកដើរពេលម៉ោង និងគ្មាន លកអ្នកណាទូលដូយខបតុមេសោះឡើយ ព្រោះបើទុកជាតុយក៏តែ ប្រយោជន៍ ។ មនុស្សនោះតែបានទូលភាពរុងវិវេជ្ជិយ ពុំខុសអ្នកិ លើកសុខនៅយុទ្ធភាព ទិបំផុតអាចជាចលអាណករក៏ចំពោះលកដែលដូយ នោះទៀតជាង ។ នៅម្ខាយប្រការទៀត គឺការឈ្មោះខ្លួនឯង ទិន្នន័យ មិនលេបង់ ពិព្យាយមកុងកិច្ចការ ដែលបានកំណត់ប្រាជការណ៍ទុក្រឹមហើយ ទិន្នន័យ និងមនោមយិន្និ ៤០ដុចមានពិស្ងុរនោះកុងសៀវភៅ មនោមយិន្និ ស្រាប់ អត្ថធិប្បាយដែលធ្វើអោយមានទំនាក់ទំងមកបុំណូនះនៅជាសេចក្តី សង្ខេបដីខ្លួនឯិបំផុត បើសិនជាអោយពិស្ងុរនោះលុះត្រាដែជាសៀវភៅប្រើប្រាស់ ក្នុង ។ យើងខ្ញុំរៀបរាប់កាត់ដោយខ្លឹមប្រុមអោយយើងនូវគុណសម្បតី ដែលត្រូវសាងខ្លួនឯង ដែលអស់លកអ្នកអានមាន <<មហាសំណាន>> សុខតែមានត្រប់រួម ។ មែនពីត គុណសម្បតី ៤០ប្រការ មិនមែនបាក់ ដូចជាលើសអំរែកលើសកំឡុងមនុស្ស និងធ្វើទៅបាន ។ តែមនុស្សដែលជា វិរាបូរស ឬ មហាបូរស អាចយកមកប្រើបានយ៉ាងស្រុក ដូចជារបស់នៅ កុងកាប់ដី ហើយមុនស្សដែលអាចសាងខ្លួនឯង អោយឡើងកាន់ខត្តមជ្ឈាម បាននោះ កីតិមនុស្សដែលមាន គុណសម្បតី ប្រកបនោះជាមួយគ្រប់ចលនាន់ វិរាបូរស ហើយមិនធ្វើអ្នកដោយគ្មានគុណសម្បតីទាំងនេះជាប្រើប្រាស់ ដល់

ទីបំផុតក៏ពានជាម្ញាស់នៅគុណសម្បត្តិ ៤០ប្រការ និងអាជនាំយកគុណសម្បត្តិ
ទាំង៤០ប្រការ នេះមកប្រើពានជាទុកដាក់របស់ខ្លួន ។

លោកអ្នកអនុវត្តន៍ការពាណិជ្ជកម្ម និងស្ថាបន្ទាត់ តែ គុណសម្បត្តិ ទាំង៤០
នេះ តើខណ្ឌឡើងដែលសំខាន់បំផុត ។ យើងខ្ញុំសូមធ្វើឱយថាដែលសំខាន់បំផុត
តាមទស្សន៍របស់យើងខ្ញុំនោះ មាន ៥ប្រការគឺ

ប្រការទី ៤ គោលបំណង Aim : ប្រការទី ៧ ភាពជាអ្នកមានចិត្តវិសាទិច
Strong Mindedness ; ប្រការទី ១១ សមាជិក Concentration ; ប្រការទី ១៩ ការ
ធ្វើឯកចង្វាន់ខ្ពស់ Self Confidence ; ប្រការទី ៤០ មនោះយិន្ធិ Will power ។

ហើយ យើងខ្ញុំសូមធ្វើអត្ថាគិប្បាយចំពោះគុណសម្បត្តិដែលទេរទៀត
នោះ លោកអ្នកអនុវត្តន៍ការពាណិជ្ជកម្ម និងអាជនាំយកគុណសម្បត្តិ និង ឧណា
និងមួយមុន្តុមួយ។ ធ្វើជាស្រែរកោ ដើម្បីជាភ្លើងបំផុតបំផុតសំណាត់ដែល
មិត្តភកនការសាងខ្ពស់នេះជាបន្ទាប់បន្ទាប់ទៀត ។

តទៅនេះជាសម្រេចកិត្តិអធិប្បាយ គុណសម្បត្តិ ប្រការទី ៤.៧.១១.១៩

និង ៤០ ។

* * * * *

១. គោលចំណាត AIM

ការដំណើរជីវិត របស់មនុស្ស ប្រចាំបីចំនួន ដើម្បីបង្កើត ការងារ ដែល
យើងត្រូវដឹងថាទៅតាមដឹងទៅ ហើយ បើយើងចេញដឹងទៅតាមយោង តាកម្ម កំ
មិនដឹងជាងល់ទីណានៅឯធម៌ មនុស្សយើងបើតុលាត្រូវការអីក្នុងជីវិត
គឺត្រូវដឹងពីអ្នកដែលសំខាន់ ហើយជួយមានជីវិតបែបណា ដល់ពេលចាស់
ដែល សោរឡើយនៅ ផ្លូវដែលដំណើរជីវិតកំវាំរក ចាប់យកអ្នកជាល័ក្នុងប៉ាន
ពិតប្រាកដ តែម្មយកកំពុង ។

មនុស្សយើងកាលចំឡើង ជីវិតកីរិតតែកន្លងទៅដោយតាមរបៀប ២០ឆ្នាំ ពេល
យើងបានកន្លងទៅយើតប្រាកដមហាកំដឹងតែកិច្ចការប្រើប្រាស់មនុស្សនៃយើង ត្រូវ
ទីបំផុត ។ តែរីលងពីមេដ្ឋានឡើងទៅ ហាក់ដូចជាលើនឡើងរាល់ថ្មី ។
មនុស្សចាស់តែងប្រាប់យើងថា យប់ថ្មីកន្លងទៅរបៀបណាស់ ហាក់ដូចជា
ការយល់សិក្សា ។ មនុស្សដែលចាស់ហើយ តែងសោកស្រាយចំពោះយុវវាព
ដែលមិនអាចប្រាប់មកទៀតបាន នៅត្រូវយើងទៅជីវិតមនុស្សក្នុងលោកដែនខ្លួន
ជាស់ មិនធ្វើនូវមនុស្សដើម្បីជាប៉ុណ្ណោះបានឡើយ ។ ខ្លះកំពុងមិត្តភក្នុងការដើរ
ផ្លូវខ្លួន ខ្លះកំបានគិតថា បើសិនជាតាមចំណោម ណាំអីអេយមំពោះហើយ
ប្រាកដជានិងបានទូទឹងការចំនួនលូតលាស់ជាងនេះ ។ លោកអ្នកប្រាប់ថាំង

ខ្សោយបានពិសោធន៍យើងទា ជីវិតរបស់មនុស្សយើងកន្លងទៅដោយទេ
អស់ ១/៣ ដោយការចាប់ផែល ចាប់នោះមិនត្រូវបានគ្មាន ។ កាលបិះយណ៍
ជាក់ច្បាស់យ៉ាងនេះហើយ ពំបាត់ត្រូវតែសំរេចចិត្តចូលច្បាស់លាស់ពិតប្រាកដ
ប្រើសវិសវិធីណាទែម្មយុទ្ធម៌ ។

ផ្ទុងចិត្តរបស់មនុស្សមានអំណោចបណ្តុលអោយហេតុការណ៍ដោយចុងទៅ
កើតមានឡើងបានតាមបំណងប្រាត់ ។ មនុស្សយើងអាចសំរេចដល់ត្រូវប៉ា
យ៉ាងដែលត្រូវការ ប្រសិនបើសេចក្តីត្រូវការនោះ ខ្លះក្នារត្រូវប៉ាតាន់ ។ តែ
សេចក្តីត្រូវការពុំអាចខ្លះក្នាលឡើងបាន ប្រសិនបើយើងមិនសំរេចចិត្តអោយ
ជាថែលតាមបំណងអ្នីដោយពេលៗទៅ ។ មនុស្សដែលស្រាវ
ស្រទេញចង់បានរបស់ណានិម្បយជានិច្ច មានចិត្តខាងខ្លួនក្នុងរបស់នោះតែ
ម្បយជានិច្ច ឱកាសក៏នឹងមានមកក្នុងថ្មីណាម្បយដោយមានផ្លូវទៅកាន់ដល់
នោះដោយពុំដឹងខ្លួនកីមាន ។ សេចក្តីពិតប៉ែបនេះ នឹងលើកខាងរបស់មក
ពិសោធន៍បុំន្ទានរយខាងរបស់កីបាន ។ បើយើងដើរចំណោះគោលការណ៍
នេះ យើងក៏ត្រូវត្រូវត្រូវដោយត្រូវត្រូវ ប្រើសយកគោលដៅក្នុងជីវិតរបស់
យើងណាម្បយ អោយដឹងច្បាស់ថាយើងត្រូវការជាអ្នី ជាមេទិតជីលីឈ្មោះ
ជាផិបំផុត បុ ជាអ្នុកប្រាប់ដែលគោរពរបស់អាណាពាងនគរ បុ ជាមេនវិជីលី
ល្អភ្លាមប្រាក់ចំណូលរបប់មុនក្នុងម្បយថ្មី បុ ជាអ្នុកដំនូរដែលមានអំណោច
បណ្តុលអោយថ្មីប្រាក់ក្នុងប្រទេសឡើងចុះបានតាមចិត្ត បុ ជាដាមជីលី
ឈ្មោះ ត្រានគ្រប់ដែង បុ ជាពេឡីជីជំ មនុស្សនិយមបំផុតក្នុងប្រទេស បុ

កំជាមត្តិរដ្ឋការដើម្បីមានប្រភពធគុងពង្រារតារនៃប្រទេស ឬ កំជាអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រ អាជស្រាវជ្រាវរកអ្នកដែលគោរពពុំទាល់យើង ឬកំជាអ្នកនិពន្ធមានលេខាជាន់ សម្រេចរហូតកម្មកាល ឬកំជាអ្នកសារពតិមានដែលមានអំណាចត្រឡប់ដែនដីធ្វើឲ្យ កិច្ចការផ្តល់ប្រជុលទៅតាមសម្រេចថាការបស់ខ្លួន ។ កាលបីបានដ្ឋីសិរី យកដូចរណាមួយហើយ ត្រូវមានសេចក្តីត្រូវការយកចាញ់ខ្លាំងក្នុងផ្ទះនៅ៖ ចំណាចនឹង អោយបន្ទុះដល់នោះតែម៉ោង ។ ហើយប៉ុងប្រាផ្ទាត់របស់យើងប្រពិត្តតាមផ្ទះដែលលើ ហើយ កើនិងបន្ទុះដល់ដល់នោះនៅថ្ងៃណាមួយដោយពិត ។

<<តោលបំណង>> ដូចណែនមកនេះប្រជុចជាតារបានព្យាកំត្រូវ ដើម្បីអោយត្រូវសិរីដែលនៅក្នុងរយៈត្សាយ ។ អ្នកបានព្យាកំត្រូវប្រកាន់លក្ខណៈណា ពីរប្រការ គឺ ១ តាំងចិត្តអោយត្រូវចំណូនាលសិ និង ២ កម្រង់ចុងកំត្រូវ អោយដើរបន្ទិច ព្រោះក្នុងរយៈត្សាយនោះគ្រាប់អាចរត់បាបចុះបាន យើង ណាមីញ តោលបំណងរបស់មនុស្សយើងកើងដោយ ១. ត្រូវប៉ុងតែទៅ លើទីដោដែលយើងត្រូវការនោះតែម៉ោង និង ២. ត្រូវប៉ុងអោយខ្ពស់បន្ទិច ដូចជាយើងត្រូវការជាអ្នកនិពន្ធអោយបានកែវិញលេខាធិរម្យភាសាត្រូ ឬសុតន្លបីជាត នៅ ។ យើងត្រូវប៉ុងអោយខ្ពស់ជាន់លោកភិរម្យភាសា ឬ សុតន្លបីជាត ព្រោះសេចក្តីព្យាយាមរបស់មនុស្សយើង កាលពើពីរូបទៅអាជ ចយចុះមកបាបខ្លះ ដូចគ្នានិងការបានព្យាកំត្រូវកម្រង់សិរីដែលនៅត្សាយដូច ។ ណាបីទ្វាអុង ជាដនម្នាក់ដែលយល់ខ្លួនលក្ខណៈនេះយកចុងលូ ពោលគីតាត់ មានសេចក្តីប្រាផ្ទាត់អោយបានជាម៉ែត្រដែលលើរឿយេះជាថីបំផុតក្នុងលោក ។

ភាគតំបន់ការជាម្នាស់លើ ទីបអីរុប ទាំងមួលតែភាគតំបន់ដែលជាម្នាស់អស់ ទាំងទីបពុំបានទៅ ព្រោះនៅនឹងមានប្រធៃនណាមួយភាគតំបន់ប្រាបពុំបានដោរ ។ តែបើទុកជាមួយឡាយក៏នៅតែតាំងគោលបំណងទុកថា ជាម្នាស់ ទីបអីរុប ទាំងមួលដោរ ហើយសល់ដែលភាគតំបន់ក៏គឺហេរូបតែនឹងបានជាម្នាស់ ទីបអីរុប ទាំងទីបមេន ដែលពុំអាចបានជាម្នាស់ទាំងអស់នេះ ក៏ព្រោះសល់ដែលបានទួលអំពីសេចក្តីព្យាយាមនោះចុងចម្លោះទៅដូចជាប្រាប់កំតើងជួញឡាយក៏ ។

លោកប្រធៃនទុកមួយបែបទៀតថា អោយយើងធ្វើក្រើងសំគាល់ណា មួយទុកលើកឡើងដែលយើងអាចយើងបានវាយតែ ដូចកត់ទុកលើក្រងាស ិតលើក ឬក៏ធ្វើត្រាកាយលើស្រែក ឬវត្ថុដែលជាកម្ពសិទ្ធិរបស់យើង ក្រើងសំគាល់នោះជាចម្លាក់ក្នុងក្នុង យើងណាក៏បាន ត្រាន់តែជាភេក អោយយើងនឹកយើងបាន កាលបីយើងក្រឡើកយើងបានដើងបាន នៅគោលបំណងរបស់យើង ។ តែយើងតត្រាប់អោយនរណាដីនីមួយ ។

អ្នកដែលបានបន្ទុះដល់បាន៖ ដីខ្ពង់ខ្ពស់ រហូតដល់ វិវេជ្ជបុណ្យ មហាថ្មុរស នោះ ដូចពេលមកពីខាងជើមនេះ សូច្ចតែមានគោលបំណងតែមួយ និង ខ្លួនដិវិតទាំងមួល ដើម្បីធ្វើការអោយប្រព្រឹត្តទៅតាមគោលបំណងនោះ ។

វិហ្សុលើយើង មានគោលបំណងតែម្រោង ដើម្បីអោយបានទួលកិត្ត គុណថា ជាអ្នកសុំយកំណាចប្រព័ន្ធឌីរបុង (Bourbon) អោយខ្ពង់ខ្ពស់ ឡើង ។ លាបីឡើង មានគោលបំណងតែម្រោងដើម្បីជាម្នាស់ ទីបអីរុប ។ សូមឱងបូលីវីវារ បំណងតែម្រោងដើម្បីរំដោះ អាមេរិកណាយក្នុង ។ បីសមារក៏

បំណងតែម្រៀង ដើម្បីរបន្ថុមប្រទេស អាលីម៉ាញ ។ សូន យោត់សែន បំណង
តែម្រៀង ដើម្បី ប្រជាតាកិច្ច ។ ក្នុងបណ្តាឃនសំខាន់ៗ ដែលមានប្រភព
ក្នុងខាងដើមនេះ សូឡើតែមានការស្វះគ្រប់ចំពោះគោលបំណងរបស់ខ្លួន
ហើយក៏អាចបន្ទុះដល់ផលនៃគោលបំណងនោះពីតា ។

លោកអ្នកអាណាពាណិកការព អាចនិងថោះជាសំខ្លួនថា : បើគោលបំណង
ជាបោតុអោយសំរេចដលសញ្ញាយឱ្យតាមប្រព្រឹត្តមេន ដូចមេចកីសុមម្នាក់ មាន
បំណងជាមហាសេដ្ឋិតែជាឌិនបាន ហើយយាយចំពោះគាត់ទិញផ្លាស់ជាតិ
រាយបែកតែតាន ថែមទាំងថែបន្ទះស្រីត្រៃសងកែវេត សុំអោយត្រូវរង្ហាន់
ទី១ ។ តែសូម្បីរង្ហាន់ ១០០១ កីមិនត្រូវដោង ។ លោកអំម្នាក់នោះចង់បានផ្តាយ
មួយ យកជាក់ក្រែរដូចដើម្បីលក់ពន្លឹងក្រឹងផ្តាយនោះ ប្រមូលប្រាក់ធ្វើជាសេដ្ឋិ
ជូលក្រុមហុនអគ្គិសនី ពោលតែមេចមេចកីគាត់ទាំងនេះមិនសំរេច ។ យើងខ្ញុំ
សូមនើយថា គោលបំណង ក្នុងសៀវភៅ មានលក្ខណៈខ្លួន ឬស្ថាប្បាយ
ឯកសារពីរៀងគិត <<សម្បត្តិភកលីលា >> គោលបំណងដែលជាបោតុ
អោយបណ្តុះដលដែលត្រូវការនោះ មានល័ក្ខណៈល្អ ២ យ៉ាង គឺ

១. ត្រូវជាធោលបំណង ដែលខ្លួនដើរកាត់ប្រាកដថា អាចនិងថោយច

ដោង ។

២. ការដែលអាចប្រព្រឹត្តថោយចបាននោះ ត្រូវអាស៊ីយខ្លួនរបស់ដោង

ខ្លួនដោង ។ ដនដែលគិតសម្បត្តិភកលីលាមេចលោកអំម្នាក់ខាងលើ

នេះ តែកិនិងថារាជមិនអាចថោយចដោរ ។ គោលបំណងរបស់សូម

បុយាយជាតនោះ សូម្បីអាចនិងសំរេចខ្លះក៏ពីមែនអាស្រែយខ្ពស់នរបស់
ដងខ្ពស់ទេ គឺអាស្រែយលើអ្នកដែលធ្វើឡាយ បុក៏អាស្រែយត្រឹម
បង្កើលលេខ វិលទៅចំណេញនោរបស់គាត់ ។ ដូចនេះ តោល
បំណង របស់ជនប្រភេទនេះទីបាតាការគិត <**សម្បតីនកក្រុង**
នីមា>> មិនមែន<<តោលបំណង>> ដែលបន្ទើយកក្នុងស្រែរកៈ
នេះទេ ។ ព្រោះហេតុនោះ បើលាកអ្នកអានជាទីគោរពដើរតាម
ដូចយើងខ្ញុំពេលមកហើយ ហើយប៉ុងនិងតាំងគោលបំណងណា
នឹមួយ ត្រូវប្រកាស់យកលក្ខខណ្ឌ ២ប្រកាស គឺ :

១. ជារបស់ដែលអាចថែទាំ

២. ត្រូវអាស្រែយលើខ្ពស់នរបស់ដងខ្ពស់ ។

លាកអានប្រជែងទុកមួយបែបទេរតែ នៅក្នុងវិធានធន់ស្តូរយ៉ាង នោះ
ជាអ្នករដ្ឋការក្នុង ជាត្រូវកំងារប្រើប្រាស់នូវប្រព័ន្ធដីប្រើប្រាស់
នឹមួយក្នុង យើងត្រូវដំកល់មនុស្សពីរនាក់ ដែលមាននៅចំពោះមុខយើង
មនុស្សម្នាក់ជាអ្នកអានប៉ាន់ខ្លួន សំដានយើងដោយត្រឹម ហើយដែលយើង
គោរពរបៀបនោះ ជាមនុស្សអង់អាចឈ្មោះសៃវោន្តតាង យើងបំផុត ហើយ
មនុស្សម្នាក់ទេរតែជាអ្នកអានប៉ាន់ខ្លួន សំដានយើងមួយក្នុងទីតាំង មនុស្សដែលប៉ាន់
ខ្លួន សំដានយើង ដោយត្រឹមនោះយើងដែលយើងដែលយើងក្នុងទីតាំង ព្រាយម
ប្រតិបត្តិរាយបានដូចព្រាយមយកតម្រាប់តាំងតែពីការវិការ ការនិយាយ
ស្តី ដែលការអង្គុយត្រូវយើង ហើយមនុស្សម្នាក់ទេរតែ ដែលប៉ាន់ខ្លួន សំដាន

យើងម្នាយកវិតនោះ យើងដម្លល់ទុក សំរាប់ប្រកួតអោយបានសិទ្ធិ បុខសំរាប់ប្រកួតអោយបានសិទ្ធិ ជាង (តែប្រយ័ត្នកំព្យូយអោយគេដឹងទីនេះ) នោះជាផិធីល្អបំផុតសំរាប់អោយកើត មនោមយិន្តិ និងពារិន្តិក្រោមចិត្តនរបស់យើងអោយបានល្អជាងដន្ត នោះ កាលបីយើងដោរទាន់ដន្តដែលយើងដម្លល់ទុកសំរាប់ប្រកួតនោះ ហើយ យើងកើដម្លល់ដន្តដទៃទៀតសំរាប់ប្រកួតទៅទៀត ។

ទីនេះមិនមែនរបស់គឺទេ សូមឱ្យកុងពុទ្ធសាសនាយើងកើមានពុទ្ធភាសិត ម្នាយគាត់ ថែងមកហើយកុងគម្ពីរមុខទីផ្ទាល់ខ្លះ :

អប្បមត្តា បមត្តេសុ សុត្តេសុ ពហុជាតក

អណនស្បែរ សិយស្មោ ហិត្តា យាតិសុមេជាសា

គើប្រអោយនាយកមិនក្សាសម្បស្សុកាសាតាលីពេកនោះ បានសេចក្តី ចាំ : កាលបីដែលចាំងទ្វាយកំពុងភ្លេចខ្លួន យើងគប្បីមានស្ថាតីម៉ាទាំ កាលបី ដែលចាំងទ្វាយកំពុងមេកលក់ (ប្រវិធ) យើងបុរាណកំរលិកជាតិចុ អូកមាន ត្រឡប់តែងដើរហូសដែលល្អ់ខ្លះបាន មុចសេវាដែលមានកម្មាំងប្រើបាន តែងជាយ ចោលសេវាដែលខ្សោយអូឡាង ។

ពិណាស់ អ្នកដែលជា វិរបុរស ឬ មហាបុរស នោះ តែងតែប្រើប្រាស់ ប្រកួតគ្នា និងយកតំរាប់គ្នាប្រើដែងគ្នាម្នល់ជាតិចុ ។

ក្នុងសៀវភៅ Self Help (ជូយខ្លួនគ្នា)^(១) របស់អ្នកនិពន្ធ លាមីអេល-សៀវភៅ (Samuel smile) ដែលជាសៀវភៅ ដីលីឈ្មោះម្នាយកុងលោកដើរ

(១) សៀវភៅនេះ យើងទុកចាន់កំពុងមិត្តទាំងប្រើប្រាស់ទៀត ។

នោះ បានពេលទុកពីរៀងយកតាំងប់ជាត្រូយដោយនោះ ថាគាត់គ្រឹងសំខាន់បំផុត
មួយ ទុកណាគារបង្រៀនដោយមិនបានចំប្រើអណ្តាតក៏ដោយ ក៏ជាសាលារៀន
សំរាប់មនុស្ស ធ្វើការដោយទំនើ ដែលមានអំណាចត្រូវបានដោងធ្វើដោយ
មាត់។ ពាក្យណ៍នាំដែលលើដោះ និមិនមានទម្លៃ តែជាត្រូនិភាគហារណ៍លើ
អោយមិនយើងឡើយនោះ ពាក្យណ៍នាំនោះក៏ចោរតម្លៃច្បាប់ ហើយក៏
ត្រូយទៅជាទំរៀមដែលពេលជាទុកទៅថា ចូរធ្វើតាមដែលទុកដីយាយក៏ធ្វើតាម
ដែលទុកធ្វើ។

តាមដែលអធិបញ្ញាយមកនេះ អាចយើងចានច្បាស់ថា “**គោលបំណង**”
ជារក្សាឯ៉ាងសំខាន់ក្នុងជីវិតមនុស្ស និងចាំបាច់ដែលមនុស្សត្រូវពេមាន ។
ជីវិតដែលប្រាសចាក គោលបំណង (Aimless life) នោះគឺជីវិតដែលគ្មាន
តម្លៃ ។ ជនដែលអាចធ្វើអគ្គិភាពកម្ពុជានកីតិថនេដែលអស់មានគោលបំណង
អ្នក្នុងជីវិត ។ តែគោលបំណងនេះត្រូវមានតេម្លៃយ ចំណាត់ថ្នាក់តិចយ កើតពី
ការពុំកែវតែង ហើយពិសេសទៅទៀត ត្រូវបិះចំពោះរក្សាយ៉ាងខ្ពស់ដើរ
អាចនិងទៅក្នុងផែង ហើយការដែលអាចនិងទៅក្នុងបាននោះ ត្រូវទៅតាម
សមត្ថភាពផ្ទាល់របស់ខ្ពស់ មិនមែនចាំពេលធម្មកដទៃប្រុះតុអ្នី។ ក្រោពិខ្ពស់របស់
ខ្ពស់នោះទេ ។

បើយើងដៅ និងច្រោះថា តាមវិធីផ្តុចពេលមកនេះហើយ យើងក៏ត្រូវ
ត្រូវត្រង់រកគោលដៅនៃជីវិតរបស់យើងឡាយប្រាកដប្រាំ ពាប់ពីពេលនេះ
តទៅ សរស់ទុកក្នុងទិណាមួយ ហើយក្នុងការអាជីវកម្ម បើ

សរស់ទុកកណ្តាលវាល ត្រូវធ្វើជាប្រើប្រាស់សំគាល់អីមួយដែលគ្មាននរណា
អាចធិនបានប្រកាណីខ្លួនយើង ។

“**គោលបំណងនេះ** ” ក្នុងប្រព័ន្ធសាកលហេកមានត្រាពុកនូវសំដីមួយ
របស់មេទីពេទ្យ ម្ចាក់ណើរោះ Julius César ហ្មូលី យុសក្រែសារ នៅ
ពេលដែលគាត់ដើរទៅការនៃភូមិតូចមួយ បាននិយាយទៅការនៃអ្នករួមដំណឹងជា
មួយចា “**បើខ្ញុំមិនបានជាទី ។ ក្នុងក្រុងរោមទេ ខ្ញុំសូវចិត្តជាទី ។**
ក្នុងភូមិតូចនេះ ” នេះគឺជានូវករណីសំរាប់ពាក្យចា **គោលបំណង** ។
នេះជាក្នុងសោចិ ។ សំរាប់ “**សំណងរបស់ខ្លួន** ” ។

* * * * *

២. តាតជាស្សែកហាលចិត្តវិទ្យាទ

STRONG MINDEDNESS

គុណសម្បតីដើម្បីនឹងបំផុតភ្នាក់ខ្ពស់ វិរបុរស នូវ មហាបុរស ក៏ពីការជីអ្នកមានចិត្តវិទ្យាទ ។ តែមនុស្សដោយប្រើប្រាស់ តែងយល់ខ្លួនចំពោះអត្ថន៍យើង គុណសម្បតីនេះ ដោយយល់ច្រឡាំទៅការភ្នាលិវិង ដែលជារបស់ថាគារ ។ ក្នុងខ្ពស់ បុអ្នកតួចខ្ពស់យល់ខ្លួនហូតដល់បង្ហាញប្រពិត្តិវិធីចំពោះអ្នកជំខ្ពស់ នូវបញ្ហាបញ្ហាដែលបានអ្នកអាងថា អាចធ្វើដោយតុកដុកជំនួយខ្សោច ដូចជា <<ថ្មីនៅឆ្នាំក្រោមនាយការណ៍នៃការរាយការពីរដ្ឋាភិបាល>> ជាពាក្យដែលយើង តែងបានរួចរាល់បាន ដោយអ្នកនិយាយនេះយល់ថា អ្នកស្មាប់ និងនិយម យើងថា ខ្ពស់ជាអ្នកតួក ។ ការពិត ជាសេចក្តីល្អឥន្ទោមយល់ការ ។ ដន្ល ីបច្ចនេះមានតែនៅបាយនេះការមកដាក់ខ្ពស់ គ្នានសមត្ថនិងបានទទួលការ និយមសរសើរដោយប្រការណាមួយឡើយ ។

សេចក្តីអធិប្បាយចំពោះនេះ សង្ឃឹមបំផុត តែចូលចិត្តដាយបំផុត និងត្រីមត្រូវបំផុតថា <<វិងបិះ>> តែកិរិងចិត្ត និងកំភោះ តែកំទន្ល់ខ្សោយ ។

ដន្ល ីដែលមាំទីវិងបិះ តែងតែជាអ្នកទន្ល់ភ្លាម់ តែមិនមែនទន្ល់ខ្សោយទេ ។ វិរបុរស - មហាបុរស រាល់រួចរាល់មានប្រពិត្តិាងដើម្បីនឹង សុខតែជាអ្នក

មានលក្ខណៈម៉ាទាំង ធ្វើការជាច់ខាត ។ តែការពលំទោន ចំពោអ្នកជំជាង
និងទន្លេនៃមានមេត្តាករុណាចំពោះអ្នកត្បូង ។ ហាយើមួយអី ដែលជាម៉ែត្រ
នឹងភាព ជាអាជីវិត ដីជំបាត់ជាអ្នកទន្លេនៃ ស្រឡាញ់ប្រតសិយាត្រាតិ
ស្ថានបងប្រុន និងជននៅក្រោមបង្ហាប់ ។ បើចំពោះមុខស្តីកេទទៀត គាត់
ដែរីតតែទន្លេនៃខ្លួនលំទោន សិងតែមិនគូរដើរ ជាម៉ែត្រដែលហើនសម្រាប់
មនុស្ស ទាំងមិនទាំងសែនសោះឡើយ ។ ព្រឹងពិស្តិរបស់គាត់ថា សូមី
ហាយើមួយ ធ្វើដំណើរចេញពីដំណាក់គាត់ ទៅកាន់ដំណាក់មហ៌សិ បុ
ម្រោតិណាក់ដោយ បើបានដូចម្នាកណាម្នាក់ សូមីអ្នកបំរើដីកូចតាម កំដោយ
កំគាត់ខ្លួនក្បាលបន្ទិចអោយជានិច្ចមិនឆ្លាប់ប្រើដែនធប្រុទន្លេអីដែនធនា
ដោយមិនចេញវាទា អគ្គុណា ទាល់តែសោះ មានសុភាសិតថា << The brav-
>> st is tenderest , the noblest is humblest >> << អ្នកដែលក្រាប់បំផុតតែង
ទន្លេបំផុត , អ្នកដែលលូបំផុត តែងរាបសារបំផុត >> ។

ធនដែលមានចិត្តវិងបុងនោះ តែងតែមិនដោរការ បុ ក្រាមិនងាយ
ទេ ។ ធនដែលក្រាមិនងាយ គឺធនដែលទទួលខ្សោយមិនអាចបង្ហាប់របស់ខ្លួន
បានឡើយ ។ ម្បាក់ដោរពីធនដែល វិងបុង នោះ ពុំចេះរដៃអង្គភាពចំពោះ
អនុរាយ និងមិនដែលគិតថាទូនកេតិមកមានគ្រារៈអាណក្រក់ បុចា មនុស្ស និង
វត្ថុសញ្ញាយក្នុងលោកជាសត្វរចំពោះខ្លួនឡើយ ។ ធនប្រហែលនេះ បើទុកជា
ធនសញ្ញាយក្នុងលោកជាសត្វរចំពោះខ្លួនឡើយ ។ ធនប្រហែលនេះ បើទុកជា
ធនប្រសញ្ញានិងឧប្បត្តិហេតុអាណក្រក់ មានកំយប្បុកំការយោតបៀវតិធនដែល បុ
ទទួលទុកលិចចាកបែបណាកំដោយ មិនចេះខ្លួចចិត្ត ។ ធនប្រហែលនេះ គ្មាន

អ្នកណាអាចយកណូវបានឡើយ ព្រះសុម្រីអ្នកដែលបៀវតបោនអោយទុក
ពេសយ៉ាងណាក់ដោយ ក៏ដើរបានតែចំពោះរាយការ និងប៉ះពាល់ដល់ទីក
ចិត្តពុំបានជាមាច់ខាត ហើយការប្រទួលស្ថាបនីតិត្យ ក៏ដោត់
អាច **សង្គម** អោយត្រឡប់ប្រសើរឡើងបានទៀតក្នុងកាលមិនយុវជោយ
អំណាច ិត្តវិធីឯង មិនយុទ្ធវិតតែត្រូវប្រទួលស្ថាបនីតិត្យត្រឹមណា កើត
តែមានមាន:ដំឡើងកំឡាំងិត្តវិធីឯងតែខ្លាំងឡើងត្រឹមនោះ នរណាដោត់
ចង់បានយកណូវបាន ដនប្រភេទនេះនិងត្រូវវិនាសថែមុនជាក់ជាតុលាទាន ។

លក្ខណៈ: មនុស្សវិធីឯង នោះ យើងអាចរួមចិត្តក្នុងបាន ធនធានគឺ :

១. មិនចោះពោលប្រចាំថ្ងៃ ។
  ២. មិនត្រូវការចង់ដឹងថា អ្នកដែនិងគិតពីខ្លួនថាយ៉ាងដូចមេច ។
  ៣. មិនប្រាប់អាជីកកំពាំងរបស់ខ្លួនដល់អ្នកដែន និងមិនត្រូវការចង់ដឹង
ការអាជីកកំពាំងរបស់អ្នកដែន ។
  ៤. មិនគិតថានូវបានជាមនុស្សមានគ្រោះអាណក្រក់ អាចនិងនាំយកហេតុ
ការណ៍ៗឡើង។ មកដើរប្រយោជន៍ដល់ខ្លួនបានទាំងអស់ ។
- សូមអធិប្បាយទាំង ធនធាននេះអោយបានយល់ដាយដូចតែ៖

ប្រការ ១ : ដនដែលពោលប្រចាំថ្ងៃនោះ សំដែងអោយយើងយើងព្រមទាំង
ទន្លេឡាយកសិកចំពោះសេចក្តីលំបាកពុំបាន ប្រកីយ៉ាងហោចមកមិនលាក់បាន
ទុកក្នុងិត្តបានត្រូវតែនិយាយអោយគេដឹង ។ ការដែលបង្ហាញអោយមនុស្ស
ទូទៅដឹងថា ខ្លួនបានទទួលការលំបាកនោះជាគេលដីអាណក្រក់សំរាប់ធន់ចំពោះ

ការលំបាកហើយបើការលំបាកនោះ បង្កើតឡើងដោយអ្នកដៃត្រួសដើម្បី
អាយលំបាកដោយ នោះ និងជាបាត់អោយអ្នកដែលបេរពបេរណនោះ វិតតែ
ស្ថាប្បាយចិត្តបន្ថែមការបេរពបេរណនោះអោយខ្លាំងឡើង ។ តែដនដែលមិនចូល
ទៅស្មើចំពោះការលំបាកដោយស្វ័ម្យស្ថាត់ថ្មីដោយដនជាទាំងឡាយមិន
យើង នូវភាពមាំទីនឹងបិុំដែលគេអោយគោរពការណាមួយ និងដើម្បីអោយអ្នក
ដែលប្រទុស្សរាយ តុំអាចវិគាយចាត់គេបានដីយដីនេះ ហើយបើទុកជាគេតិត
ប្រទុស្សរាយទៅទៀត គេកើត្រិនឹងថា និងយកដីយដននេះមិនបាន ហើយដូន
កាល ដើម្បីអោយគោរអាល់លីហិរញ្ញវត្ថុដែលទៅទៀតដោយ ។ ក្នុងសៀវភៅ How to win
(វិធីយកឈ្មោះ)⁽⁹⁾ របស់លោកសាស្ត្រចាយ អេនដីរសាង អ្នកទស្សន៍វិទ្យ
អាមេរិកកាំង បានពេលទុកមួយយុលាយបានពីរោង ថា ចូរកំព្យាប់ដែលណាមីអ្នក
នាមត្រោះអាណក្រក់ (Badluck) ប្រាន់ប្រាន់អាណក្រក់នោះត្រាង ដែលណាមីជូប
ឡើយ ។

ប្រការ ២ ដនដែលមានលក្ខណៈវិងបិុំ តែងមានការទុកចិត្ត ត្រីវិះ
ត្រីមត្រូវហើយកីឡើងបាក់ថា ខ្លួនដើម្បីត្រូវ ហើយពុំយកចិត្តទុកបាក់ នោះបីអ្នក
ណាបេលអាណក្រក់លូយើងណាក់ដោយ ដនដែលខស្សាប់សិបសូរចង់ដីង
ថា អ្នកដៃយល់យើងចំពោះខ្លួនយើងណាមួយ៖នោះ កីប្រាន់មិនប្រាកដក្នុង
ចិត្តខ្លួនឯងថា ខ្លួននោះដូចមេចរបស់អីដែលដើម្បីហើយនោះត្រូវ ប្រុង
សិបមិនឯុទ្ធនឹងកីតុំដីងដោយ ។ ដនប្រកេទនេះខ្សួបខ្សែរសិបសូរជានិច្ចថា

(9) សៀវភៅនេះ យើងទុកចិត្តរាយទាំងប្រចាំសប្តាហ្មោះទៅទៀតដើម្បី ។

លោកនាយកដែលបាយ មាននិយាយពីខ្លួនដូចមេឡើង ។ តែដន្តដែលមាន
លក្ខណៈវិងបុង ដែលធ្វើជាមួនដ្ឋីត្រូវហើយ តែងតែមិនព្យាយាមចង់ដឹងថា
អ្នកធំជាងនិយាយពីខ្លួនដូចមេឡើង ព្រមទាំងជាក់ចាប់ពេលទៅនិយាយក៏
និយាយពីលូតុំខាន ។ អ្នកប្រាប់ **អាមេរិកកំង** លោក EMERSON
អុមិសាទ់ បានពេលចាក្យមួយឆ្នាំ ដែលគ្មានចង់ចាំថា **របស់ដែលខ្ញុំត្រូវធ្វើ**
នៅេះ គីរបស់ដែលទាក់ទងនឹងខ្ញុំ មិនមែនរបស់ដែលមនុស្សទាំងឡាយគឺតែ
នៅេះទេ ។ (What I must do is all that concern me , not what the people
think) ។

ប្រការ ៣ ការលាតត្រដានអាជីវកំពង់របស់ខ្លួន អោយអ្នកដែលស្ថាប់កី ចុ
ការព្យាយាមចង់ដើងអាជីវកំពង់អ្នកដែលកី ជាលក្ខណៈផែសភាពទន្ល់ខ្សោយ
ដោយពិត ។ ដន្លេ៖លាក់អាជីវកំពង់មិនបាន និងធ្វើអោយប្រែះប្រើ ត្រូវតែ
ដើរប្រាប់អ្នកនេះអ្នកនោះអោយស្ថាប់ ឬចហើយបន្ថែមពាក្យថា កុំនិយាយ
ថាទៅតែណាំ ដែលខ្ញុំនិយាយអោយស្ថាប់នេះ ប្រារ៉ាខ្ញុំទុកចិត្តទិបនិយាយ ។
តែដល់ថាជួបអ្នកណាម្នាក់ទៀត កីនិយាយអោយស្ថាប់ទៀត ហើយកីបន្ថែម
ពាក្យហាមដដែលនេះទៀត ។ ដន្លេ៖ទៀតមានការខ្ចោលខ្សោយ ក្នុងការចង់ដើង
រឿងអាជីវកំពង់របស់អ្នកដែល បើបានដើងហើយ ទោះជាទីរឿងគ្នានប្រយោជន៍
កីដោយ កីវិករាយស្រស់ស្រាយ ប្រហែលគ្នានិងបានទឹកលទានអាហារដីមាន
ឱ្យជាស ប្រារ៉ាហេតុនោះទិបនិយាយដែលនិងបើលលក្ខណៈរបស់មនុស្សដីលូ
មួយកី បើនរណាមួយជាអ្នកនិយាយការអាជីវកំពង់អោយយើងស្ថាប់ ដោយ

គុនហេតុផលបូ ចូលចិត្តខ្សែបខ្សោរ ចង់ដឹងវិស័យថាលម្អិតនីមួយៗ អ្នក
នោះ ជាមនុស្សទាំងមួយ មិនគូរគោរពរបៀបនៅដើម្បីស្ថាប់ឡើយ ។

ប្រការ ៤ មានលក្ខណៈដែលគូរដើម្បីមួយចាំ ដោតអាណក្រកំនោះមិនអាចយក
ឈ្មោះលើយើងបានទេ ឬ៖ត្រាតែយើងសុខចិត្តចុះចាប់រា ។

ដូចបានពេលមកពីខាងដើមហើយចាំ អ្នកដែលមានលក្ខណៈវិងបិះនោះ
អាចហើនបោះ ដោតអាណក្រកំអោយចូលជាផ្លូវមករក ដើម្បីនិងតសិរោយរាប
បរាជីយទៅជាលំដាប់លំដោយ ដោយអំណាចដូងចិត្តរបស់ខ្លួន ។ អ្នកដែល

មានលក្ខណៈវិងបិះ នៃមែនិនដឹងទាំងដោតអាណក្រកំនោះនេះ បើទុកជាមាន
ហេតុការណ៍ណាមួយកៅតឡើង កំមិនទូលដលពីហេតុការណ៍នោះទេ បែរ
ជាទាញយកហេតុការណ៍នោះ ជាប្រការណ៍ដើរីសេចក្តីលួចចំពោះខ្លួនបានត្រប់
យ៉ាង ។ អ្នកសិក្សាដែលមានលក្ខណៈទាំងមួយ តែងតែមែនស្សី រហូត

ដល់សម្ងាត់ខ្លួនកីមាន កាលបីប្រឡាយឆ្នាក់ ។ តែអ្នកសិក្សាដែលមានលក្ខណៈ
ម៉ាទាំ តែមានចូលចិត្តទេ ព្រោះបីប្រឡាយជាប់កីតិតយើញចាំ និងឡើងវេន
ឆ្នាក់បន្ទាត់ឡើត បីប្រឡាយឆ្នាក់កីតិតយើញចាំ និងវេនអោយបានច្បាស់
លាស់ឡើត អ្នកដើរទូកដែលចោះ ត្រូវការដំណឹងទូកម៉ឺង គេផ្លូវ
យកពេលដែលជានោះ ចោរទូកឡើង ហើយគេផ្លូវនៅពេលទិកនាថ

សំរាប់កំពុងបន្ទាត់ដឹរឡើត ។ បើមានជនណាមួកកន្លឹមនិយាយប្រាប់
ចាំ ខ្ញុំដើរទូកមិនបានដល់ទីដោ ព្រោះកាលណាមួយជានោះ ខ្ញុំចោរឡើង
កាលណាមួយជានៅចុងខ្ញុំបណ្តុះរួច ដោយខ្ញុំគុនកំពុងចោរបញ្ហាសិក្សា

ដូច្នេះយើងគិតយើថា ជននោះបើមិនអាស៊ិចប់ទេ កីឡូពុំដឹងអីដែរ យ៉ាង
ណាមិញ្ញមនុស្សដែលបណ្តាយខ្លួនអោយលិចអណ្តុតតាមហេតុការណ៍
ដែលប្រពិភីតទៅនោះ កីចាមគុស្សលើយ៉ាងនោះនេះ ។ **ណាមូលធម៌** ជា
មនុស្សម្នាក់ដែលយល់វិធីនេះប្រាកដប្រជាពាណាស់ ព្រោះថាក្នុងសម្រាប់ដែល
មានវិបត្តិកើតឡើងចំពោះនង្វាគិតាលម្បី កាលបាប់ពីមជីវិតរួចរាល់កាត់
នោះ គាត់កីឡូលស្ថិតិត្តទៅច្បាប់នៅប្រទេស **អូតាហីនិង អេហ្វីបី** ប្រើ
កាលរេលាដែលលំបាកនោះ រកកេវីលើក្នុង និងដែលប្រយោជន៍ក្នុងផ្លូវដែល
កាលយើង្វាត់រង្វាគិតាលម្បយណាស់ទៅហើយនោះ កីឡូតិចិកស
ប្រញាប់ចូលមក **បានីស វិញ្ញុ** ហើយកីឡានុំទុកដាក់ប្រមុខរង្វាគិតាល ។
រោច្រូវនិរទេសទៅនោះលើកៈ ដែលសត្រូវបស់គាត់ នាំគូវិករាយថា
គាត់ដល់នៅបានីតាតជតាមាត្រកំហើយ តែមិនដូច្នេះទេ គាត់ត្រឡប់ជាយក
ពេលរេលាដែលលើកៈនោះនោះសរស់សារណាកត់ហេតុការណ៍ក្នុងជីវិតរបស់
ខ្លួនខ្ញុំកិច្ចកសារដីសំខាន់ ដែលគាត់ពើនុក ព្រោះជាប្រើប្រាស់នូវលំអោយ
ពិភពលេកយើង្វានូវគុណាសម្បត្តិរបស់គាត់ សំរាបនូវសេចក្តីវិវាទនៃ ដែល
គេថាគាត់មានមហិថិតា (Ambition) យកមនុស្សទៅស្ថាប់របៀបៗនេះ និងពីរ
អោយដន្តជាតិបារាំងដែលស្របតាមការពារប្រព័ន្ធផាងក្រោម គាត់ត្រឡប់
គាត់ត្រឡប់មកបញ្ចុះនៅកណ្តាលក្នុង **បានីស** ដែលគ្មានស្ថិតិបារាំងអង្គុណា
នានានុំលកិតិយសដល់ថ្មាក់ហើងឆ្វើយ ។ មនុស្សដែលមានលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ
ឱច **ណាមូលធម៌** នេះ តែងតែជាម្នាស់នៅបានីតាត និងគ្មានអំណាចអ្នក្នុង

លោក មកដើម្បីអាយមនុស្សប្រភេទនេះ ត្រូយចាមនុស្សគ្រោះអាណក់
បានឡើយ ។

ពាក្យស្វោគបុរាណណ៍លោកចាំ : នាតមានពិសបុទ្ទិប្រជែងសូវិយាយរបីនតតស្សដ លាក់សូរយសងដែតា ។

ផ្លូវស្រប៖ ចំណោកដន្តដែលមាននិស្សីយទន្លេខ្សោយតែងមានអារ៉ា
កញ្ចប់កំពើង ចលនាគ្រប់យ៉ាងធ្វើដោយប្រលេខ៖ប្រលាស់ និងមានអារ៉ាតែ
ចំណាត់ជាប្រើប្រាស់ ដូចយ៉ាងខំមាត់ - ពេហមាត់ - សង្កែតដ្ឋាន ត្រួតព្យូទ័រ
ក្រឡាប់ ទប្រាកដឱង ឈរដើរមួយ សំរាប់ដើរមួយ បុគ្គលិកដ្ឋាន៖តីផ្លូវ
លើអីមួយដោយពំចំណាត់ និយាយស្ថិតសណ្ឌប់ញាប់រង្វើល។ ត្រានវប្បធម៌

រៀបរយ នេះគឺជាលក្ខណៈរបស់ជនទន្លេខ្មែរ ។

ការរៀបចំ ចលនាពន្លិយាបចសពួយប៉ាងនេះ ហាក់ដូចជាមនុស្សពុំសុវយកចិត្តទុកដាក់ទេ ។ បើត្រូវការណីនេះ គឺជាពាណិជ្ជកម្មបង្ហាញដោយគេកត់សំគាល់នូវលក្ខណៈទន្លេខ្មែរ បុរីធមុំបុរាណ ។ ការណីនេះ ដំបូងឡើយ យើងហាក់ដូចជាលំបាកកែ តែបើយើងយកស្ថានពីមកសង្គត់បំបាត់តែក្នុងមួយអាទិត្យយ៉ាងយុទ្ធសាស្ត្រ យើងនឹងយើងឡានដលាក់ស្អែងជាតុលាការ ។

យើងគឺសង្គមរាយការបង្ហាញ ក្នុងកងទ័ព្យ ហេតុអ្នីទីបគ្គុរបង្ហាញ អោយលាយដូចតុកតា ។ ការធ្វើចលនាប្រចាំយ៉ាងអោយធ្វើដោយស្មាបាប ដើរអោយត្រូវបង្ហាក់ អ្នកមិនយល់គោលបំណងពិតនោះ កើយល់ថា ការធ្វើអក្រិស្សានេះ គឺជើម្រូវអោយមានជាន់បៀបណូមិនប៉ុណ្ណោះ ។ ការពិតមិនមែនប្រាក់ត្រូវប៉ុណ្ណោះទេ តែហាត់អក្រិស្សានេះ គឺជើម្រូវអោយ ទាហាន ចេះបង្ហាប់វាងកាយអោយនៅក្រោមការយុបយុទ្ធបស់ចិត្ត ជាសញ្ញាសំគាល់នៃភាពមានស្ថានពីជានិច្ច ហើយនឹងអោយទាហានមានចិត្តរិងបុីធម៌ ។ ហេតុនោះទាហានដែលបានទទួលការហើរកហាត់អក្រិស្សានេះ អោយស្មាបាប ឡើងដែរបាន កិរិយវិតតែបន្ថែមការស្មាបាប់ខាងក្រោមចិត្ត នឹងទ្រួសចក្រើន ភាពមានឡើងដែរបាន ។

ភាពជាអ្នកមានចិត្តរិងបុីធម៌នោះ ជាលក្ខណៈនៃ **វិរបុរស បុរាណ** មហាថ្មី ត្រប់បុរី ។ រឿង **បីសមារក៍** ខាងដើមដែលពិភាក្សានៅជាកុមារនោះ បង្ហាញដោយយើងឡើងទិន្នន័យប៉ុណ្ណោះ ។ **បីសមារក៍** បានទទួលសម្រាត

នាមថា <<លោកសាយករដ្ឋមន្ត្រីដែកចេប>> ព្រះមួយជីវិតរបស់
បីសមារក៏ ។ បានបង្ហាញនូវភាពវិងបើង មិនចុះចាប្បៀនុញ្ញនូវឈ្មោះ
ពេលទីនឹងធ្វើជាសាយករដ្ឋមន្ត្រី និងសការីមិនចូលនាងខ្លួនសារពិតមានក៏
ដោររាល់ចេច ហើយអ្នកដឹងនៅប្រហែលជាលាថេញហើយ តែ បីសមារក៏
នៅតសិធម៌ដីបំផុត កើយកដីយជីនេះលើអ្នកទាំងអស់បានដោយអំពើលូរបស់
ខ្លួន (ពួកគាសិតឡើងយើងថា អសាទុ សាមុទ្ទា ជិន) ។ ដីស្រាវអលី ធម៌ត្រាំ
តសិធម៌ពោះការមិនបានទាំងឡាយ តាំងតែពីកុមារ រហូតដល់ជាសមាជិកក្នុងរដ្ឋសភា និងតសិធម៌ពោះការលំបាកជាមនេគប្បារ រហូតដល់
បានជាសាយករដ្ឋមន្ត្រី ។ អូ ហូ ហូ ធម៌ត្រាំសិធម៌ពោះពួកដែលមានយោបល់ជូយ
រហូតដល់ស្អាប់ខ្លួន ទិបបានសំរេចលទ្ធផលដីជីជល់ប្រទេស និងជាទី
ប្រឡាយប្រស់ជងជាតិ ជបុន្តែ តាងពីព្រះអធិបរាណចុះមកដល់ពលរដ្ឋសាមញ្ញ
។ មុស្សរីនី ធម៌ត្រាំពោះសេចក្តីលំបាកចូនបំផុតដែលមនុស្សត្រូវទទួល
គិតជាអ្នកស្សែមទាន ។ មនុស្សទាំងអស់សុទ្ធតែ ជាដំណឹកមនុស្សដែលត្រូវអូយក
ឃើញបាន ជាមនុស្សដែលជាតិជាតិជាតិដោយខ្លួន ។ (Fate) ចុះជាសោរបស់ខ្លួន
បាន ឡោងបិទបានទទួលការទុកដាក់ប្រការណាក៏ដោយ កើទទួលពេត្តត្រីម
កាយបីណ៍ណ៍ ចំណោកដ្ឋរចិត្តនោះតែត្រូវខ្ញុំងាយច្បាប់អោយច្បាប់កទីយ ។
កាលបិចិត្តតែច្បាប់កទីយក ហើយកើយកើមចិត្តម្មាយការលំបាកទាំងនោះអោយ
វិនាសទៅវិញបាន ។

It is all very well to smile
when life flows as a song
but the men worth while
Is the man who smiles
when everything goes dead wrong

ជាការងាយដឹងរាងវិមានកប្រើដែល

ប្រារេករវស់ស្រស់អូចសម្រេងពេះស្អី

តើដួនដើមឡើងក្នុងរឿងយកជាតុ

នៅចិត្តជាបាងវិមានកាលមានកំណើយ ។

ក្នុងលោកនីតិបក្រណ៍ លោកសុគន្ធីជា ត្រូវ ពេលជាកំណាព្យ

ដីរឿងៗ :

ជាតិអំពេញទោះនៅក្នុងយកជាតុ

មិនលាយបង់សការសំខ្សោមសាយ

ជាតិបណ្តិតទោះមានទុក្ខក្នុងកាយ

មិនជិតណាយលាយបង់ប្រារម្រិតផ្ទៃ ។

ជាតិវិមចន្ទុក ទោះសិតក្រែកម្រកញ្ចៀម

មិនលាយបង់ក្រុមក្រុមសុគន្ធនា

ជាតិជីវិសារទោះចូលសិកញ្ញានា

មិនលាយបង់សិលណ្ឌុក្រាយ ។

វិធានេលពីវិចិត្រចោរ នៅត្បាយនុគ្រោះនោះ មានអធិប្បាយទុកម្យា
ថា ដនដែលមានលក្ខណៈវិងបិឃធផិតាំនោះអាចនិងបញ្ចប់ណើវិចិត្រផ្តុំ
តាមប្រចាំគ្រារបស់ខ្លួនអោយឆ្លាតចេញពីអាណក្រក់ទៅលើបាន។ ព្រោះហេតុ
នោះកាលបីហេរទាយថា យើងមានគ្រារអាណក្រក់នោះ ជាហេតុធ្វើអោយ
យើងរាំងប្រយ័ត្នខ្លួន វិធីរាំងប្រយ័ត្ននោះគ្មានអូប្រសើរស្ទើនិងការធ្វើចិត្ត
របស់យើងអោយវិងបិឃធខេះ ព្រោះថាគ្រារអាណក្រក់ និងមនុស្សអាណក្រក់ មាន
លក្ខណៈដូចគ្នា មនុស្សអាណក្រក់តែងបៀវតបៀវនឹងដែលគេដឹងថា ស្ទើនិង
គេដឹងបាន។ តែបានណាអាចសិរីបាននិងត្រូមខ្លួនពាំតស្ទើនិងគេជានិច្ច
ហើយគេកើត្របង្កើងមិនបៀវតបៀវសិន និងចាំរកឱ្យកាសកាលយើងត្រូមខ្លួន
បើដននោះមិនចោះត្រូមខ្លួនទេ គេកើតិនបៀវតបៀវពុំបានឡើយយ៉ាងណាមុញ្ញ
គ្រារកម្មដែលភាសាអង់គ្លេសហ៊ាថា Fate កីដូឡោះដែរ ដនដែលទន្លេឡាយ
រង់ តក់សូតញ្ញាប់ព្រំជានិច្ចនោះ វាកើតិនមកដល់នៅយើងនៅពេលណា
មួយ តែដនដែលមិនខ្សោច មិនត្រូមខ្លួន វាកើតិនអាចមករកយើងបានដែរ។
នាង នស្សនវិធានីរបស់ សល់វិកី លក្ខណៈម៉ាទំ
វិងបិឃធនេះ ជាប្រការដីសំខាន់បំផុតដែលគេតែងប្រធោះអោយបណ្តុំ
មានឡើងកុងខ្លួន។ វិធីបុំណោះនោះ គេអោយចាប់ផើមដោយការបង្ហាប់រាង
កាយរបស់ខ្លួនជាមុន អោយព្រាយមិនអោយរាងកាយធ្វើចលនាដោយ
ប្រាសពាកកការយុបយុបសំគិត និងមិនអោយធ្វើចលនា ដោយមិនចាំបាច់
(ត្រួតពិនិត្យក្នុងសពិបង្ហានរបស់ព្រះពុទ្ធសាសនាយើងដែរ)។

ប្រការមួយទៅត នៅថ្ងៃលដើកមុននឹងលក់ គេបង្ហាប់អោយធ្វើចិត្តអោយម៉ា
ទាំង ៣ ស្ថូកនេះដូចជាបស់យើង ត្រូវឱ្យបិះប្រព័ន្ធដើរបានថ្មីនេះ
ដល់ភ្នាក់តីព្រលិមធ្វើឯង កើតុអោយដាក់ដំឡើកឯងខ្លួនឯងថាយើងមានលក្ខណៈ
ដកវិងបិះបិះ និងត្រូវមានជាសម្រាប់ប្រព័ន្ធដើរបាន និងការលំបាកតោកយ៉ាក
ធ្វើដែលជីវិត ។ ប្រការមួយទៅត ជានិស្សីយរបស់ជនខ្លះ ប្រកីដោយត្រូវបាន
មានសការពីរវាយនៅថ្មីនេះ ដូចជាទុននោះនិងត្រូវគ្រោះអារក្រកំណាមួយ
អោយក្រោកពីខាងក្រោម ឬរអោយត្រូវខ្លួនដកដើរបានថ្មី ៤ -៥ ដង
ហើយតាំងចិត្តអោយម៉ាទាំង យើងតត្រូវឱ្យបិះប្រព័ន្ធដែលនេះ យើងមាន
អំណោចលើហេតុការណ៍តាំងអស់ ហើយសិនជាយើងប្រតិបត្តិបានដូច្នេះជានិច្ច
គេពន្លឺទៅ យើងនិងមានលក្ខណៈរឹងបិះប្រព័ន្ធភាពថ្មីភ្នាយជា អាជីវ
បុគ្គល នរណាកីពុំអាចយកឈ្មោះបានឡើយ ។

នេះជា “ក្រុមសោ” សំរាប់ សំណងខ្លួនឯង ។

* * * * *

៣. សមាជិក

CONCENTRATION

គ្រាន់តែប្រាកក្យថា **សមាជិក** ជនភាគច្រើន។ តែងតើតាមយើងពី ជាបស់
សំរាប់យោយដី - អាថាយ លោកសង្ឃឹម ឬទៅ នៅឯក្រឹមត្រួវឱ្យណា ឯណោះ
ទេ។ ហេតុអូរីក់ទៅយកចិត្តអាមិះ **សមាជិក វិបស្សោនា** ឯណាមកជា គុណសម្បត្តិ
នៅ **ការសង្គម** ទៅវិញ។ សមាជិនេះ សំរាប់តែមនុស្សចាស់ខ្លាចស្ថាប់
ហើយទៅវិញដើម្បី ជាមួយអាថាយ លោកសង្ឃឹម ធម៌ស្ថាប់ទៅ។ កៅតបានស្ថិតិ
តាមគម្ពីរពុទ្ធសាសនានៅណោះទេ។ ម៉ែន វើងនេះភាគច្រើនណាស់ដែល
មិនយល់ ហើយយល់យ៉ាងនេះ។ ព្រះពុទ្ធសាសនាឡ៉ែន មានតំលៃណាស់
តែអ្នកការតែប្រាកក្យ តតចូលធម៌សោះទេ គ្រាន់តែដូចជាការផ្តើម ដែល
មានពេញនិភ័យ ហើយដើរបង្វើតគេថា ខ្លួនមានពេញ តែខ្លួនតុងឯងថា
ពេញនោះ ដូចមេចធោង។ ហេតុនោះគ្រាន់ប្រាកក្យនេះភ្លាមកីហាក់ជា
របស់តុមាននីយចំពោះខ្លួនតែមួយទេ។

លោកអ្នកអាណជាទិគោរព **សមាជិក ក្នុងទីនេះ** មិនម៉ែនជាការចូល¹
រយាយសមាប័ន្ធិ ដូចឆ្លាប់ពុមកនោះទេ។ គឺជា **សមាជិក** សំរាប់ប្រើក្នុងជីវិត
ប្រចាំថ្ងៃ ក្នុងកិច្ចការដួងទាំងពូង ជាកុណសម្បត្តិដីសំខាន់មួយរបស់ វិរបុរស
ប្រុ មហាហុរស ដោយពីត។

**ពាក្យចា សមាជិ បានសេចក្តីចា ការតាំងចិត្តមាននៅចុងរត្តកែតម្មយ
ដែលយើងធ្វើ។ មនុស្សមានសមាជិ តែងអាចជាត់ចេញនូវការគិតដោយ
ទៀត ដែលមិនត្រូវការនោះចេញបានអស់ និងបង្រៀមកំឡាំងប្រាត់មកប្រើ
ក្នុងរៀងតែម្មយក្នុងគ្រាម្មយ។ តែប្រហែលប្រជុំជាកញ្ចក់ស្រួលកំដៅ ធ្វើអោយ
គ្មានដោយត្រូវជាកំអោយចំកន្លែងមានកំដៅនឹងតែម្មយកន្លែង
យ៉ាងណាមិញ ចិត្តមនុស្សដីជូនទេ។ តាមប្រក្រពិចិត្តមនុស្សមែងរសាត់
អណ្ឌុតមិននឹងន លោតពីអារម្ពណ៍ម្មយថែកាន់អារម្ពណ៍ម្មយទៀតជានិច្ច។
ជូនទេៗ កំឡាំងប្រាត់កំចែកតិចទុះ តែបើតាំងខ្សោយនៅលើរត្តកែតម្មយ គិតតែ
រត្តនោះ រហូតដល់សំរេចហើយ ទិន្នន័យករពុទ្ធដោយទៀតជូនទេៗ របស់
ទាំងឡាយដែលធ្វើមែងសំរេចបានដោយលួយជានិច្ច។ មនុស្សយើងវិតតែ
មាននាទីសំខាន់ទីផ្សារ ធនាគារកីរិតតែត្រូវការ **សមាជិ ត្រីនទីផ្សារ**
នោះ មនុស្សបានជា **នាយករដ្ឋមន្ត្រី ឬ ប្រមុន្តុ** ដែលចុះហត្ថលេខាលើ
លិខិតដោយម្មយច្បាប់ ៥០ - ៦០ ឆ្នាំដោយតតុល កំព្រោះមាន
សមាជិដីខ្លាំងត្រូវ កាលអាណាពិធម៌ច្បាប់ម្មយ តែងតែមិនគិតដល់ច្បាប់ដែល
ចាប់យកមកចុះហត្ថលេខាដោះពេញ។ បើនៅរោងចុះហត្ថលេខាលើលិខិត
ច្បាប់ម្មយហើយ រួលតែគិតថែច្បាប់ម្មយទៀតនោះ កំនើងខុស ១០ - ២០
ធម៌ក្នុងម្មយច្បាប់តុំខាង។**

ការដែលមានចិត្តជាសមាជិនេះ ជាលក្ខណៈរបស់មនុស្សវិងបិះ
មនុស្សទាំងឡាយធ្វើមិនបានទេ ព្រោះហេតុនោះ ការហើកហាត់អោយមាន

សមាជិ ទីបង្ការក្រែងដើមទុស្សរោយមានលក្ខណៈវិនិច្ឆ័ន់ទៅក្នុង មនុស្សយើងប្រើប្រាយចិត្ត អោយរសតែអណ្តូតទៅតាមអារម្មណា
ដែលមួយទូទៅមក តែកាលបីយើងបង្ហាប់ខ្លួនយើងរោយនៅមានរម្យណា
ដែលមិនត្រូវការចេញទៅបាន សល់តែរឿងដែលត្រូវការងួចង្រេះហើយ ក្រោះ
ពីធ្វើការបានត្រឹមត្រូវ និងនាប់របៀបហើយ អាចនឹងធ្វើរោយសំរែបាន ឬ
ប្រើកទៅតុត និងមានការគិតស្រឡេះស្រឡេ អាចទាំងរបញ្ញាដែលពីបាការោយ
រាយស្រលបានទៅតាមដៃ។

មនុស្សដែលដោកមិនលក់ ហើយវាងកាយដែលគូរបានទូទៅការសំរាក
ត្រឡប់ជាមិនបានសំរាក ទីបំផុតនឹងនិងខ្លួនឯងថា ដោកមិនលក់ ទាល់តែយែង
ប្រុលលក់ដល់ទៅពេលជិតភីទៅហើយ ដល់ត្រាក់ឡើងហេរ ត្រាក់ខ្សោយត្រប់
គ្រាល់នឹងធ្វើការតទៀត ដូចនេះប្រារ៉ែមកពីខ្លះ សមាជិ ។ ចំពោះមនុស្ស
ដែលមាន សមាជិ លូនោះ ចង់រោយលក់ពេលណា ត្រាក់ពេលណាក់ពាន
តាមចិត្ត រាងកាយក់ពានទូទៅការសំរាកដីលូ ត្រាក់ព្រលិមឡើងខ្លួនក្នុងកំណែ
ស្អាតស្រឡេះ មានមាន៖ មានព្យាយាមអាចប្រកភិបុំការប្រចាំថ្ងៃរោយសំរែប
រោយប្រព័ន្ធដីបំផុត ។

ជំណាលថា សេសប្រមុខហូហ្មី Joffre ដែលអាចការពារក្រែងប៉ាវីស
មិនរោយត្រាក់ចុះក្នុងកណ្តាប់ដោ អាលីម៉ែងស៊ី និងយកដីយជំនះនោសិធន ម៉ោន
(Marn) បានជាបោកអោយកលយុទ្ធទុ អាលីម៉ែងស៊ី ប្រឡងទៅការពារទៅលើ
វិញ នោះក់ប្រារ៉ែមំណាច សមាជិ ជាសំខាន់ ។ ជំណាលថា បើលាក សេស

ប្រមុខ អង្គយគិតរៀងអីមួយហើយ ហាក់ដូចជាតសត្វសូរកាំភ្លើងនៅជីវិញ
ខ្លួនឡើយ។ កាលបីធ្វើការប្រើប្រាស់ពេក យើងរាយដែលជាបស់គាត់គ្នា
ត្រូវសំរាកហើយ មិនថាកន្លែងណាពេលណាមើលឡើយ លោកអាចសំរាកលក់
ភាមបាន។ កាលក្រោង ពីរីស ភិតកំយស្សន់ស្អាតាំងក្រោង គេទូរស័ព្ទឡើសរុង
ជួនទៅប្រយុទ្ធដោ តម្រូវនេះលោកមេទីពកំពុងធ្វើអី នាយកបានម្នាក់នៅឯ៍
មកវិញ្ញុា **<<លោកកំពុងសំរាកលក់>>** ។

ដំណាលទៀតថា នៅមួយនោះលោក **សោរប្រមុខ** ជីវិញប្រើប្រាស់
យប់ជារចនៀងដេក ដើម្បីឡើងធ្វើកិច្ចការសំខាន់មួយនៅទីមួយក្នុងថ្ងៃពីក
ឡើង លោកឆ្លៀតយកពេលធ្វើដំណើរជាបេលសំរាក និងដេកលក់តាមផ្លូវ
ឡើងលោកកំពុងនូវលេខមកលោក នាយកបានដឹនិត បានចូលឡើ
ជាសំលោកហើយដូនូវលេខនោះអាយលោកពិនិត្យ លោកសោរប្រមុខ
ត្រូវបានប្រើប្រាស់សរស់បញ្ហាលើសារទូលេខបានដោយតែមានសញ្ញាតា ដីន
ដោងដោកងុយបន្ទិចបន្ទិចឡើយ នូចហើយលោកកំពុងនូនដេកឡើង
ត្រាន់តែនាយកបាននោះចុះពីរចនៀង ដើម្បីយកសារទូលេខឡើបញ្ហាលោ
ស្ថានិយកំនើងយើងឡើង នៅសល់ទូលេខមួយទៀត កំហកកំឡើងមកវិញ្ញុដើម្បី
ដូនិតិយត្រូវទៀត តែលោក **លោកសោរប្រមុខ** លង់លក់រូចឡើហើយត្រូវ
ជាសំមួងទៀត។ ការដូចឡើងនេះ ប្រាន់ថា នៅលោកភ្នាក់ឡើងយើង
ទូលេខ កំឡើងដូចជាដីតុកាំងមូលកំមក្សមត្តាលើទូលេខនោះ ទិន្នន័យ
បានភ្នាម។ ហាក់ដូចជាលោកភ្នាក់នៅជានិច្ច ធម៌នៅក្នុងនោះចេញផ្លូវ

ទៅ លោកក៏ដោន្មារមួលដារ ដោយពីចិត្តលោកអស់ ហើយក៏សំភាពលក់
ទេរត្សាម ។

ពេទ្យដែលព្យាយាល លាបីឡាយអង នៅពេលដែលគាត់ជិតស្ថាប់នៅ
ក្រោះ សំងរោះឡាយអង បានអង្វែរសំណោយគាត់ប្រាប់ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់
មនុស្សលោកថា : មាន <<ក្រុមសោ>> លួចចម្លេច ទីផ្សារអាជីវការបាន
សំរេចដីជំមហាធាល់ថ្មាក់បើឯង ? គាត់ប្រាប់ថា : <<ក្នុងខ្លួនក្នុងរបស់ខ្ញុំ
មានសន្យោះចិទ្ធដាបន្ទូប់ៗ បន្ទប់ណាមុន្តែនក្រោមគ្រប់គ្រង់ប្រើប្រាស់បន្ទប់ដៃ
ខ្ញុំធ្វើការដែនក្រដ្ឋាល ខ្ញុំបើកសន្យោះបន្ទប់ដែនក្រដ្ឋាលមកប្រើការ បន្ទប់ដៃទេ
ទេរត្សុំចិទ្ធសន្យោះ ចាក់សោពេលខ្ញុំសរស់ដែនការណ៍យុទ្ធសាស្ត្រ ខ្ញុំក៏ចិទ្យ
សន្យោះបន្ទប់ដៃទៅអស់ បើកតែបន្ទប់ខាងច្បាំងមកប្រើ ។ ពេលខ្ញុំលើកដល់
នាង ហ្មីសហីន មហ៌សី ខ្ញុំក៏ចិទ្យបន្ទប់ដៃអស់ ប្រើតែបន្ទប់សំរាប់
ហ្មីសហីន តែម្មយ >> គ្រឿងពេទ្យមិនស្អាល់លក្ខណៈ សមាជិ កីឡាផ្ទិម
សំដែងអាការ់មិនដើរ ។ លាបីឡាយអង និយាយទៅទេរត្សា <<លោក មិន
ដើរ បុ ខ្ញុំនឹងធ្វើអោយមិន គឺខ្ញុំចិទ្យសន្យោះគ្រប់បន្ទប់ទាំងអស់ចាក់សោ >>
និយាយបុំណោះ គាត់ក៏ដោចត្រូក ហើយលក់មួយវំពេច គីឡក់ពិតមេន
គ្រឿងក៏សារកាត់ មិនមែនក្នុងធ្វើទេ ។ នេះជាងជា <<ក្រុមសោ >>
លាបីឡាយអង ។

វិធីបាត់ចិត្តអោយជា សមាជិ នៅ យើងអាជហាត់បានគ្រប់ពេល
តាមចម្លើតាមនុស្សយើងមានការងារប្រកេទខ្លះ ចូលចិត្តធ្វើប្រកេទខ្លះមិនចូល
ចិត្តធ្វើ សន្យាតា មានលិខិតពារី ដែលយើងគ្រប់សរស់ ពារីជារីង
ចិត្តធ្វើ សន្យាតា មានលិខិតពារី ដែលយើងគ្រប់សរស់ ពារីជារីង

ដែលយើងចូលចិត្ត ពាប់ធ្វើភាពបានមួយវាំពេច រឿងមួយទៀតមិនចុះសំរួច
និងយើង ប្រព័ន្ធផីអីកំដោយ យើងកីឡុកព្រឹកទៅល្អាចែកចេខានស្សុក
ទិបំជុតពេលគៀកនឹងយុវជន រឿងមិនប្រញាប់កំតាយជាប្រញាប់ទាល់តែកើត
រឿងវារអីឡើង ទីនស្សាយប្រាយថា បើធ្វើរោងហើយមីនីសមណ្ឌ ហេតុ
ដូច្នេះ លោកទីប្រជែង បើមានកិច្ចការប្រើប្រាស់យ៉ាងមកដល់ព្រមត្រូវ ហើយ
មិនស្ទើប្រញាប់ជាន់ត្រូវទេ លោកអោយប្រើសវិសយកកិច្ចការដែលយើងមិន
ចូលចិត្តនោះមកពីមុន ការដែលលោកប្រជែងដូច្នេះ ដើម្បីប្រយោជន៍ពីរ
យ៉ាងគី៖ ដើម្បីបង្កើចិត្តបង្ហាញប៉ោយធ្វើការនោះអោយជុំតែ ដែលជាប្រើ
អោយកើត សមាជិ ម្រៀន ហើយម្រៀនទៀត ដើម្បីអោយចេះបំពារចិត្តខ្លួនឯង
ដែលជាប្រើធ្វើអោយកើតលក្ខណៈវិងចិំង ។ ពីតណាស់ វិធីនេះមាន
ប្រយោជន៍បំផុត បើហាត់ធ្វើយ៉ាងនេះបានតែមួយទៅ កីនិងផ្តាស់ប្តរនិស្សីយ
របស់យើងទៅជាមនុស្សម្នាក់ទៀត ហើយការងារដែលយើងធ្វើសំរែចនោះ
កីល្អទៀត ។

លោកប្រជែងអុក ម្រៀនទៀតថា អោយយកទីកដាក់ក្រោរហើយណារប្រ
លើកទីឱ្យ នោយសំឡើងមិនកុងក្រោរ ព្យាយាមបង្ហាញចិត្តអោយសុប់បង្ហាញ
ដែលអោយនឹង ទាល់តែទីកកុងក្រោរមិនក្រឡូក ជាល់ដំបូងគ្នានមនុស្សណាតី
អោយទីកនឹងបានទេ ទីកនឹងតែក្រឡូកជានិច្ច តែកាលបើព្យាយាមធ្វើអោយ
បានប្រើប្រាស់ទៀត ទីកនឹងក្រឡូកតិចចុះមួងបន្ទិច។ ទាល់តែនឹងបាន បើបាន
ជូនដូច្នេះហើយ គប្បែរជាប់ថា យើងមានលក្ខណៈ មំទាំឡើងហើយ សមាជិ កី

ម៉ាទ្រីឃបើយ ។

មេនុកិតកែវិកជួចពោលមកខាងលើនៅ ជាប្រគីងវាស់លក្ខយោះ មនុស្សបានយ៉ាងប្រសើរ ល្អងយកមនុស្សដែលមានចិត្តប្រលេសប្រលាស់ ជាប្រភេទ បុមនុស្សដែលធ្វើអីមិនប្រាកដប្រជាមកណយរកាន់កែវិក តាមវិធី ជួចពោលមកបើយនោះ ទិកនិងក្រឡាកខ្លាំងបំផុត តែបនុស្សដែលមាន និស្សីយរាបទាប មិនប្រលេសប្រលាស់មាននិស្សីយខាងក្រោមនូចបើយនោះ និងកាន់កែវិកអោយក្រឡាកតិចបំផុត ។

ការត្រាគុក នូវការគិតយើញរបស់ខ្លួនដែលបានមកថ្មី រាយការ កំណើងសមាជិកបានយ៉ាងល្អបំផុត ។

វិរបុរស និងមហាហុរស គ្រប់រប សុខតែចំណាយពេលរោលមិនប្រើប្រាស់ កំពិចសរស់ត្រាគុកនូវចំណោះ បុ គតិដែលបានមកថ្មីរាយការ សិងគ្មាន លោះថ្ងៃ ។ ថ្ងៃណាគ្មានរឿងត្រាគុកទៅ កើនិងថាមូនខាតពេលអស់មួយថ្ងៃ ដោយគ្មានបានទឹកបានចំណោះ បុ គតិណាមួយកែតិច្ឆួនថ្មី ហើយកុង ថ្ងៃនេះខ្លួនតែមានន្ថោតថ្មីបានថ្ងៃម្ខិលសោះ នេះជងជាការត្វួចចិត្តរបស់ វិរបុរស និងមហាហុរស ។ ព្រោះហេតុនោះគាល វិរបុរស និងមហាហុរស ម្នាក់រាយការ សុខតែបនុស្សនូវការត្រាគុកនូវចំណាយការរបស់ខ្លួនទុក ជាម្នាក់ស្អាប់ទៅ សុខតែបនុស្សនូវការត្រាគុកនូវចំណាយការរបស់ខ្លួនទុក សៀវភៅក្រោស់ ជាប្រជិនក្បាល នដ្ឋាកិតាលកំយកមកបានកុម្ភុយ ដើម្បី ជាប្រយោជន៍ដល់មនុស្សទៅ ។

តាមដែលបរិយាយមកនេះ លោកអ្នកអាណាពាទីគោរពនិងយើញបានថា ការធ្វើចិត្តអោយជាសមាជិកនោះ មិនមែនជាការហូសសមត្ថភាពរបស់មនុស្ស

៤១ តាមពីតិតិជារបស់ពំពាច់សំរាប់មនុស្សគ្រប់រក្សាម មិនចំណោះតែអ្នកត្រូវការបន្ទុះវិបស្សុនាកម្ពុជាន តាមរត្តមាភមឺនេះទេ ។ **សមាជិ**ជាតុលាសម្បតិ ដែលចូលដ្ឋកនៅគ្រប់ទិយាញ្រប់បែបយ៉ាងរបស់មនុស្ស ។ ចំណោះអាចរៀនទាន់គ្នាតានទាំងអស់ តែមនុស្សដែលបានរៀនមកស្ថិតានមកធ្វើការផុចគ្នា ម្នាក់ធ្វើហើយកុងម្នាយម៉ោង ត្រឹមត្រូវរៀបរាយល្អ ម្នាក់ទៀតធ្វើហើយកុង ៦ម៉ោង តែនៅមានភាពនៅតួខែខាត មនុស្សខ្លះដែលអង់អាចមែន។ ធ្វើការបានស្ថិអ្នកដែលធ្វើ ៥ - ៦នាក់ យ៉ាងនេះ កំព្រោះមានសមាជិល្អ ចំណោកម្នាក់ទៀតមិនមាន បុកិមិនគ្រប់គ្រាន់សេចក្តីពីតិចប៉ុណ្ណោះ ឯង ។

វើង **សមាជិ** នេះគ្រប់ជាតិគ្រប់ភាសា ពិសេសគ្រប់លទ្ធសាស្ត្រ សុខ តែមានវិធីហើរកហាត់ និងជាតុលាសម្បតិបច្ចប់ជុំតុត សំរាប់អ្នកត្រូវការសេចក្តីសំរែសព្វយ៉ាង ។ ពិសេសមក ខ្លួនយើងដែលការត្រៃពុទ្ធសាស្ត្រ ត្រឹម មិលហ្មសុទ្ធនៃតុល្យរបស់ខ្លួនដោយពុំដិងខ្លួនកុងត្រីសីពុទ្ធសាស្ត្រដែលពីផ្ទុរកណ្តាល (មជ្ឈិមានិបាតា) ទាក់ទងនិងអង្គគិកមគគ្នាន ឬ the eight tolds path of Buddhism) នោះគឺរប់ **សមាជិ** នោះជាទិ ឬ **គិតិសម្បាសមាជិ** (Right concentration) ដែរ ។

កុងសៀវភៅ មនោមយិនិ របស់យើងខ្ញុំកីមានបញ្ហាលវើង **សមាជិ** នេះ ដោយត្រឹមដែរសូមលោកអ្នកអាណាសិក្សាតែម្មាយសង្គាត ឱ្យហាតដោយប្រព័ចុះ ។

នោះជា “ក្នុងសោ” សំរាប់ **សំណាក់ខ្លួនឯង** ។

៤. ភាពពិន្ទុចងក់ទៅ

SELF CONFIDENCE

កូងសៀវភៅ <<ជួយខ្លួនឯង >> (Self help) ដែលមានចេញយកៈ
មួងខាងដើមមកហើយ លោក **សាមុខលោកស្សែន** បានពេលពាក្យ នៅថ្ងៃទី
ទី១ ពីរឿងជួយខ្លួនឯង ជួយជាតិ មួយយុទ្ធសាស្ត្រ << Help yourself first , The
god will help you **អាណិទេរជួយមនុស្សដែលជួយខ្លួនឯង >> ព្រះពុទ្ធសាសនា
ខ្មែរយើង គឺមានភាសិតិា <<អត្ថាហិ តីនោ នាយោ >> you are your own ref-
uge >> ទាំងនេះជារាសិត ដែលបានពិសោធន៍យោប់ប្រចាំណាតិ៍ហើយ ។
សេចក្តីពីរបីមាត់បីឈ្មោះ ប្រមូលចុះ នូវការប្រព្រឹត្តដែលមនុស្សបានជួយ
ប្រសិបមកហើយយ៉ាងទូលំទូលាយ ។ ការគិតជួយខ្លួនឯងនោះជាបុគ្គលនៃការ
លួយតាមសំគាល់មួយជាតិកូងខ្លួនមនុស្ស ជាដែនកែវកិត្យប្រព្រឹត្ត នៃស្ថិតិភាព
និងភាពខ្ើែងក្រារបស់ជាតិ ។ ជួយដែលមកពីខាងក្រោម ត្រូវបានផលចាប
ទន្ល់ ត្រូវជួយដែលចេញមកពីខាងកូង ត្រូវមានកំឡាំងខ្ើែងមិនប្រប្រឈរ ។
ដល់ដែលកែវកិត្យប្រព្រឹត្តកិត្យ ដល់ក្រុមរណ្ឌោះបុគ្គលកិត្យ **ធោយប្រើប្រាស់**
ត្រូវបានមកអំពីការពំពាម ដែលមនុស្សត្រូវធ្វើសំរាប់ខ្លួនឯង ។ ហើយកូងទី
ណាមនុស្សទាំងទូរយក្រុងក្រោមបញ្ចាយប្រចាំថ្ងៃនៃការបស់អ្នកដែលត្រូវបាន**

ជំហាននោះ សលផែលនឹងមានឡើង យ៉ាងដោរសមិទ្ធផុត កីតិថ្លែងអេយ
មនុស្សទាំងនោះ ភ្នាយជាមនុស្សដែលតតប្រយាណន៍។

នៅខាងដើម យើងខ្ញុំពានពោលយុម្ភយថា សេចក្តីទាប់ក្រ ជាបេតុ
អេយមនុស្សត្រូវបានសេចក្តីព្យាយាយមប្រកបអំពើល្អ ហើយការសេចក្តី
ព្យាយាយនេះខ្ញុំងាយ កីរិយាទាត់សលណូចំពោះខ្លួន និងដល់ **ប្រទេសជាតិ**
ដង ។ បើមនុស្សត្រូវបានការព័ត៌មាធ ត្រូវតស្សិ សេចក្តីទាប់ក្រទេនោះ
ពិភពលោកយើង កីនឹងគ្មានការលួចលាស់ដល់ថ្នាក់នេះឡើយ ។

ឯនពីត មនុស្សយើង ត្រូវតែអាស៊យអូកដែទ តាំងពីកើតមករហូត
ដល់ជីវិតរលត់ ។ បើនរណាអូកថា តតត្រូវអាស៊យនរណាលើយ ដននោះ
ជាមនុស្សកុហកយ៉ាងមុខក្រស់ តែថ្នាម្ពនត្រូវឡើងមោយមានសមតុភាពជា
ទិន្នន័យ និងដល់អូកដែទាន នៅថ្ងៃណាមួយអេយពានជាទិន្នន័យកាត់
របស់លោកអូក ដែលខ្លួនធ្លាប់ពីងមកហើយដូចយ៉ាងមាតិតា ប្រអូកមាន
គុណុបការទាំងឡាយ និងរបស់អូកដែលខ្លួនមាននាទី ដោយចម្លាត់តិត្រូវដូយ
តទៅ ដូចយ៉ាងបុត្រកិយា នរណាចាំតែពីងអូកដែទ ជានិច្ចជាកាល មិនគិត
ពីងខ្លួនឯង និងមិនឡើងមោយពានជាទិន្នន័យដល់អូកដែទានខ្លួនទេនោះ រប់
ជាបេតុកិត្តិនិត្តតែជាតិកំណើត នាំអេយចង្វោតលោក ។

ចុះអូជាបេតុអេយមនុស្ស អាចពីងខ្លួនឯង និងជាទិន្នន័យដល់អូកដែទាន
ដង ចម្លើយក្នុងខ្លួន នេះគឺ << **ក្រោមការរៀបចំខ្លួនឯង** >> ។

មានមនុស្សជាប្រើប្រាស់មិនមែនរបស់ខ្លួន គិតថាទីន្ននាគារសមត្ថភាព
និងធ្វើអ្នកពុំកៅតទេ ទឹបជាបោកុមោយអស់មាន៖ ឥឡូវតិចធ្វើអ្នកខ្លះក៏ដិយាយថា
<<ខ្លួនរបស់យើងមិនដល់គេទេ >> ឬថា <<យើងគ្មានដីក្រោម
មហាវិទ្យាលីយដូចគេ >> ឬក៏ក្រោងត្រូវឱះគន់និន្ទា រួមសេចក្តីមក គឺមនុស្ស
ទាំងនេះ គ្មានដំឡើក្នុងខ្លួនឯង និងក្រោងធ្វើទៅខ្លួន ។

ការខ្សោចធ្វើឱសនោះឯង ជាបេតុអោយមនុស្សរបស់ មិនហើនធ្វើអ្នក
ដោយខ្លួនឯង ។ តែការពិតនោះ កំហុសនោះជាត្រូវបង្រៀនអោយយើងធ្វើ
ត្រូវទៅ មានពាក្យស្អាកដែល ណាមួយឡើង គិតឡើង និងការសំរាប់ខ្លួន
ជានិច្ច ចា <<ដែលដែលមិនឆ្លាប់ធ្វើអ្នកឱសនោះ កីឡដែលដែលមិនឆ្លាប់ធ្វើអ្នក
ឡើយ>> កិច្ចការសព្វយ៉ាងដែលនឹងនាំយើងទៅការសេចក្តីថ្លែងនោះ
តែងត្រូវមានការប្រឡូកនឹងគ្រារ៉ាត្រាកំជានិច្ច ។ ក្នុងពិភពលោកនោះ គ្នានីមួយ
ណាមួលរាបទារលើងស្ថិសំរាប់នាំទៅការសេចក្តីថ្លែង សូមើតែមួយ
ឡើយ ។ យើងត្រូវគេរួចរាល់បន្ទាន់ទៅបាន អ្នកស្រែស្អែងរកអណ្តុះ
មាសពេញ ត្រូវគេប្រឡូកនឹងគ្រារ៉ាត្រាកំ បើមិនត្រូវខ្សោសីទេ កីនឹងត្រូវមាន
បាន ហើយការដែលនឹងមានបាន កីព្រោះទុកចិត្តក្នុងខ្លួនឯង មានតម្លៃនឹង
ខ្លាតានបានហើយនឹងទៅដែលអណ្តុះពេញនោះ ។ មនុស្សដែលអាចនាំខ្លួន
ឡើងការសាត់ខ្លួនឯង និងហើនប្រឡូកនឹងគ្រារ៉ាត្រាកំនៅសំខាន់ៗ វិហ្មិលីយី ហើន
បញ្ហាប្រហារជិវិត និងជាកំគុកអ្នកចំណេះដឹង ដូចមានពេលមកហើយ កី

ព្រោះដើរកំចាន់នគ្គិត្យ និងមិនតាំង ចង់ដឹងថា អ្នកដោយល័យឲ្យ
ចំពោះខ្លួនដូចមេច រហូតដល់វារៈទីបំផុតដែល វិហ្មីលីយី ជិតស្អាប់ ក៏ដែល
តែសំដែងការទុកចិត្តចំពោះខ្លួនឯង ។ ពេលគឺដល់យើងទីនៅណានៅស្ថាន
សុគិ តាមលទ្ធផ្សព្វផ្តល់ស្ថានសាសនា លោកសង្ឃឹមបានអោយខ្លួនដល់ វិហ្មីលីយី
ថា <<ចូរអោយអក់យមល់សក្តូររបស់អ្នក>> វិហ្មីលីយី នៅយ៉ាង ថា <<ខ្លួន
ត្រាងសក្តូរក្រោពីសក្តូររបស់ប្រទេសបារាំង>> ជាការសំដែងអោយយើង
ការដើរកំកុងចិត្តមួនទៅតាមឱ្យ ដែលខ្លួនដើមកបើយនោះតែមានខុស ។
ការពិតជូនឡាយៗមែន វិហ្មីលីយី បានធ្វើប្រយោជន៍ដីមហិមាទុកអោយប្រទេស
របស់ខ្លួនទាល់តែមនុស្សទាំងអស់ទន្លេស្ថាល់ថាគ្នាននាយករដ្ឋមន្ត្រីណានៅប៊ែង
បានធ្វើដល់កិវិតហឿង ចិវាយបស់ វិហ្មីលីយី ជាបានរាល់ដែលវិរាយដានទាំង
ឡាយ បាននាំយកទៅប្រើការគ្នាតាប្រើប្រាស់តាំង ។

ព្រៃងមួយទៀតនោះ គឺ ដីស្រាវអលី ប្រភូតជាមួយ ក្រុតសុខ អស់មួយ
ជីវិត ម្នាក់ទម្ងាក់ម្នាក់ហើយទីផ្សារនៅក្នុងការតាំណែងនាយក ម្នាក់ទៀតទម្ងាក់ម្នាក់
ទៀតទីផ្សារនៅក្នុងការតាំណែងនាយក ។ ការទម្ងាក់គ្មានម្នាក់ ហើយទីផ្សារ
តាំណែងនេះ កើមកពីការធ្វើជាក់ប្រាកដក្នុងខែនេះថា អាចនិងធ្វើបានល្អ
ជាន់ ។ ការធែលធ្វើនេះ មិនមែនធ្វើបែបសីរីទេ គឺធ្វើដោយមានហ្មក
មានហេតុផល និងធ្វើបានល្អពីតាមបច្ចេកទេស ។ អូ កូ បូ ជាដាតាយករដឹងមាន
ជីវិត មុនគេបង្ហើសធែលនាំយកអារម្មណិយោគខាងលិចចូលមកចាត់ការក្នុង
ប្រទេសជីវិត នោះ គឺជាការក្រឡាប់ធែលដី និងប្រភេះនៅឯធនិកចិត្តជនជាតិ

ជីវិ៍ សិង្វុទាំងប្រចេស តែការដែលធ្វើឱ្យពោះនោះ កីឡាង់មិត្តភា និងរឿងរៀង ចាន់នឹងគិតត្រូវ។ មេនពិតជីវិ៍នេះ ជាចលអាណក្រកំពៈនោះ អូ កូ ហូ រហូតដល់ត្រូវគេចាក់ស្ថាប់នៅកណ្តាលថ្មីលំនៅ តែកីឡាននរណាបិសេសថា ព្រោះតែ ជីវិ៍ក្នុងខ្ពស់នឹងរបស់អូ កូ ហូ នោះ ជាបេតុមោយ ប្រទេសជីវិ៍ តាយទៅ ជាមហាប្រចេសបាននោះទេ។ ណាបូំឡុងអូ ប្រាទ្ញាបាម្នាស់លើ ទីបអីរូប កី។ ឯីសមារក៍ ប្រាទ្ញាបូរូមអាមាចក្រ អាលីម៉ាញ កីរោលដែលគិតនោះ បើយកគិតនោះទៅបកស្រាយ អោយពិណាមួយសាប់ កីនិងត្រូវគេចាយ ចាន់ ឬ កីជាការយល់សិធនោះគិតនោះជីវិ៍ថា អាចធ្វើបានដល់ថ្មីកំណែ ។ តែដនាំងនេះតែត្រាប់ដែលណាទេ តែត្រូវការគិតយោល់របស់អូកណា ទេ ជីវិ៍ម៉ាចំពៈនឹងថ្មី អាចនិងធ្វើបាន កីសុខមិត្តយកដីវិតទៅបាន ទីប ធ្វើបានសំរែច ហើយទីបំផុតកីសំរែចបានពិតត្រាកដ ។

ពាណិជ្ជករ ជាប្រជីនដែលតែងពេលថា ការទុកចិត្តចំពៈនឹងនឹង ជាម៉ាស៊បំផុត ខាងពាណិជ្ជកម្ម។ អូកលក់មួរដែលមិនចោះយើង្ហាម កីឡាង់មិនទុកចិត្តខ្ពស់ នាថែម នៅក្នុងថ្មីជាក់ចាក់ជាការពិតបំផុត។ មហាសេដ្ឋិតាតិតិឈូយ៍ ឈ្មោះ លោអូរេនតែស្តី (Léon Stein) ជាសេដ្ឋិតាតិតិឈូយ៍ លោកបន្ទាប់ពី រីករោល (Rockefeller) និង ហ៊ូរ (Ford) ដំបូងកាល អាយុ ២០ឆ្នាំ តាំងបានមួយប្រកបរបរ បុរបាក់ ។ តែលក្ខណៈរបស់ លោអូរេនតែស្តី ជាមនុស្សហើនបង់ហើនបានរបស់ណាដែលខ្ពស់គិតលិតលូន់ យើង្ហាមកីតរបស់ខ្ពស់ត្រីមត្រូវហើយ កីមានជីវិ៍មុតម៉ាចំពៈនឹងនឹង តែ

ចំណាច់ប្រើក្សានិងនរណាថ្មីយ មិនត្រូវអារម្មណលាក្សដឹកនាំរបស់ជនណា
ដែលលើកគ្រាងមោយទួកខ្ពស់ទេ ។ ហើតនោះតាមប្រព័ន្ធឌី លោអូរេនស៊ីន
មានលេខាធិការ ២ នាក់ និងអ្នកអង់គ្លេស ៣ នាក់ ជាប់តាមខ្លួនជានិច្ច
យល់អាជាត្រត្រូវណាក់ដោយ តែគិតយើញអ្នីថ្មីនៃភាម ក៏ដាស់លេខាធិការ
ថ្មីនៃសរស់លិខិត ប្រើក៏វាយទូរលេខភាម។ លោអូរេនស៊ីន កាន់កិច្ចការ
ប្រាក់ទាំងណានៅហើក់ដូចជាមានតម្លៃមួយការកំណុចឡើង ធ្វើអ្នីដោយតែខ្លួន
ខ្លួន ប្រើក៏មានការមិនអស់មិនហើយ ក្នុងសមត្ថភាពរបស់ខ្លួនថ្មីយ ។ មែន
ពិត មនុស្សប្រពេទនេះ គង់តែមានធ្វើខ្លួនមកក៏ប្រើប្រាស់ដើរ តែកាលណាថ្មី
ខ្លួន កើកត់ចំណាំចំឡុកក្នុងខ្លួនរក្សាលសំរាប់ជាត្រូ និងព្យាយាមកែកកំហុសរបស់
ខ្លួនទៅ ។ លោអូរេនស៊ីន ស្ថាប់ដោយផ្ទាក់ពីលើយន្តហោះ ដោយពុំដឹង
បុព្ទហេតុមកពីអ្នី តែទោះបិច្ចុប្បន្នកំណើនពេលស្ថាប់ទៅ អាយុ ៥០
ឆ្នាំនេះបានបន្ទាល់ឡើងសម្រាតិមោយដល់ប្រព័ន្ធរិយាជំលានដុល្លារ
(រៀល) ។ ថ្មីដែល លោអូរេនស៊ីន ស្ថាប់បានធ្វើមោយផ្លាសប្បន្នប្រាក់ទៅ
ចំនួន ទូរសព្ទ ក្នុងពេលពេល ៤០ ឆ្នាំ
ប្រព័ន្ធបានបន្ទាល់ឡើងសម្រាតិមោយដល់ប្រព័ន្ធរិយាជំលានដុល្លារ
ប្រព័ន្ធបានបន្ទាល់ឡើងសម្រាតិមោយដល់ប្រព័ន្ធរិយាជំលានដុល្លារ

គ្នានឹងក្រុងលោកនេះ ដែលរារាំងការចំនួនបស់មនុស្សស្ថិតិនការមិន
ទុកចិត្តចំពោះខ្លួនឯង ។ ការធ្វើអ្នក្រប់យ៉ាង ហើយឱ្យចំប្រើក្បានិងដនដែល
យឱ្យស្ថាល់ និងត្រូវការស្ថាប់ការយើង្ហារបស់ដនជាំងខ្សាយហើយ យឱ្យក៏
មិនអាចនិងធ្វើការនោះទេ ឡើយ ព្រោះគ្នានឹងកិច្ចការណាក្នុងលោកនេះ
បានទទួលការយល់យើង្ហារស្ថាប់បស់ដនគ្រប់។ គារណ៍ដោយទាំង
ធម្មចាប់យឱ្យមានប្រាក់ប្រើប្រាស់ ចង់សាងសាររបស់នៅក្នុងមួយ ទទួល
កុមារកុមារ ចូលមកសិក្សាដោយតែគឺតែថ្មី យឱ្យចេញថ្មីខ្លួនយឱ្យសំរាប់ផ្តុត
ផែង់សាងសាររបស់នោះ ហើយអោយប្រាក់ខែដល់គ្រប់យ៉ាងថ្មី ដើម្បីអោយគ្រួល
គំនិតធម្មចាប់ពេលនេះយឱ្យយើង្ហារចាប់ឈានសំរាប់ដល់
មនុស្សជាតិ តែយឱ្យសកលវិធីយកទៅប្រើប្រាស់បស់យឱ្យមេិល គង់
តែមានអ្នកខ្លះប៉ុណ្ណោះ និងយល់ស្ថាប់តាម តែគង់មានជាប្រើប្រាស់នាក់ដោយងារ ។
ទៅត ទាញគំនិតរបស់យឱ្យអោយទៅដោយងារទៅ ឬ ឬ គង់អោយយោបល់
ថា <<ធ្វើអ្នកសាងសាររបស់នៅពេញនរទៅហើយ យកប្រាក់ទៅផ្ទៃយមនីរ
ពេញលូជាង>> ឬ អោយយោបល់ថា <<ធ្វើមណ្ឌលចិត្តធមក្ខុងកំព្យាលូ
ជាង>> ហើយសម្រេងឬ កំនើងមានធ្វើងថា <<ធ្វើមណ្ឌលចិត្តធមសុមយាចក
វិញលូជាងព្រោះតម្លៃនេះ សុមយាចក ក្នុងសកយឱ្យនៅពាសពេញតាម
ផ្តល់ ខ្លាស់ដនបរទេស>> ឬ ក៏ថា <<ទាំងអប់រំបុងរត្តអាមាមលូជាង>> ឬ
ថា <<យកប្រាក់នេះទៅទាំងអប់រំបុង នាងអាកាសចរណ៍វិញ ព្រោះនិងលើក
កិត្តិយសប្រទេសជាតិមាតុក្បម>> ឬ ដូច្នេះទៅតានិចំផុត ។ មែនពីរ គំនិត

យោបល់ទាំងនោះ កីសុទ្ធដែលឱ្យទាំងអស់ តែធ្វើអោយចិត្តយើងបែក វហ្មត ដល់អស់ស្អាត ក្នុងការសងសាលារៀន និងយកត្រាក់នោះទៅធ្វើអីកីឡង ត្រាកដក្នុងចិត្តទៅហើយ ព្រោះអ្នកនោះនិយាយថាអីដោះ អ្នកនោះនិយាយថាអីចុះ ហើយសុទ្ធដែលឱ្យដូចត្រា ។ ទីបំផុតកីឡងធ្វើអីតែមួន តែបើយើងគិត ថា ជម្លាត់តិចនាសងកំនើតមកអោយយើងត្រប់ត្រាត ដូចណាក្យរបស់លោក **អេម៉ែស់ស៌ត់** (Emerson) ថា (Every one has his own soul) **ត្រប់ត្រាមានអាត្រៃរបស់គេ** >> ដូច្នេះហើយ កីឡវប្បធម៌ត្រូវបានបង្ហាញដោយមិន បានចិត្តពីកំនើតដែលជានិច្ចនោះទេ ។

ការមិនទុកចិត្តចំពោះខ្លួននោះ ជាបោពមួយដែលនិងនាំអនុវយ និង ការបិនបោចមកដាក់ខ្លួន ។ ដន្លដែលគិតថាទ្រូវនិងធ្វើឱ្យស ត្រីនតែធ្វើឱ្យស មេន ។ ដន្លដែលខ្សោចធ្វើអីឱ្យស ត្រីនតែធ្វើឱ្យសមេន ។ យើងយកការមួយ បន្ទែះជាក់ជាស្ថាន ឧសំប័ណ្ណតិដីចំនួនមួយហត្ថ យើងអាចដើរលើស្ថាននោះ បានដោយតែត្រូវកែវតែ និងរត់កំបាន បុ យកសំពតរីមុខ កំអាចដើរបាន ព្រោះ មានដើរឲ្យក្នុងខ្លួនថាឡិនត្រូវកែវតិដីចំនួនមួយហត្ថ យើងអាចដើរបាន ព្រោះ បន្ទែះជាក់ស្ថុងលើដឹងទឹកដីបុរាណ ៤ - ៥ ជាន់ ហើយល្អជាមិនមែន និងត្រូវហាក់កញ្ចប់ចេកមកជាពុំបាន ព្រោះការមិនទុកចិត្តខ្លួនឯង និងការខ្សោចត្រូវកែវតែ នោះឯងជាបោតុ ។ តែបើជាងយើង ជាងកំបាន អាចដើរបានយ៉ាងស្រួល ដូចខ្លួសពីដីប្រហែលមួយហត្ថ កីព្រោះពួកនោះ ធ្វើក្នុងចិត្ត និងមិនខ្សោចត្រូវកែវតែ នោះឯង ។ ដូចមេដឹងកីដោយ ការប្រកបកិច្ចការត្រប់យ៉ាង កីដូច្នេះដែរ វិត

តែកិច្ចការដំបូងទៅពេលនោះ ការធ្វើកុងខ្លួនឯង កើតឡើងសំខាន់ឡើង ឬ
ដូចនេះ កុង ៩ស្បែនវិញ្ញា លោកខាងលើច គេប្រជើមិនអាយមនុស្សមេឈឺ
អាយសតិត្រាត្រា និងសមត្ថភាពរបស់ខ្លួនឯង ព្រោះ គុណសម្រាតី ទាំងនេះ
ជម្លុជាតិបានសាងមកអាយយើងយ៉ាងប្រព័ន្ធដែលប្រចាំថ្ងៃប្រចាំខែបានហើយ ហើយ
ឲ្យប្រព័ជានឹងយើងនឹកគិតទៅពេល តែបើយើងមិនតាមការចេញមកប្រើ កី
នោះតែជារបស់ផែលប្រើការមិនបានជានិច្ចជាកាល នរណាត្រានដំឡើកុងខ្លួន
ឯងហើយ និងត្រានិកាសធ្វើអីបានឡើយកុងលោកនេះ ។

នេះជា “ក្បាសសោ ” សំរាប់ សំណាក់អូនីង ។

* * * * *

៥. មនោបាយិត្តិ

WILL POWER

គាន់តែនឹកដល់ **មនោមយិទ្ធិ** ភាមណោកអ្នកអាណាពាទីគោរព និងនឹកយើញដល់ស្រែរកោអូមួយជាចិនហាន គីស្រែរកោ **មនោមយិទ្ធិ** ដែលយើងខ្ញុំបានពេះពុម្ពធយុចហើយនៅ៖ ដូច្នេះសេចក្តីពិស្តារមាននៅស្រោប់ក្នុងទិន្នន័យ ចំពោះទិន្នន័យឯងខ្ញុំសូមអធិប្បាយត្រីមតែក្នុណា: នៅវិរបុរសបុ **មហាបុរស** បុណ្យានេះ ។

មនោមយិទ្ធិ មានលក្ខណៈប្រហាក់ប្រហេល និងភាពជាអ្នកមានចិត្តវិទ្យិនិងបិទសំខាន់ដែលខុសគ្នានៅត្រង់ចិត្តវិទ្យិនិងបិទជាប៉ុកហានទប់ទល់ (Defensive) ។ **មនោមយិទ្ធិ** ជាប៉ុកហានលុក (offensive) ចិត្តវិទ្យិនិងបិទជាប្រើប្រាស់សូករាល់បាក ។

មនោមយិទ្ធិ ជាប្រើប្រាស់នាំអោយសំរែចិនដែលត្រូវការ ។

ណោកអ្នកអាណាពាទីស្រែរកោ **មនោមយិទ្ធិ** និងបានយើញមកហើយថា
ក្រសួងចិត្តនោះ មានអំណាចពីរប្រការគឺ៖ អំណាចដែលទាក់ទង្វាយក
ដល់ដែលត្រូវការមកអោយយើងមរ៉ាង ។ មរ៉ាងទៅតាប្រើប្រាស់បញ្ហាសត្រូវ
អោយចុះចាប់យកដីយដីនេះបានដោយកំឡាំងដួងចិត្ត ។

ក្នុងប្រការនាងដីម យើងបានយើងហើយថា វិរូបុស ឬ មហាថ្មុស
ត្រូវបានសេចក្តីព្រៀរការដំឡើងការ ដើម្បីសំរេចសលដែលខ្លួនបំណង ។
សេចក្តីព្រៀរនោះជាកម្ពោះកែងកែងនៅក្នុងប្រព័ន្ធដែលបានបំណង ។
សំរេចសលតែបីណ៍ណានេះមោយបាន ហើយទីបំផុតកីសំរេចបានពិតៗ ។ ក្នុង
ប្រការទី ២ មនុស្សដែលនឹងទើងការអំណាចដីជំផុតបាននោះ ត្រូវមាន
អំណាចនៃដឹកជញ្ជូន ដំឡើងត្រូវប្រាការសង្ឃប់លើទីកចនាបែងដែលបាន ហើយ
ដូច្នេះទេ ហេតុអូរីកីដនជាតិ **ពាក់សេស** ទាំងប្រទេស សុខចិត្តមោយ
ណាបីទ្វាយអុំ ដែលមិនមែនកំណើតជាទាក់សេស ធ្វើជាថោប្រាយរបស់
ខ្លួន និងសុខចិត្តនៅក្រោមបង្ហាញបញ្ហា ទូទៅធ្វើការត្រូវយកដែល
ណាបីទ្វាយអុំ បង្ហាញមោយធ្វើ ... ។ ហេតុអូរីណាបីទ្វាយអុំ ទីបានធ្វើ
មោយមនុស្សទាំងកងទំនិញ ដែលស្អែក **លីសិទ្ធិ ១៨** បញ្ហានៅមោយចាប់ខ្លួន
នោះ ត្រូវចិត្តចូលមកនាងខ្លួន ត្រូវប់មកច្បាប់និងសត្រូវបានទ្រូវតែង ។ ហេតុ
អូរី **ជិស្សនៃអនី** ទីបានធ្វើមោយជនជាតិ **អង់គ្លេស** ដែលត្រូវប់នូវប៉ុណ្ណោះបាន
ហូវីហុ (Hove) បែរមកស្រឡាញចុះខ្លួន និងត្រូវចិត្តដល់ខ្លួនច្បាប់ប្រមុះគោរៈ បង្ហាញ
នូវលក្ខណៈមុខមាត់ជាតិ **ហូវីហុ**នោះអស់រលីនៅ ... ។ ហេតុអូរីមួយស្អិតិជាតិ
មនុស្សជាតិទាបបំផុត ទីបានទ្រូវប់ជាទានទូទៅការនិយមរាប់អានកោតត្រូវក្រោង
របស់មនុស្សជាតិខ្លួនបំផុត ។ ហេតុការណ៍ទាំងនេះ យើងត្រូវទូទៅរាប់ថា
សុខតែជាអំណាចនៃ **មនោមយិទ្ធិ** ទាំងអស់ ។

ចំពោះ ណាបីឡ្យអុប គួងសៀវភៅ Arithurlévis ថាពេលដែលប្រជល់
មុខនឹងកងទ័ព ដែលស្សុច លីស៊ី ១៨ បញ្ហានៅពេលខ្លួន កាលពាត់រត់ពីកោះ
មកឡើងគោរពនៅ ទាបានទាំងកងឃុំយុរកាប់កំភើងនឹងស្តាម ត្រូវម
ស្របចំពេតាល្អ ។ ណាបីឡ្យអុប ដើរបានប្រើប្រាស់ការកំភើង និង
ពេលយ៉ាងត្រូវបានកំភើង អភិវឌ្ឍនាល្អមេដែលបានស្របសំអុកមកចុះ វិញ
នៅ ចុងការកំភើងកីសំយុងចុះមួយមួយជាបន្ទុបន្ទាប់គ្នា រហូតអស់ទាំងក្រោម ។
ការពិតទាបានដែលស្សុច លីស៊ី ១៨ បញ្ហានៅនោះ គឺជាប្រាជ់ប្រើប្រាស់
សុខតែទាបានដែលមិនប្រាជ់ ណាបីឡ្យអុបនឹងទាបានដែលបានស្វែង
ប្រតិបត្តិតាមបញ្ហាបស់ស្សុច លីស៊ី ១៨ ។ តែបោគអូរកំក្រឡុយ ចិត្តមួយ
វិញពេចដូច្នោះ និងពន្យល់ដោយតំនិតដោលទេរទៀតកីមិនកៅត ក្រោពីថាគាត់
មនោមយិន្ធិ របស់ ណាបីឡ្យអុប នោះឯង ។

ចុះ មនោមយិន្ធិ នោះ មនុស្សយើងនឹងមានបានដោយវិធីណា ?

មនោមយិន្ធិ នោះ អាចមានបានពីរដូរ គីមាននៅក្នុងខ្លួនពីកំណើតមកមួយដូរ
និងដោយហើរការតំបនកុះឡើងខ្លួនឯងមួយដូរទេ ។

មនុស្សខ្លះ យើងអាចបោះពានថាគាត់កៅតមកជាតាយមនុស្ស ។ មនុស្ស
ប្រភេទនេះ មាននិស្សីយខ្លាំងភ្លាមកតាំងតែពីតុច កាលប្រចាំរាយអូរកំហិយ ត្រូវ
យកមោយបាន ឱុចយ៉ាង ីសមារក់ មនុស្សប្រភេទនេះអាចសំរេចនូវរត្ត
ដែលប្រចាំរាយជានិច្ច កាលបិះមានគោលបំណងជាក់លាក់ថា ខ្លួនប្រចាំរាយអូរកំហិយ ។

តែយ៉ាងណាក់ដោយ មនោមយិទ្ធិ ជារបស់ដែលអាចបណ្តុះអោយ
មានឡើងក្នុងខ្លួនឯង ហើយអ្នកប្រព្រឹត្តទាំងឡាយអេវាងថា បើយើងចេះ
បណ្តុះអោយត្រូវវិធីហើយ និងប្រើបានល្អត្រកលេងជាងដែលមានមកពី
កំណើតឡើតដោយ ហើយប្រព័បាយ មនុស្សដែលមាន មនោមយិទ្ធិ តីកំណើត
នៅ ប្រពុទ្ធសំលៀកបំពាក់ដែលគេភាព់ហើយស្រច យើងទៅទិញយក
មក ក្រែមនិងត្រូវសកិសមនិងខ្លួនយើងណាស់ តែមនុស្សដែលមាន
មនោមយិទ្ធិ បណ្តុះឡើងខ្លួនឯងនៅ ប្រពុទ្ធទៅវាស់កាត់សំលៀកបំពាក់
តី ទិបអាចសកិសមទម្រង់ល្អតាមបំណងរបស់ខ្លួន ។

ចំណាកវិធីដែលនិងបណ្តុះនៅ តាមពិតកំមិនសូរលំបាកណាស់ណា
ទេ តែមនុស្សយើងដោយប្រើនិងបណ្តុះនៅ ព្រោះទិន្នន័យប្រអូសនិងដើរនៅ
ម្បៀង បុរីម្បៀងឡើតព្រោះមិនដើរនៅក្នុងតែម្បៀង ។ វិធីដែលល្អបំផុតដែលគេចេង^{ទុក}
ទុកនៅកីឡា និងដើរអីទៅត្រប់យ៉ាងច្បាស់មានសេចក្តីត្រូវការជាប្រាកដប្រជាប្រិយ
បាននិងជានិត្ត ។ ឧបាទរណ៍ថា យើងចាប់ពីការឡើងសរស់សៃរសៀវភៅ
ត្រូវតាំងចិត្តអោយប្រាកដប្រជាតាងចម្លាត់ យើងនិងចាប់ពីការឡើងយើង
និងសរស់សៃរសៀវភៅអោយចប់ក្នុងរយៈរោលបុំណោះ ។ បើនិងចាប់
សៃរសៀវភៅឡើងអាណកំអោយគិតថា ត្រូវអាណស់សៃរសៀវភៅនេះអោយចប់ ត្រូវ
យល់សេចក្តីក្នុងសៃរសៀវភៅនេះទាំងអស់ ត្រូវចាំសាច់រៀងអោយបាន ។
ឥឡូវបានប្របង្កើត ដូចមាននូវការបង្កើត តាមដែលពេលមកនេះហាក់ជារបស់
អោយតាំងចិត្តថា កោអីនេះត្រូវបង្កើត តាមដែលពេលមកនេះហាក់ជារបស់

ងាយដូចក្បែងនេះ ។ តែការសិក្សានៅទីនេះនឹងធ្វើឡើងប្រចាំឆ្នាំ
ហើយក្នុងនានា <<កំណែរាយការងាយទួរគិន>> ពេលវិក កំណែរាយមិន
យើងតាតារបស់ងាយទាល់តែជាមេរិយមិនងាយតាតា មិនបានផលអ្នក
ហើយមិនធ្វើឈាម ។ ហើយក្នុងនានា បើយើងតាតារបស់ងាយត្រូវល្អជោគ
មិន នឹងដឹងភ្លាមថាមិនមែនងាយដូចយើងនឹកនោះទេ ហើយវិធីដែល
ពេលពីខាងដើមនោះ កាលពីព្រាយមិនបានត្រូវសិរីបាបច្បាប់ នឹង
មានគុណប្រយោជន៍ជាថ្មីនប្រការទៀត គឺការពារមិនមេយើងគ្មាន
សម្បែក: ធ្វើអ្នកដោយគ្មានមិត្តត្រូវត្រូវប្រការមួយ នឹងធ្វើការនោះចុងបាន
សំរែច្បែរយដោយរហូសប្រការមួយ នឹងប្រការមួយទៀតនឹងធ្វើមេយើ
ងិតមិត្តយើងមានអំណាចជាតាយលើកសព្វយ៉ាង ធ្វើមេយើមានលក្ខណៈ
មំទានីងបុងទីនឹងត្រូវប្រចាំរោង ។

មែនពីត មនុស្សយើងនឹងធ្វើអ្នកមួយ កីសុទ្ធដែលមិនត្រូវការនាំមុខ
ទាំងអស់ សេចក្តីត្រូវការនោះ ដូនកាលជាសេចក្តីត្រូវការបែបសិះ គ្មាន
ថាមពលភាព ដូចយើងដើរចូលទៅក្នុងបន្ទប់មួយ ដើម្បីមិននាទីការក្នុង
បន្ទប់នោះ តើវាត្រូវគ្មាននឹងនាទីការដែលយើងទេ តែដល់ចូលទៅដល់បន្ទប់
នោះ យើងកីត្រូវបណ្តុះបណ្តាល និកមិនយើងតា យើងចូលមកធ្វើអ្នក ត្រូវ
ចំណាយពេលនិកយុទ្ធមិត្រទៀត ដូនកាលវិងនឹងខ្លួនឯងនិកមិនយើង
បណ្តាយកីមាន នោះគឺសេចក្តីត្រូវការយ៉ាងសិះ តែបើហាត់ធ្វើឈាមវិធី
ដែលពេលមកខាងដើមហើយ ទីបន្ទាន់មានសេចក្តីត្រូវការដែលពីត្រាកដ

ជាប្រកាសអោយកើត មនោមយិទ្ធិ។

លោកប្រធ់នុកម្ភាគងទេរតា នៅដីសៀតាមផ្លូវណាយអោយ
សំខ្បួនមិនរបស់ដែលនៅខាងមុខដុតកន្លឹយត្រូវបានយើង ទោះជាដុំអី
ក៏ដោយ ហើយអោយធ្វើសេចក្តីព្រៀរការដឹមុនាំតា យើង ត្រូវ ទៅដល់
ទីនោះ ។ កាលទៅដល់ហើយយើងនៅត្រូវធ្វើដំណើរតទៅទេរត ប្រក់ងាយ
ទៅខាងផ្លូវណាយ ក៏ត្រូវរកទីដោដូចគ្នានឹងធ្វើចិត្តអោយមានសេចក្តីព្រៀរការដឹ
មុនាំដូចគ្នា ។

និងអ្នកណា កីត្តិរមានសេចក្តីត្រូវការដំឡើងអោយអ្នក
ស្ថាប់ធ្វើពាក្យផែលយើងនិយាយ ។ កាលពើចិត្តអោយមំហៀងនេះហើយ
ពាក្យនិយាយរបស់យើងកីនិងមានទម្លៃខ្សោយទៅ ។ សូមអោយសង្គតា
ជនផែលនិយាយអីវាបៀបហ្មុយា គ្នានទម្លៃអីសោះនោះ រឿងផែលសំខាន់
កីត្រាយជាថិនសំខាន់ បុ រឿងផែលពិតាប៉ែនា អ្នកស្ថាប់បែរទៅជាយល់
ថារឿងភ្លួចករណែងទៅនឹង ។

យើងគង់ឆ្លាប់បានដូចមនុស្សទេ ដែលមានមិត្តភាពយ (Master mind) ដែលធ្វើអាយយើងត្រូវព្រៃក ចំណោះមុខដែនមានអំណាចដូចខ្លះ យើងក៏ ភាយជាភ្លេសមេចមួយ ចំណោះដឹងទាំងឡាយដែលយើងបានរៀនក៏លើចាត់ អស់ មិនអាចលើកយកមកដែកយកឈ្មោះដែននេះបានឡើយ របស់ដែល យើងមិនគូរយល់ស្របសោះ យើងត្រឡប់ជាយល់ស្រប យើងជាមនុស្សធ្វើ ត្រកិតា ត្រឡប់ជាត្រវទួលុលខុស តែកាលចេញមកដុតពីមុខដែននេះ

ហេិយ យើងទីបយើញ ខ្លាក្រលភីស្សាង ចិត្តក្រោមនុស្សនោះ យើងគង់
តែនឹងយកឈ្មោះបានដោយពិតា។ ហេតុការណ៍ដូច្នេះនេះ យើងគង់ឆ្លាប់បាន
ដួលប្រសប់មកហេិយ ជារើនហេិយបើទុកជាយើងរោនសូត្របានមាន
ចំណោះដឹងពីកីឡាដំបូងទៅលើ យើងក៏គង់ត្រូវចាប់ផែនដែល មានធ្វើរតែមួយ
ដែលយើងនឹងយកឈ្មោះដន្លប្រគោទនេះបាន ក៏តីត្រូវបណ្តាឃេត្តិ៍ អោ
យកីតទីឱ្យក្នុងខ្លួនយើង អោយយើងមានអំណាចដូចគេ ហេិយកាលនោះ
យើងក៏នឹងមានអារុជដូចគ្នានឹងគេ បូណ្ឌធម៉ាងគេ លើមចំការណាន។

តាមន័យដែលពេលមកនេះ យើញបានជាការបណ្តាឃេត្តិ៍
នោះ មានល័ក្តីតែមួយគឺត្រូវធ្វើអោយមានសេចក្តីត្រូវការ ដីខ្មៅក្នុងកិច្ច
ការគ្រប់រាយការដែលយើងធ្វើរៀលហាត់ធ្វើជាចំបូងយើងនឹងយើញជាតា
របស់មិនបើបើនិងនិកអស់សំណើចខ្លួនឯង តែកាលធ្វើយូរទៅនឹងក្នុងកាយជា
គ្រឹងចក្រ ដែលយើងយើញបើប្រើបានភាម។ ដោយមិនចំពោះនិកទុកមុន។
ពិធីការដែលយើងយើញជាតា ជារបស់លោងនោះ ក៏ក្នុយជារបស់ពិតអាចនាំ
ប្រយោជន៍ដីជំដល់យើង ។

នេះជា “ក្នុងសោ” សំរាប់ សំណាក់ខ្លួនឯង ។

ମନ୍ତ୍ରମାଳା

កុណសម្បត្តិទាំង ៥ប្រភាគ ដែលយើងខ្ញុំបានពិណុលវិនាមកនេះ សូន្យតែ
ជាគ្រឹះប្រភាគណ៍ដីសំខាន់អោយមនុស្សនាំខ្លួនឡើងទៅការបោះដីខ្លួន
នៅពាណិជ្ជការឡើតនោះកីសំខាន់ត្រូវលើងដីរ តែបើយើងខ្ញុំនាំមក
បរិយាយអោយអស់ក្នុងសៀវភៅគោនេះ សៀវភៅនឹងភាយទៅជារចនាលុក្រម
ទស្សនវិធ្នាបាទិនាន ហើយដែលលើសពីសេចក្តីព្រមការនៃគោលបំណង ។
ក្នុងការរៀបរៀងសៀវភៅគោនេះ គឺជឱម្ដីនាំយកខាងក្រោមណ៍ដីល្អ ជាគ្រឹះ
បង្ហាញពួកគេរួចរាល់ទីកចនាពួកយើងដែលនៅក្នុងយុវវាត អោយលេបង់
ការឱ្យឈប់ប្រើប្រាស់ស្ថាបន្ទុំ ត្រឡប់ទៅជាមានពីព្យាយាមតាំឡើងបោនេះអោយល្អ
ឡើង ។ ព្រោះហេតុនោះការដែលនាំមកគោលតែត្រឹម៥ប្រភាគនេះ កីរាប់ចា
គ្រប់គ្រាន់នឹងគោលបំណងហើយ ។

យើងប្រចាំថ្ងៃដែលបានរបស់យើង ចំណុចលូតលាស់ស្តីមុខ
និងប្រទេសសូតលាស់ដែឡើត តែការចង់បានរបៀបនេះ នោះមនុស្ស
ធ្វើប្រចិន្ទយល់ថា ត្រូវមានដែនដីជំឡូលំឡូលាយ មានប្រទេសចំណុះជា
ប្រចិន្ទ មានដែនដីជំ បង្ហាញរាជល័ព្ធភាពហេក ការយល់បែបនេះ មិនខ្លួន
ប្រចិន្ទទេ តែមិនត្រូវច្បាស់ប្រាកដ ព្រមទាំងលើពិតនោះ មិនមែនស្តីតន្ល់
ឡើដែនដីជំទេ តើត្រូវស្តីតលើតូបុគ្គលី ប្រទេសដែលចំណុះ តើពិតជា
អារសំយលើមនុស្សនៅប្រទេសនោះលើវិនិច្ឆ័យ ឧបាទរណ៍ ដូចប្រទេស

អីស្រាវជន ក្នុងសម្រេចប្រព័ន្ធដែល ជាកសក្រាងស្រាប់ទោះបិះហាប្រទេស
នានា កីឡារតឹកទូលស្ថាល់ដាក់ទូត ទាក់ទងផ្លូវរាយណិជ្ជកម្មជាថីម ។

ផ្សេងៗ ការលើតលាស់នៃប្រធែសជាតិនឹងមួយ។ នៅពេលបាន
ស្ថាល់ខ្លួនឯង ទុកចិត្តខ្លួនឯង មានការប្រើបង្រៀនប្រង់ ស្ថាល់ករណីយកិច្ចពលរដ្ឋ
ដែលត្រូវធ្វើចំពោះរដ្ឋ ហើនទួលលទ្ធផលត្រូវ ក្នុងនាមរបស់ជាតិ ។

យើងខ្ញុំបានពេលមកហើយ ក្នុងបុរិច្ឆេទតាមដាក់បានសាង
កន្លែងបកកន្លែងពាយ ទុកមកអោយមនុស្សគ្រប់រូប ត្រប់នាមគី
<<ខ្លួនរាល >> សៀវភៅនេះ តាំងពីដើមរហូតដល់ចប់ កីតិថ្លែរការសូម
អោយម្នាក់ យកគុណសម្បត្តិផ្ទិមត្រូវមកតាស់ យកកន្លែងបកកន្លែង
ពាយនេះចេញមកប្រើប្រាស់ ដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍នូវសម្បជញ្ញា៖ឆ្នាល់ខ្លួន និង
សម្បជញ្ញា៖ជាកិ ដើម្បីអោយបានជានឹមមនុស្ស និធមដែនដឹកជែរហូតដល់
អរសាលាល។

យើងទី ទាំបិងប្រជាពលរដ្ឋមន្ត្រីរដ្ឋបាល សេវារក្សានេះ ពុំមែនជាការអ្នកអាជីវិត ប្រកីតាប្រជាធិបតេយ្យជនប្រជាធិបតេយ្យជាតិក៏ទេដោយ គីមានបំណងក្រីមតែជាកំវិញ ដូចជនប្រជាធិបតេយ្យស្រាយរួមគ្នា រកដួរដីត្រីមត្រូវដើរឡើ ការនៃខ្សោនភាពនិងទុកសំណងជល់អនុជនទៅអនាគតតតឡៅ ។

យើងខ្ញុំសូមបញ្ចប់ ដោយពាក្យស្វែកជាចុងក្រោយទាំងនេះ

«សុភាគមនុស្សល្អ ប្រសើរជាងសុភកស្វ័យ»

តែបើសុកមនុស្សលីងខ្លោះ សុកស្វ័យប្រវិជ្ជាបាន >> ៤

ជំនួយ សុខខ្សោះ ២៥

(ជ្រាវអូរបូសី ជាន់ទេរាគកើត)

ទិន្នន័យជោគជ័យ

មានលក់ដុំ និង រាយ នូវសេវារក្សា
សិក្សា ព្រមទាំងជួលុយ ចិន បាត់ដំណឹង
ជប៉ុន អង់គ្លេស ធមិ ចំរុំង..... ។

Tel: 012 977 668
011 823 668